

ການພັດທະນາ ແຕ່ກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ

ຈະປູກ,ຄຸ້ມຄອງແລະ ນຳໃຊ້ພືດອາຫານສັດ ແນວໃດ

ໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ ແລະ ປີເຕີຣອນ

ແປ ແລະ ຮຽບຮຽງ ໂດຍ ພອນປະເສີດ ເພັງສະຫວັນ ແລະ ວຽງໄຊ ໄພຕະກຸນ.
ຈັດພິມ ໂດຍ ອົງການຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳສາກົນ ຂອງ ອົດສະຕາລີ ACIAR ແລະ ສູນຄົ້ນຄ້ວາ
ກະສິກຳເຂດ ຮ້ອນສາກົນ (CIAT).

ACIAR Monograph No. 89

ໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ (FSP)

ໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ (FSP) ແມ່ນ ໂຄງການປະສານ ງານ ລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ, ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ, ຫວຽດ ນາມ, ຈີນ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ມາເລເຊຍ ແລະ ໄທ. ໂຄງການ ແມ່ນ ໄດ້ ສຸມໃສ່ ການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ, ຊຶ່ງເປັນເຂດ ທີ່ ພືດອາຫານ ສັດ ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ທຳແຮງ ໃນການປັບປຸງອາຫານສັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ.

ນັບແຕ່ປີ 1995 ຫາ 1999, ໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດສຳລັບຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບ ທຶນຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກ ອົງການຊ່ວຍເຫລືອສາກົນ ຂອງ ອົດສະຕາລີ (AusAID) ແລະ ໂຄງ ການ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍລິຫານໂດຍ ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳເຂດຮ້ອນ (CIAT) ແລະ ອົງການຄົ້ນຄ້ວາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ອຸດ ສາຫະກຳ ຂອງ ອົດສະຕາລີ (CSIRO). ເພື່ອເປັນການສືບຕໍ່ໂຄງການ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໄດ້ໃຫ້ ທຶນແກ່ໂຄງການ ໃນໄລຍະສອງ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມແຕ່ ເດືອນ ມັງ ກອນ 2001 ໂດຍແມ່ນ ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ເຂດຮ້ອນ (CIAT) ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານ. ໃນ ສ ປ ປ ລາວ, ປຶ້ມຫົວນີ້ແມ່ນໄດ້ຈັດພິມຂຶ້ນໂດຍການຮ່ວມມື ຂອງ ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFRI) ແລະ ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳເຂດຮ້ອນສາກົນ (CIAT).

ການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ
ຮ່ວມກັບຊາວກະຊິກອນ

ການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ

ຈະປູກ,ຄຸ້ມຄອງແລະ ນຳໃຊ້ພືດອາຫານສັດ ແນວໃດ

ໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ ແລະ ປີເຕີຣອນ

ແປ ແລະ ຮຽບຮຽງ ໂດຍ ພອນປະເສີດ ເພັງສະຫວັນ ແລະ ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ.
ຈັດພິມ ໂດຍ ອົງການຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳສາກົນ ຂອງ ອົດສະຕາລີ ACIAR ແລະ ສູນຄົ້ນຄ້ວາ
ກະສິກຳເຂດ ຮ້ອນສາກົນ (CIAT).
ACIAR Monograph No. 89

ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳສາກົນ ຂອງ ອົດສະຕາລີ (ACIAR)

GPO Box 1571
Canberra, ACT 2601
Australia
Tel: (61 2) 6217 0500
Fax: (61 2) 6217 0501
E-mail: aciar@aciar.gov.au

ອົງການຊ່ວຍເຫລືອສາກົນຂອງອົດສະຕາລີ (AusAID)

GPO Box 887,
Canberra, ACT 2601
Australia
Tel: (61 2) 6206 4000
Fax: (61 2) 6206 4880
E-mail: infoausaid@ausaid.gov.au

**ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳເຂດຮ້ອນສາກົນ (CIAT) / ໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດ
ສຳລັບຄອບຄົວຊາວ ກະສິກອນ (FSP)**

c/o IRRI
DAPO Box 7777
Metro Manila
Philippines
Tel: (63 2) 845 0563
Fax: (63 2) 845 0606
E-mail: ciat-asia@cgiar.org
ISBN 1 86320 340 0

ເວີນເນີ ສະເຕີອ ແລະ ປີເຕີ ຮອນ (2001) – ແປ ແລະ ຮຽບຮຽງໂດຍ ພອນປະເສີດ ເພັງສະຫວັນ ແລະ ວຽງໄຊ ໄພຕະກຸນ:
ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ – ຈະປູກ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ພືດອາຫານສັດໄດ້ແນວໃດ. ACIAR
Monograph No. 89. 96 pp.

ອອກແບບປຶ້ມໂດຍ ອານເບີຕ ບໍເຣໂຣ (Albert Borrero), ອີຣີ, ລອດສ ບາຍອດ, ຟິລິບປິນ.

ຈັດຫນ້າໂດຍ ແກຣີ ແບກລາກອນ ແລະ ໂປນ ຂອກແຄມ, ສ ປ ປ ລາວ
ແຕ້ມຮູບກະຕູນປະກອບ ໂດຍ ເດັບ ດານຽນ (Dave Daniel), ອົດສະຕາລີ.

ອອກແບບຫນ້າປົກ ໂດຍ ກິງພັດ ຫລວງລາດ, ສ ປ ປ ລາວ

ປຶ້ມແນະນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນ ສະບັບທີ່ 2 ໃນຈຳນວນປຶ້ມແນະນຳ 3 ສະບັບ ທີ່ຈັດພິມຂຶ້ນມາສຳລັບພະນັກງານສົ່ງເສີມ. ປຶ້ມຫົວທຳອິດ
ແມ່ນກ່ຽວກັບ “ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ-ຈະຄັດເລືອກພັນ ພືດອາຫານສັດ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ
ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ໄດ້ແນວໃດ”. ສ່ວນສະບັບທີ່ 3 ແມ່ນ “ ການ ພັດທະນາທາງເລືອກ ດ້ານກະສິກຳ
ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ-ວິທີການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງແຕ່ຫົວທີ” ຊຶ່ງປຶ້ມ ຫົວທີ່ສາມນີ້ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນກະກຽມ.
ປຶ້ມທັງສາມສະບັບນີ້ ແມ່ນຈະໄດ້ຖືກຈັດພິມເປັນ ຫລາຍພາສາ ເຊັ່ນ: ລາວ, ຫວຽດນາມ, ຈີນ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ອັງກິດ ແລະ ໄທ.

ສາລະບານ

ຄໍາຂອບໃຈ

1 9 ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເລີມດັ້ນ

ພຶດຕະກຳສັດ-ການຕອບສະໜອງທາງເລືອກໃຫ້ແກ່ຊາວ
ກະສິກອນພຶດຕະກຳສັດຊ່ວຍຊາວກະສິກອນໄດ້ແນວໃດ?

2 15 ພຶດຕະກຳສັດແມ່ນຫຍັງ?

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຈຳເປັນ ຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ນອາຫານສັດທັງສອງຢ່າງ?
ພວກເຮົາຄວນຈະປູກຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ນອາຫານສັດປົນກັນບໍ່ ?

3 21 ພຶດຕະກຳສັດສາມາດປັບປຸງທາດບຳລຸງລ້ຽງ ໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງໄດ້ແນວໃດ?

ເປັນຫຍັງສັດຄັ້ງເອື້ອງຈຶ່ງສາມາດຢູ່ໄດ້ ໂດຍກິນພຽງອາຫານ
ທີ່ມີຄຸນນະພາບຕໍ່ເທົ່ານັ້ນ?

ສັດຄັ້ງເອື້ອງສາມາດກິນອາຫານໄດ້ຫລາຍຊໍ່ໃດ?

ອາຫານສັດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແມ່ນ ອາຫານແບບໃດ?

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕດີ ສັດຄັ້ງເອື້ອງ ຈຳເປັນ ຫລື
ຕ້ອງການຫຍັງແດ່?

ຊາວກະສິກອນຈະສາມາດນຳໃຊ້ພຶດຕະກຳສັດໄດ້ແນວໃດ
ເພື່ອໃຫ້ສັດເຂົາເຈົ້າເຕີບໂຕດີ?

4 37 ມີຄຸນປະໂຫຍດອັນໃດອີກແດ່ ທີ່ ພຶດຕະກຳສັດສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ໄດ້?

ຈະນຳໃຊ້ພຶດຕະກຳສັດແນວໃດໃນການຫລຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນ?

ຈະນຳໃຊ້ພຶດຕະກຳສັດແນວໃດ ໃນການປັບປຸງດິນ?

ຈະນຳໃຊ້ພຶດຕະກຳສັດແນວໃດ ໃນການຄວບຄຸມວັດສະພຶດ?

5 45 ຄວນຈະປູກພືດອາຫານສັດດ້ວຍວິທີໃດ?

ການປູກດ້ວຍລຳຕົ້ນ

ການປູກດ້ວຍເມັດພັນ (1) ການນຳໃຊ້ແກ່ນທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ

ການປູກດ້ວຍເມັດພັນ (2) ການນຳໃຊ້ອັດຕາການຫວ່ານ ທີ່ ຖືກຕ້ອງ

ການປູກດ້ວຍເມັດພັນ (3) ການນຳໃຊ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດີ

ພວກເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງອີກໄດ້ແດ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປູກພືດ

ອາຫານສັດໄດ້ຮັບຜົນດີ?

ເມັດພັນພືດອາຫານສັດຕະກຸນຖ້ວຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປະສົມກັບເຊື້ອ

ຈຸລິນຊີຫລືບໍ່?

6 69 ສາມາດປູກພືດອາຫານສັດຮ່ວມກັບຊາວສິກອນໄດ້ແນວໃດແດ່?

ທາງເລືອກທາງດ້ານພືດອາຫານສັດອັນໃດທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບລະ

ບົບການຜະລິດ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ?

ລາຍລະອຽດເພີ່ມກ່ຽວກັບທາງເລືອກດ້ານພືດອາຫານສັດແຕ່ລະອັນ.

7 81 ຈະຄຸ້ມຄອງພືດອາຫານສັດໄດ້ແນວໃດ?

ຄວນຈະຕັດພືດອາຫານສັດເລື້ອຍປານໃດ?

ຄວນຈະຕັດສູງຊຳໃດ?

ຈະໃສ່ຝຸ່ນ ຫລື ປຸຍ ຫລາຍຊຳໃດ?

8 90 ສາມາດຕິດຕໍ່ ແລະ ພົວພັນເອົາຂໍ້ມູນໄດ້ຢູ່ໃສ?

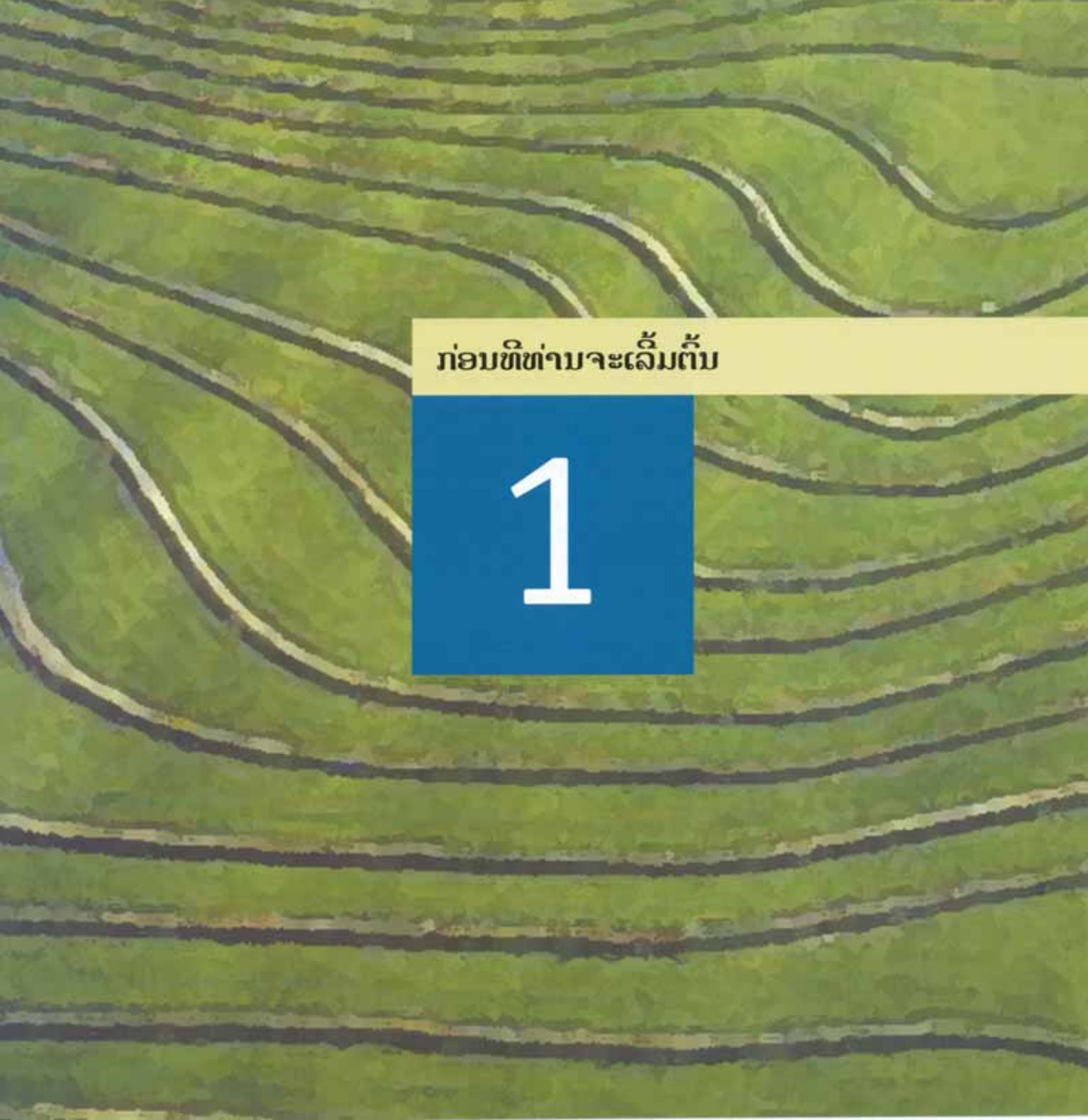
ຄຳຂອບໃຈ

ປຶ້ມຫົວນີ້ ແມ່ນໄດ້ຂຽນຂຶ້ນບົນພື້ນຖານປະສົບການ ຂອງນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ທີ່ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດສຳລັບຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ (FSP) ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ອົງການຊ່ວຍເຫລືອສາກົນ ຂອງອົດສະຕາລີ (AusAID), ຊຶ່ງດຳເນີນ ມາແຕ່ປີ 1995 ຫາ 1999 ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ໂຄງການດັ່ງກ່າວ,ຖືວ່າເປັນໂຄງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ຊາວກະສິ ກອນ, ພະນັກງານສົ່ງເສີມແລະນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງຜູ້ທີ່ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມ ກັບ ຊາວກະສິກອນ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. (ສຳລັບລາຍລະ ອງດ ກະລຸນາເບິ່ງເບື້ອງຫລັງຂອງຫນ້າປົກ). ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ສືບຕໍ່ ໂດຍການໃຫ້ທຶນ ຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ຊຶ່ງເປັນໂຄງການພາກພື້ນ ແລະ ໂຄງການສະເພາະໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍທຶນ ຂອງ ອົງການຊ່ວຍເຫລືອສາກົນ ຂອງອົດສະຕາລີ. ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດພິມປຶ້ມດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໄດ້ມີການປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ຂອງ ຫລາຍ ໆ ທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈແບບພິເສດ ໄປຍັງພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບໂຄງການ ຊຶ່ງລວມມີ:

Aminah Abdullah, Le Van An, Bui Xuan An, Perla Asis, Le Hoa Binh, Dea Bonilla, , Wong Choi Chee, Francisco Gabunada, Liu Guodao, Bryan Hacker, Heriyanto, Ibrahim, Tatang Ibrahim, Peter Kerridge, Truong Tan Khanh, Elaine Lanting, Eduedo Magboo, Willie Nacalaban, ກັນດາ ນະຄຳມະນີ, ສຸລິວັນ ໂນວາຫາ, ສາຍແສງ ໄຜ່ແກ້ວ, ພອນປະເສີດ ເພັງສະຫວັນ, ວັນທອງ ແພງວິຈິດ, ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງສິດ, ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ, ທິງທອງ ພິມມະສານ, ຈັນພອນ ແກ້ວບົວລະເພັດ, ແສງປະສິດ ທອງສະຫວັດ, ເພັງ ຄຳມະວົງ, ຈິນຕະນາ ຈັນແດງ, Tugiman, Maimunah Tuhulele ແລະ Vu Thi Hai Yen.

ພ້ອມນີ້ຂໍຂອບໃຈ ມາຍັງທ່ານ Arthur Cameron, John Hopkinson, Ian Patridge, Ralph Roothaert, Bryan Hacker and Peter Kerridge ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນເຂົ້າໃນການຂຽນ ປຶ້ມຫົວນີ້. ນອກນັ້ນ, ຍັງຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ຕໍ່ທ່ານ Albert Borrero, Cerry Baclagon and Paul Bloxham ສຳລັບການກະກຽມ ແລະ ອອກແບບ, ທ່ານ Jim Holmes, Peter Horne, Peter Kerridge, Nathan Russell, Max Shelton and Werner Stur ໃນການຕອບສະ ຫນອງທາງດ້ານ ຮູບພາບ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃນໃນການລິເລີ່ມ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ທ່ານ ກອງພັດ ຫລວງລາດ ໃນການແຕ້ມ ຫນ້າປົກ. ຂໍຂອບໃຈມາຍັງທ່ານ Dave Daniel ສຳລັບການແຕ້ມຮູບກະຕຸນທີ່ສວຍງາມເພື່ອປະກອບພາບເຂົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປຶ້ມຫົວນີ້ມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນ. ທ້າຍນີ້ແມ່ນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ໄປຍັງສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳສາກົນ ຂອງ ອົດສະຕາລີ (ACIAR) ທີ່ໃຫ້ທຶນໃນການຈັດພິມ ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສົ່ງເສີມຂອງ ທ່ານ Peter Lynch.

An aerial photograph of terraced rice fields, showing the characteristic curved, wavy patterns of the terraces. The fields are a vibrant green color. Overlaid on the image is a yellow horizontal banner at the top center containing the text 'ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເລີ່ມຕົ້ນ'. Below this banner is a blue square containing the white number '1'.

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເລີ່ມຕົ້ນ

1

• ພຶດອາຫານສັດ - ສາມາດຕອບສະຫນອງຫລາຍ • ທາງເລືອກໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ

ຊາວກະສິກອນ ຕາມປະເພນີແລ້ວ ຈະນຳໃຊ້ອາຫານສັດ ທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ ເປັນແຫລ່ງອາຫານ ສັດທີ່ສຳຄັນ, ແຕ່ກໍຈະຖືກນຳໃຊ້ເປັນພຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ສັດເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີຜົນປະ ໂຫຍດອື່ນໃດອີກ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ. ອາຫານເຫລົ່ານີ້ລວມມີ ເສດເຫຼືອຈາກການປູກຝັງ ແລະ ພືດ ອື່ນ ໆ ເຊັ່ນ ຫຍ້າ, ຖົ່ວ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ພຸ່ມ ແລະ ໃບໄມ້. ແຕ່ມາຮອດປະຈຸບັນ, ຍ້ອນ ວ່າຈຳນວນສັດ ແລະ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງໄດ້ ເພີ່ມຂຶ້ນອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ອາຫານສັດ ທີ່ມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ນັ້ນໄດ້ ຫລຸດລົງຢ່າງໄວ. ຈາກຜົນດັ່ງກ່າວນີ້, ຊາວກະສິກອນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ໃຊ້ເວລາເຂົ້າໃນການລ້ຽງສັດຫລາຍ ຂຶ້ນອີກ, ໂດຍທີ່ຕ້ອງນຳສັດໄປລ້ຽງ ຢູ່ເນື້ອທີ່ ໆ ໄກອອກໄປ ຫລືບໍ່ກໍໄປຊອກຕັດຫຍ້າຢູ່ ໄກຈາກບ້ານອີກ. ສະນັ້ນ ຊາວກະສິກອນທີ່ປະສົບກັບ ບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບາງເທື່ອຕ້ອງໄດ້ຫລຸດຈຳນວນສັດ ທີ່ມີຢູ່ລົງ ຫລື ຕ້ອງໄດ້ໄປຊອກຫາແຫລ່ງອາຫານ ຢູ່ບ່ອນອື່ນ ໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ການປູກພືດອາຫານສັດ ເພື່ອເປັນອາຫານເສີມ ແມ່ນເປັນອີກ ທາງເລືອກໜຶ່ງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ.

ການປູກພືດອາຫານສັດ ສຳລັບຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ຖືວ່າເປັນສິ່ງໃຫມ່ ຊຶ່ງມັນຈະບໍ່ຄືກັບການ ປູກ ຫລື ສຶກສາພັນເຂົ້າສາຍພັນຕ່າງ ໆ. ເພາະຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ແມ່ນບໍ່ເຄີຍປູກພືດອາຫານສັດ ໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງຂອງຕົນເອງມາກ່ອນເລີຍ. ສະນັ້ນ, ໃນເວລາທີ່ແນະນຳພືດ ອາຫານສັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ, ເຂົາເຈົ້າມັກຈະຖາມວ່າ 'ພືດອາຫານສັດຊະນິດຕ່າງ ໆນີ້ ຈະເກີດ ໄດ້ດີໃນ ຟາມຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ ? ຫລື ສັດກິນບໍ່?' ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄຳຕອບ ຕໍ່ຄຳຖາມດັ່ງກ່າວ ຊາວກະສິກອນມັກ ຈະທົດລອງປູກພືດອາຫານ ສັດເຫລົ່ານີ້ ໃກ້ ໆ ກັບເຮືອນ, ຈົນກ່ວາເຂົາເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງສຳ ລັບນຳໃຊ້ເປັນອາຫານສັດແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈະຊອກຫາວິທີການຂະຫຍາຍ ແລະປະສົມປະ ສານເຂົ້າ ກັບການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າເອງ. ຜ່ານມາຊາວກະສິກອນບາງຄົນ ແມ່ນ ປູກພືດອາຫານສັດສຳ ລັບເປັນ ອາຫານສັດສະເພາະຢ່າງດຽວ ເຊັ່ນ ປູກເປັນໜານໄວ້ ຕັດໃຫ້ກິນ, ແຕ່ບາງຄົນພັດປູກດ້ວຍວິທີການຕ່າງ ໆ ທີ່ສາມາດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ໆ

ສັດກຳລັງກິນຈາກການຫາກິນໃນສິ່ງຫຍ້າທຳມະຊາດ ເພື່ອກິນແຫລ່ງ ຢູ່ ເຊບຳກູ, ອິນໂດເນເຊຍ, ພາຍໃຕ້ໂຍ ຈິມ ໂຮມ

ອີກ ເຊັ່ນ ການປູກເປັນແຖວຕັດຕາມຄວາມຄ້ອຍຊັ້ນ
ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ທັງເປັນອາຫານສັດ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນ.

ຂະບວນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໃນການປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຊີ
ພືດອາຫານສັດ ເຂົ້າ ໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້ານີ້
ແມ່ນໄດ້ບັນຍາຍເປັນລາຍລະອຽດ ໃນປື້ມອີກຫົວໜຶ່ງ ໃນຊຸດດຽວ ກັນນີ້ ຄື
“ການພັດທະນາທາງເລືອກດ້ານກະສິກຳຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ-
ວິທີການເຮັດວຽກແບບມີ ສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງແຕ່ຫົວທີ”
ປື້ມຫົວໜຶ່ງແມ່ນຈະໄດ້ເຫັນໜັກໃສ່ ໃນເລື່ອງ ຫລື ບັນຫາ ທີ່ ຊາວກະສິກອນ
ພົບພໍ້ ໃນລະບົບການຜະລິດ ເຂດພູດອຍທີ່ມີການລົງທຶນໃສ່ໜ້ອຍ.ການຂຽນປື້ມຫົວ
ນີ້ ແມ່ນ ສະເພາະ ສຳລັບພະນັກງານສົ່ງເສີມ ຜູ້ ທີ່ຈະນຳເອົາຂໍ້ມູນເຫລົ່ານີ້ແລະແນວ
ພັນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໄປຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ເພື່ອໄປພັດທະນາທາງ
ເລືອກດ້ານພືດອາຫານສັດໃນການຜະລິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ປື້ມແນະນຳສະບັບນີ້ຈະບໍ່
ໄດ້ຄວບຄຸມທັງໝົດ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກທັງໝົດໃນການປູກຝັງ ແລະ ການຜະລິດເມັດ
ພັນ,ແຕ່ມີເປົ້າ ຫມາຍ ພຽງແຕ່ຕອບສະໜອງທາງດ້ານຂໍ້ມູນ, ວິທີການ ແລະແນວ
ຄວາມຄິດ ທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ບັນຫາ
ຫລື ສະພາບອັນໃໝ່ ທີ່ ອາດເກີດຂຶ້ນ.

ພືດອາຫານສັດສາມາດຕອບສະໜອງຄຸນນະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ, (ພາຍໂດຍ ນາຫານ ຮັດແຮມ)

ພືດອາຫານສັດ ຈະຊ່ວຍຊາວກະສິກອນໄດ້ແນວໃດ?

ບັນຫາສຳຄັນ ທີ່ ພືດອາຫານສັດສາມາດຊ່ວຍແກ້ໄຂໄດ້ ມີຄື:

ການຂາດແຄນອາຫານສັດທົ່ວໄປ

ມີພືດອາຫານສັດຫລາຍຊະນິດ ທີ່ສາມາດປູກເພື່ອຕອບສະໜອງ ອາຫານເສີມໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງ ຕະ ລອດປີ. ໂດຍທົ່ວໄປພືດອາຫານສັດເຫລົ່ານີ້ຈະປູກເປັນໜານສຳລັບຕັດໃຫ້ກິນ ໃກ້ ໆ ກັບຄອກສັດ ແຕ່ໃນຕົວຈິງແລ້ວ ແມ່ນມີຫລາຍວິທີການ ໃນການປູກພືດອາຫານສັດ ທີ່ຈະສາມາດຊ່ວຍໃນການ ເພີ່ມແຫລ່ງອາຫານສັດຂຶ້ນອີກ.

ການຂາດແຄນອາຫານສັດໃນລະດູແລ້ງ

ໂດຍປົກກະຕິ ບັນຫາໃຫຍ່ໃນການລ້ຽງສັດ ໃນລະດູແລ້ງ ບໍ່ແມ່ນການຂາດແຄນອາຫານແຕ່ມັນ ແມ່ນຄຸນນະພາບຂອງອາຫານຕ່ຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອປັບປຸງການນຳໃຊ້ອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳນີ້ ແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ ໂດຍການໃຫ້ອາຫານເສີມທີ່ມີທາດໂປຼຕີນ(ຊີ້ນ) ສູງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນໃບ ໄມ້ອາຫານສັດຕະກຸນຖົ່ວ.

ແຮງງານບໍ່ພຽງພໍໃນການໃຫ້ອາຫານສັດ

ການປູກພືດອາຫານສັດ ສາມາດ ເຮັດໃຫ້ການຊອກຫາອາຫານງ່າຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະ ແຮງງານບໍ່ພຽງພໍ. ວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການປູກເປັນໜານໃກ້ກັບຄອກສັດ ສຳລັບໄວ້ຕັດໃຫ້ ກິນ.

ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນປູກຝັງລຸດລົງ

ການປູກພືດອາຫານສັດ ຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນສາມາດຄັງສັດໄວ້ໃນຄອກໄດ້ດີນ, ຊຶ່ງມັນກໍຈະເຮັດໃຫ້ສາມາດເກັບທ້ອນຝຸ່ນຄອກໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ຝຸ່ນຄອກດັ່ງກ່າວສາມາດນຳໄປໃສ່ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ເພື່ອ ເພີ່ມຜົນຜະລິດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີການນຳໃຊ້ຖິ່ວອາຫານສັດໃນລະບົບການປູກຝັງ, ຍົກຕົວຢ່າງ ການປັບປຸງປ່າ ເລົ່າ, ການຕອບສະ ໜອງທາດ ໂນໂຕຼເຈນ ສຳລັບການປັບປຸງດິນ ທັງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນອາຫານເສີມໃຫ້ແກ່ສັດໄດ້ດ້ວຍ. ຫຍ້າອາຫານສັດ ກໍສາມາດປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນໄດ້ ໂດຍການເພີ່ມ ທາດອະນົງຄະທາດ.

ສວນຫຍ້າໃກ້ເຮືອນສຳລັບຕັດໃຫ້ສັດກິນ, (ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ການເຊາະເຈືອນ ຂອງ ດິນ

ມີຫລາຍວິທີການປູກພືດອາຫານສັດ ເພື່ອຢຸດເຊົາການເຊາະເຈືອນ ຂອງ ດິນ ເຊັ່ນການປູກເປັນ ແລວຕັດ ແລະ ປູກເປັນພືດຄຸມດິນ.

ວັດສະພິດໃນເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ເພີດລົ້ມລຸກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້

ມີຖິ່ນອາຫານສັດຫລາຍຊະນິດ ທີ່ສາມາດນຳໄປປູກເປັນພືດປົກຄຸມໄດ້ດີ ໃນເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ຂອງ ພືດລົ້ມລຸກ ແລະ ສວນຕົ້ນໄມ້ເພື່ອຄວບຄຸມວັດສະພິດ ແລະ ປັບປຸງດິນ.

ການປ້ອງກັນສັດຈາກຂະໂມຍ ແລະ ການບາດເຈັບ

ສັດທີ່ຫາກິນ ຢູ່ ໂກຈາກບ້ານ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຕໍ່ການຖືກລັກ ແລະ ການບາດເຈັບ. ຖ້າປູກ ພືດອາຫານສັດໄວ້ໃກ້ເຮືອນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດຮັກສາສັດໄດ້ດີກ່ວາ.

ສັດເຂົ້າທຳລາຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ

ການລ້ຽງສັດແບບປະປ່ອຍ ແມ່ນ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ສຳລັບ ຊາວກະສິກອນ ໃນເຂດພູດອຍ ຂອງອາຊີອາຄະເນ. ເພາະສັດລ້ຽງດັ່ງກ່າວມັກຈະເຂົ້າທຳລາຍເຄື່ອງປູກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນເອງ. ດັ່ງນັ້ນການ ປູກພືດ ອາຫານສັດແມ່ນເປັນທາງ ເລືອກອີກທາງ

ນຶ່ງຂອງຊາວກະສິກອນໃນການຄວບຄຸມສັດໃຫ້ໄດ້ດີກ່ວາເພາະວ່າຈະຫາອາຫານໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ການເຮັດຮົ່ວຊີວະ ພາບກໍສາມາດນຳໃຊ້ຫມາຍຂອບເຂດ ເນື້ອທີ່ການຜະລິດ ແລະ ປ້ອງກັນການເຂົ້າທຳລາຍເຄື່ອງປູກຈາກສັດໄດ້ດ້ວຍ. ຕົ້ນໄມ້ອາຫານ

ສັດຕະ ກຸນຖິ່ວ ສາມາດປູກເປັນຮົ່ວຊີວະພາບໄດ້ແລະຍັງສາມາດຕອບສະໜອງ ຄຸນ ປະໂຫຍດອື່ນ ໆ ໄດ້ອີກດ້ວຍ ເຊັ່ນ: ອາຫານທີ່ມີ ທາດຊີ້ນສູງ (ໂປຼຕີນ) ແລະ ນຳໃຊ້ ເຮັດພືນໄດ້.

ພືດອາຫານສັດສາມາດປູກເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈືອນໄດ້. (ພາບໂດຍ ເວີນເມີ ສະເຕີອ)

ການປູກພືດອາຫານສັດສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນແຮງງານ. (ພາບໂດຍ ຈິມໄຮມ)

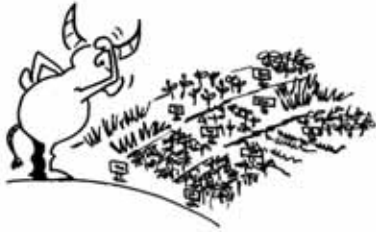
ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ຊາວກະສິກອນ ຍັງຈະນຳໃຊ້ ແຫລ່ງອາຫານສັດທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະ
ຊາດ ເຊັ່ນ ທົ່ງຫຍ້າທຳມະຊາດ, ເສດເຫລືອຈາກການປູກຝັງ ແລະ ອື່ນ ໆ ເປັນແຫລ່ງອາ
ຫານສຳຄັນສຳລັບສັດລ້ຽງ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ບົດບາດຂອງ
ພືດອາຫານສັດ ແມ່ນເປັນພຽງອາຫານເສີມ ໃສ່ ກັບອາຫານ ທີ່
ມີຢູ່ຕາມທຳມະຊາດເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຫາກຊາວກະສິກອນເຂົ້າໃຈ ເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ
ການປູກພືດອາ ຫານສັດ, ບາງທີອາດມີຊາວກະສິກອນຫລາຍຄົນ
ຫັນມານຳໃຊ້ພືດອາຫານສັດ ໃນການພັດທະນາ ຫລື ປັບປຸງ ການລ້ຽງສັດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ
ການຫັນມາລ້ຽງງົວນົມ ໃນລະດັບຄອບຄົວ ຫລື ການທອມງົວ.

An aerial photograph of terraced rice fields, showing the characteristic curved, wavy patterns of the terraces. The fields are a vibrant green color. Overlaid on the image is a yellow horizontal banner at the top center containing the Lao text 'ພຶດອາຫານສັດແມ່ນຫຍັງ?'. Below the banner is a blue square containing the white number '2'.

ພຶດອາຫານສັດແມ່ນຫຍັງ?

2

ພືດອາຫານສັດແມ່ນຫຍັງ?

ຫຍ້າ ຮູມິດີໂກລາ ສາຍພັນ ຢາເນໂອ (ອາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ຫຍ້າ ປາສະປາລອມ ສາຍພັນ ເຕເລໂນສ (ອາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ພືດອາຫານສັດ ແມ່ນ ຫຍ້າ ແລະ ຖົ່ວ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນອາຫານສັດໄດ້ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ. ຫຍ້າ ແລະ ຖົ່ວອາຫານສັດ ແມ່ນມີຫລາຍຊະນິດ, ຊຶ່ງ ໃນແຕ່ລະຊະນິດ ຢ່າງໜ້ອຍກໍມີນຶ່ງ ຫລື ຫລາຍສາຍພັນ. ປັ້ມແນະນຳອີກຫົວນຶ່ງ ໃນຊຸດດຽວກັນນີ້ ຄື: 'ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ-ຈະຄັດເລືອກພັນພືດອາຫານສັດ ໄດ້ແນວໃດ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້' ຈະບັນລະຍາຍລະ ອງດ ກ່ຽວກັບການຄັດເລືອກພືດອາຫານສັດ ສາຍພັນຕ່າງ ໆ ທີ່ສາມາດປັບຕົວໄດ້ດີກັບດິນ, ອາກາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ.

ບັນທຶກ

ການສະເໜີ ຫລາຍທາງເລືອກ (ພືດອາຫານສັດ ຫລາຍສາຍພັນ) ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ, ບໍ່ແມ່ນຈະສະເໜີ ພຽງສາຍພັນດຽວ.

ຫຍ້າ ແລະ ຖົ່ວອາຫານສັດ ແມ່ນມີຫລາຍຮູບລັກສະນະ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ:

ຫຍ້າອາຫານສັດ:

- ຕົ້ນເຕ້ຍ, ເປັນຫຍ້າ ທີ່ມີລຳຕົ້ນແຜ່ກະຈາຍໄປຕາມຫນ້າດິນປົກກະຕິແມ່ນມີສອງລັກສະນະ ຄື ລຳຕົ້ນເລືອໄປຕາມຫນ້າດິນ (stolons) ແລະ ເປັນ ແຫນ່ງປົ່ງຈາກພື້ນດິນ (rhizomes) ຊຶ່ງທັງສອງລັກສະນະຂອງການຈະເລີນເຕີບໂຕນີ້ ແມ່ນຈະ ມີຮາກປົ່ງອອກຕາມຂໍ້ ແລະ ເກີດເປັນຕົ້ນໃຫມ່ຂຶ້ນ. (ຕົວຢ່າງ, ຫຍ້າ ຮູມິດີໂກລາ).
- ຫຍ້າສູງ ແລະ ມີລຳຕົ້ນເປັນສຸມ (ຕົວຢ່າງ, ຫຍ້າ ປາສະປາລອມ).

ຖົງອາຫານສັດ

- ຕົ້ນເຕ້ຍ, ເປັນຫຍ້າ ທີ່ມີລຳຕົ້ນແຕ່ກະຈາຍໄປຕາມຫນ້າດິນ ປົກກະຕິແມ່ນມີສອງລັກສະນະ ຄື ລຳ ຕົ້ນເລືອໄປຕາມຫນ້າດິນ (stolons) ແລະ ເປັນ ແຫນ່ງປົ່ງຈາກພື້ນດິນ (rhizomes) ຊຶ່ງທັງສອງລັກ ສະນະ ຂອງ ການຈະເລີນເຕີບໂຕນີ້ ແມ່ນ ຈະມີຮາກປົ່ງອອກຕາມຂໍ້ ແລະ ເກີດເປັນຕົ້ນໃຫມ່ຂຶ້ນ. (ຕົວຢ່າງ, ຖົງ ອາຮາຄິສ ປົນໂຕຍ).
- ຖົງທີ່ເປັນເຄືອກ້ຽວ (ຕົວຢ່າງ. ເຊັນໂຕຊີມາ ມາໂກກາຣປັມ).
- ຖົງທີ່ມີລຳຕົ້ນຊື່ເປັນພຸ່ມ (ຕົວຢ່າງ. ຖົງ ສະໂຕໂລ 184).
- ຕົ້ນຖົງພຸ່ມ (ຕົວຢ່າງ ເດດສະໂມດຽມ ເຣນໂຊເນຍ).
- ຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖົງ (ຕົວຢ່າງ. ກະຖິນແດງ).

ອາຮາຄິສ ປົນໂຕຍ 'ອິຕາກັມບິຮາ' (ພາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ເຊັນໂຕຊີມາ ມາໂກກາຣປັມ 'ອູກາຢາລີ' (ພາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ສະໂຕໂລ 184. (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕືອ)

ເດັດສະໂມດຽມ ຊິເນເຮ 'ລັດ ເດລິຊຽດ'. (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕືອ)

ກະຖິນແດງ 'ເບຊາກີ'. (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕືອ)

ລັກສະນະການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ໄລຍະການດຳລົງຊີວິດ ຂອງ ພືດອາຫານສັດ ໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນ ຕໍ່ ວິທີການປູກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂອງຊາວກະສິກອນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຫຍ້າ ແລະ ຖົ່ວ ເຕ້ຍ ແລະ ລຳຕົ້ນ ເປັນ ເຄືອ ແມ່ນເຫມາະສົມສຳລັບການປູກເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ສັດເຂົ້າກິນ ແລະ ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ. ຫຍ້າ ທີ່ມີລຳຕົ້ນຊື່ ແລະ ສູງແມ່ນເຫມາະສົມສຳລັບການປູກເພື່ອຕັດໃຫ້ກິນ ແລະ ນຳປູກເປັນແລວຕັດ. ຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖົ່ວທີ່ມີອາຍຸຍືນ ແມ່ນເຫມາະສົມສຳລັບການປູກເປັນຮົ່ວຊີວະພາບ. ວິທີການຕ່າງ ໆ ໃນການ ປູກພືດອາຫານສັດ ຊະນິດຕ່າງ ໆ ໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນນັ້ນ ແມ່ນ ໄດ້ອະທິບາຍລະ ອງດໃນພາກ"ສາມາດປູກພືດອາຫານສັດຢູ່ບ່ອນໃດແດ່ໃນບ່ອນຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ".

ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຈຳເປັນທັງຫຍ້າ ແລະ ຖົ່ວອາຫານສັດ?

ຫຍ້າຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງກວ່າ

ຫຍ້າຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງກວ່າຖົ່ວອາຫານສັດ ແລະ ຈະເປັນອາຫານຫລັກສຳລັບສັດຄັງວເອື້ອງ. (ເບິ່ງ ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້). ຜົນຜະລິດຂອງຫຍ້າ ຈະຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 400-2000 ກິໂລ/ຫຍ້າສິດ/100 ມ²/ປີ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ ມັນຈະຂຶ້ນກັບຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນ ແລະ ປະລິມານນ້ຳຝົນ.

ບັນທຶກ

ຜົນຜະລິດແທ້ໆ (DM) ຂອງ ພືດອາຫານສັດ ແມ່ນ ປະມານ 20-25 % ຂອງ ນ້ຳໜັກສິດ.

ຫຍ້າຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງກວ່າຖົ່ວ

ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງດິນ	ຫຍ້າ	ຖົ່ວ
	ກິໂລຫຍ້າສິດ/100ມ ² /ປີ	
ຕ່ຳ	200 - 400	100 - 200
ປານກາງ	400 - 1000	200 - 300
ສູງ	1000 - 2000	300 - 600

ຖົວອາຫານສັດຊ່ວຍປັບປຸງຄຸນນະພາບອາຫານສັດ ແລະ ຄວາມອຸດົມ ສົມບູນ ຂອງ ດິນ

ສັດລ້ຽງ ຕ້ອງການຫາດໂປຼຕິນສູງ ເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີ, ພະລັງງານເພື່ອເຮັດວຽກ ແລະ ຜະລິດ ນ້ຳນົມ. ສັດລ້ຽງເຫລົ່ານີ້ ສາມາດໄດ້ຮັບຫາດໂປຼຕິນຈາກຫຍ້າອາຫານສັດ ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່ຈະບໍ່ພຽງພໍສຳລັບການເຕີບໂຕຂອງມັນ. ຖົວອາຫານສັດ ສາມາດຕອບສະໜອງຫາດໂປຼຕິນໃຫ້ພຽງພໍໄດ້, ເພາະວ່າໃບ ຂອງ ຖົວອາຫານສັດ ຈະມີໂປຼຕິນສູງກ່ວາຫຍ້າ. (ເບິ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້), ນອກຈາກໂປຼຕິນແລ້ວ ໃບ ຂອງ ຖົວອາຫານສັດ ຍັງສາມາດຕອບສະໜອງ ບັນດາທາດເກືອແຮ່ຈຳນ ແລະ ວິຕາມິນ ທີ່ເປັນພື້ນຖານໄດ້ອີກດ້ວຍ.

ສັດລ້ຽງ ຕ້ອງການຫາດໂປຼຕິນສູງ ເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີ, ພະລັງງານເພື່ອເຮັດວຽກ ແລະ ຜະລິດ ນ້ຳນົມ (ຮາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ຖົວອາຫານສັດມີຫາດ ໂປຼຕິນສູງກ່ວາຫຍ້າ

	ຫຍ້າ	ຖົວ
ຫາດໂປຼຕິນ % ¹	5-15.	15-25
ຫາດໄນໂຕຼເຈນ(N) % ¹	0.8-2.4	2.4-4.0

1 ການຄິດໄລ່ຈາກຫາດໄນໂຕຼເຈນ ມາເປັນ ຫາດໂປຼຕິນ ແມ່ນ: N % (ເບີເຊັນ ຂອງ ຫາດໄນໂຕຼເຈນ) x 6.25

ຖົວອາຫານສັດ ມີ ລະດັບໂປຼຕິນສູງດັ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ກໍຍ້ອນຄວາມສາມາດ ໃນການດຶງດູດທາດໄນໂຕຼເຈນ, ຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າ ໃນການປັບປຸງຜົນຜະລິດສັດ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຖົວອາຫານສັດຍັງສົ່ງທາດໄນໂຕຼເຈນຄືນສູ່ດິນໄດ້ດ້ວຍການລົ່ມລົງຂອງໃບ, ຈາກເບົ້າຈຸລິນຊີ, ຂີ້ ແລະ ຍ່ຽວ ຂອງສັດ.

ການດຶງດູດທາດໄນໂຕຼເຈນ

ຖົວອາຫານສັດ ເປັນພືດ ທີ່ສາມາດດຶງດູດເອົາທາດ ໄນໂຕຼເຈນ ຈາກອາກາດ ແລະ ປຸງມາເປັນ ຫາດໂປຼຕິນໄດ້. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວນີ້ເອີ້ນວ່າ: ການດຶງດູດທາດໄນໂຕຼເຈນ. ຖົວ ອາຫານສັດ ຈະດຶງດູດເອົາ ທາດໄນໂຕຼເຈນ ຈາກອາກາດ ໂດຍຜ່ານການພົວພັນ ກັບຈຸລິນຊີ ທີ່ ເອີ້ນວ່າ ໄຣໂຊບຽມ (Rhizobium) ທີ່ ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ ໃນເບົ້າ ທີ່ ຕິດກັບຮາກ ຂອງ ຖົວອາ ຫານສັດ. ເບົ້າຈຸລິນຊີ ທີ່ ຍັງມີຄວາມສາມາດ ໃນການດຶງດູດທາດໄນໂຕຼເຈນນັ້ນ ບົກກະຕິທາງໃນຈະ ເປັນສິບົວ.

ໃນບາງກໍລະນີ, ມັນອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ປັບປຸງການລ້ຽງສັດໄດ້ໂດຍການນຳໃຊ້ພຽງຫຍ້າ ຢ່າງດຽວ ແຕ່ກໍລະ ນີດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງມີການໃສ່ຝຸ່ນ ຫລື ປຸຍເປັນຢ່າງດີ, ມີການທົດນຳ ແລະ ວິທີການຕັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄັກ ແນ່. ແຕ່ສຳລັບເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນ ມີຄວາມ ເປັນໄປໄດ້ຍາກ ສຳລັບ ຊາວກະສິກອນ ໃນ ອາຊີຕາ ເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້.

ສະນັ້ນ, ຖ້ວອາຫານສັດ ຈຶ່ງ ເປັນອາຫານເສີມທີ່ສຳຄັນ ກັບການນຳໃຊ້ຫຍ້າອາຫານສັດ ທີ່ ມີຄຸນນະພາບ ຕ່ຳ ຫລື ເສດເຫຼືອຈາກກະສິກຳ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ໃນລະດູແລ້ງ.

ພວກເຮົາຄວນຈະປູກຫຍ້າ ແລະ ຖ້ວອາຫານສັດ ປະສົມກັນບໍ່?

ການສ້າງສວນຫຍ້າ ແລະ ຖ້ວອາຫານສັດປະສົມກັນສ່ວນໃຫຍ່ຈະມັກມີຢູ່ໃນເຂດອາ ກາດອົບອຸ່ນ. (ຕົວ ຢ່າງ: ຫຍ້າ ໄຮ ປົນກັບຖ້ວ ໂຮງເວີ), ຊຶ່ງຖ້ວອາຫານສັດ ຈະຕອບສະ ຫນອງທາດໂປຼຕິນເພີ່ມ ໃຫ້ແກ່ສັດ ແລະ ທາດໂນໂຕຼເຈນ ໃຫ້ແກ່ດິນ ໂດຍຜ່ານ ຂີ້ແລະ ຍ່ຽວ ຂອງ ສັດ. ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ ອາຊີຕາເວັນອອກ ສ່ຽງໃຕ້, ຈະບໍ່ຄ່ອຍມັກປູກຫຍ້າ ແລະ ຖ້ວປົນກັນ ໃນແບ່ງ ຫລື ແຖວດຽວກັນ. ຫຍ້າ ແລະ ຖ້ວອາຫານສັດເຂດຮ້ອນ ຈະມີລັກສະນະການຈະເລີນເຕີບໂຕ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະຫຍຸ້ງຍາກ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງ. ຍົກເວັ້ນ ຖ້ວອາຮາຄີສ ທີ່ສາມາດປູກຮ່ວມກັບຫຍ້າໄດ້ດີ. ແຕ່ເຖິງ ຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ, ຍັງມີອີກ ຫລາຍວິທີການ ໃນການປະສົມປະສານ ຖ້ວອາຫານສັດ ເຂົ້າ ໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ໃນ ເຂດຮ້ອນ (ເບິ່ງ ພາກທີ່ 6).

ບັນທຶກ

ຊາວກະສິກອນ ໃນ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ບໍ່ມັກການປູກຫຍ້າ ແລະ ຖ້ວປົນກັນ. ແຕ່ກໍຍັງມີອີກຫລາຍ ວິທີການ ໃນການປະສົມປະສານຖ້ວອາຫານສັດເຂົ້າ ໃນການຜະ ລິດ ຂອງ ຊາວກະສິ ກອນ.

An aerial photograph of terraced rice fields, showing the characteristic curved, step-like patterns of the landscape. The fields are a vibrant green, and the terraces are separated by dark, narrow paths or ditches. A yellow rectangular box is positioned in the upper right quadrant, containing text in Lao. Below it, a blue rectangular box contains the number '3' in white.

ພຶດອາຫານສັດ ຈະສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງ ຫາດ
ບຳລຸງລ້ຽງ ໃຫ້ ແກ່ສັດລ້ຽງໄດ້ແນວໃດ?

3

ພຶດຕະທຳສັດ
ຈະສາມາດຊ່ວຍ
ປັບປຸງ ຫາດບຳລຸງລ້ຽງ
ໃຫ້ ແກ່ ສັດລ້ຽງໄດ້ແນວໃດ?

ການນຳໃຊ້ຖິ່ງສະໄຕໂລ 184 ເປັນອາຫານຫມູ (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເດີອ)

ການນຳໃຊ້ຫຍ້າກິນີສີ່ມ່ວງ ເປັນ ອາຫານແກ່ປາກິນຫຍ້າ (ພາບໂດຍ ປີເຕີ ເກຣີຈ)

ພຶດຕະທຳສັດ ຖືວ່າເປັນອາຫານຫລັກ ສຳລັບສັດຄັ້ງເອື້ອງ ແຕ່ມັນກໍຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ ແກ່ ສັດກະເພາະດ່ຽວເຊັ່ນ ຫມູແລະ ໄກ່ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ສັດກະເພາະດ່ຽວ ສາມາດກິນພຶດ ອາຫານສັດໄດ້ພຽງຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ເພາະມັນຕ້ອງການອາຫານອື່ນ ໆ ທີ່ມີພະລັງງານສູງ ສຳລັບ ການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ຢູ່ພາກໃຕ້ ຂອງ ຈີນ ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ໃບຖິ່ງປິ່ນ (ແຫ້ງ) ທີ່ ຜະ ລິດ ຈາກຖິ່ງສະໄຕໂລ 184 ເຂົ້າໃນອາຫານໄກ່ (3-5 %). ໃນການຜະລິດໃບຖິ່ງປິ່ນນີ້, ນອກຈາກ ໃບຖິ່ງ ສະໄຕໂລແລ້ວ ຍັງມີຖິ່ງອີກຊະນິດ ນຶ່ງ ທີ່ ມັກຖືກນຳໄປຜະລິດ ແມ່ນ ໃບກະຖິນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຖິ່ງ ອາ ຫານສັດຍັງສາມາດເກືອສິດ ໃນຈຳນວນໜ້ອຍ ໃຫ້ແກ່ສັດປີກ, ຫມູ ແລະ ສັດກະເພາະດ່ຽວ ປະ ເພດ ອື່ນ ໆ. ຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ງອາຫານສັດ ໃນບາງເຂດຍັງໄດ້ ນຳໃຊ້ເປັນອາຫານປາ

ໂດຍສະເພາະປາ ທີ່ ກິນພຶດ ເປັນອາຫານ ເຊັ່ນ ປາກິນຫຍ້າ. ໃນພາກເຫນືອ ຂອງ ຫວຽດນາມ ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຫຍ້າພັນປັບປຸງ ເຊັ່ນ: ຫຍ້າກິນີສີ່ມ່ວງ ແລະ ປັດສະປາລອມ ເປັນອາຫານ ທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບປາ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສັດຄັ້ງເອື້ອງ ເຊັ່ນ ງົວ, ຄວາຍ, ແກະ ແລະ ແບ້ ແມ່ນ ສາມາດຢູ່ລອດໄດ້ໂດຍການ ກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ ຕົວຢ່າງ: ຫຍ້າ ທີ່ ເກີດຢູ່ຕາມທ່າມະຊາດ, ເສດເຫຼືອຈາກກະສິກຳ ແລະ ໃບໄມ້ທີ່ຢູ່ຕາມທ່າມະຊາດ.

ເປັນຫຍັງສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ຈິ່ງສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໄດ້ໂດຍ ການກິນອາຫານ ທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ?

ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ຈະມີທ້ອງໃຫຍ່ (ກະເພາະ) ຊຶ່ງຈະບັນຈຸທາດແຫລວ ທີ່ ປະສົມກັນລະ
ຫວ່າງ ເຊື້ອຈຸລິນຊີ (Bacteria), ເຊື້ອຈຸລະພິກ (Protozoa) ແລະ ເຊື້ອລາ (Fungi) ທີ່
ຊ່ວຍຍ່ອຍເຍື່ອໄຍ ຂອງ ພືດ ທີ່ ສັດກິນລົງໄປ.

ຄຳສັບງ່າຍ ໆ ກໍຄື: ໃນເມື່ອຄິດເຖິງ ກະເພາະ ຂອງ ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ກໍຄືກັນກັບຖັງໃຫຍ່
ອັນນຶ່ງ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການຍ່ອຍສານເຍື່ອໄຍ ຂອງ ພືດ. ຖັງດັ່ງກ່າວຈະມີຮູ ຢູ່ຂ້າງ
ໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ອາຫານ ທີ່ ຖືກສັດຄ້ຽວ ເອື້ອງ ທີ່ ຄ້ຽວແລ້ວເຂົ້າໄປ ແລະ ອອກໄປຕາມ
ພາກສ່ວນຕ່າງ ໆ ຂອງ ລະບົບການລະລາຍ ຈົນໄປເຖິງ ສ່ວນສຸດທ້າຍ ຂອງ ລະບົບລະ
ລາຍ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ມີການດູດຊຶມເອົາທາດບຳລຸງລົງ.

ຖ້າອາຫານທີ່ສັດກິນລົງໄປ ແມ່ນ ມີຄວາມຍ່ອຍສູງ (ຕົວຢ່າງ: ໃບອ່ອນ ແລະ ຫຍ້າ ທີ່ມີ
ໃບຫລາຍ) ຈະຖືກ ຍ່ອຍໄດ້ງ່າຍ, ເຮັດໃຫ້ກະເພາະສັດຫວ່າງ ແລະ ສັດສາມາດກິນອາ
ຫານເຂົ້າໄປໄດ້ຫລາຍຕື່ມອີກ. ແຕ່ກົງ ກັນຂ້າມ, ຖ້າສັດກິນອາຫານທີ່ມີຄວາມຍ່ອຍຕ່ຳ
(ອາຫານທີ່ມີເຍື່ອໄຍຫລາຍ ເຊັ່ນ ເພືອງເຂົ້າ) ມັນຈະໃຊ້ ເວລາດົນໃນການຍ່ອຍ, ອາ
ຫານດັ່ງກ່າວກໍຈະເຕັມທ້ອງຢູ່ຕະຫລອດ ແລະ ສັດບໍ່ສາມາດກິນອາຫານໄດ້ ຫລາຍ ຈົນ
ກ່ວາອາຫານເຫລົ່ານັ້ນຈະຖືກຍ່ອຍໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ອັດຕາການກິນໄດ້ ຂອງສັດຄ້ຽວເອື້ອງ
ແມ່ນຈະ ຖືກຈຳກັດ ໂດຍໄລຍະເວລາ ໃນການຍ່ອຍອາຫານໃນທ້ອງ ຫລື ກະເພາະສັດ.

ໃບອ່ອນ

ໃບແກ່ ແລະ
ລຳດົ້ນ

ອັດຕາການກິນໄດ້ຂອງ ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ແມ່ນຈະຖືກຈຳກັດໂດຍໄລ ຍະເວລາ ໃນການ
ຍ່ອຍ ອາຫານ ໃນ ທ້ອງ ຫລື ກະເພາະສັດ.

ບັນທຶກ

ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ຈະຕ້ອງກິນອາຫານສັດຫລາຍປານໃດ?

ເພື່ອໃຫ້ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕດີ, ຈຳນວນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ (ທາດແຫ້ງ) ທີ່ສັດ ຕ້ອງການແມ່ນປະມານ 2.5 – 3.5 % ຂອງນ້ຳໜັກຕົວ / ມື້, ຊຶ່ງຈຳນວນດັ່ງກ່າວຈະເທົ່າກັບ ອາຫານສົດ ປະມານ 10 – 15 % ຂອງນ້ຳໜັກຕົວ/ມື້. ຕົວຢ່າງ: ງົວ ທີ່ມີນ້ຳໜັກ 300 kg ຕ້ອງການອາຫານປະມານ 7 - 10 kg ຂອງ ທາດແຫ້ງ/ມື້, ຊຶ່ງຈະເທົ່າກັບ 30 - 45 kg ຂອງ ຫຍ້າສົດ.

ອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແມ່ນ ອາຫານແນວໃດ?

ອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແມ່ນ ອາຫານທີ່ມີ:

1. ຄວາມໜ້າກິນ (ຄວາມແຊບ),
2. ຍ່ອຍໄດ້ງ່າຍ
3. ທາດໂປຼຕິນສູງ.

ບັນທຶກ

ພຶດຕະການສັດທີ່ຍັງອ່ອນ ຈະມີຄວາມໜ້າກິນ, ການຍ່ອຍ ແລະ ທາດບຳລຸງລົງໆ ຫລາຍກ່ວາ ພຶດຕະການສັດ ທີ່ ແກ່ແລ້ວ.

1. ຄວາມຫນ້າກິນແມ່ນຫຍັງ?

ຄຳວ່າ 'ຄວາມຫນ້າກິນ' ຂອງ ພືດອາຫານສັດ ຫມາຍຄວາມວ່າ ສັດຈະມັກກິນພືດອາຫານສັດຊະນິດດັ່ງ ກ່າວນັ້ນຫລາຍປານໃດ. ດັ່ງທີ່ເປັນການຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າ, ພືດອາຫານສັດ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫນ້າກິນ ສັດກໍຈະບໍ່ກິນເລີຍ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດເປັນເພາະວ່າພືດອາຫານສັດດັ່ງກ່າວ ມີລິດຊາດຂົມ, ມີກິ່ນແຮງ, ມີລຳຕົ້ນ ຫລາຍ, ມີໃບຄົມ ຫລື

ແກ່ແລ້ວ ແລະຫຍາບ. ສັດລ້ຽງຂອງຊາວກະສິກອນ ຈະມັກ ກິນພືດອາຫານສັດຊະນິດນຶ່ງ ຫລາຍກ່ວາຊະນິດອື່ນ ໆ.

ຍົກຕົວຢ່າງ: ແກະ ແລະ ແບ້ ຈະມັກກິນ ຖິ່ວ ແຄຝລັ່ງ

ແຕ່ ງົວຈະປະຕິເສດ ເພາະບໍ່ເຄີຍກິນ. ສັດລ້ຽງ ຈະມີຄວາມລະ ມັດລະວັງ ເມື່ອໄດ້ຮັບອາຫານໃຫມ່ ໆ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ສັດລ້ຽງຄ່ອຍ ໆ ລ້ຽງກັບອາ ຫານໃຫມ່ ໆ ມັນຈຳ ເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາ (ປະມານ 1-2 ເດືອນ). ຍົກຕົວຢ່າງ: ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ຈະໃຫ້ອາຫານສັດ ປົນກັນ ເພື່ອໃຫ້ສັດລ້ຽງກັບອາຫານໃຫມ່. ນອກຈາກນັ້ນ, ສັດກໍຍັງສາມາດຮຽນກິນອາຫານໃຫມ່ກັບສັດໂຕ ອື່ນ ໆ ທີ່ເຄີຍກິນ ມາກ່ອນແລ້ວ.

2. ຄວາມຍ່ອຍແມ່ນຫຍັງ?

'ຄວາມຍ່ອຍ' ຂອງ ອາຫານ ແມ່ນ ອັດຕາສ່ວນ ຂອງ ອາຫານ ທີ່ ຍ່ອຍ ແລະ ດູດຊຶມເອົາໂດຍສັດ. ຊຶ່ງ ຈະມີປັດໃຈຕ່າງ ໆ ທີ່ ສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ ບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ເຊັ່ນ:

- ພາກສ່ວນຕ່າງ ໆ ຂອງ ພືດອາຫານສັດ: ໃບຈະຍ່ອຍໄດ້ດີກ່ວາລຳຕົ້ນ,
- ອາຍຸ ຂອງ ພືດອາຫານສັດ: ພືດອາຫານສັດ ທີ່ ຍັງອ່ອນ ຈະຍ່ອຍໄດ້ດີກ່ວາຕົ້ນແກ່,
- ຊະນິດ: ຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ວອາຫານສັດ ບາງຊະນິດຈະຍ່ອຍໄດ້ດີກ່ວາຊະນິດອື່ນ. ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປ ຖິ່ວອາຫານສັດ ຈະຍ່ອຍໄດ້ດີກ່ວາຫຍ້າ.

3. ເປັນຫຍັງທາດໂປຼຕິນ ຈິ່ງມີຄວາມສໍາຄັນ?

ທາດໂປຼຕິນ ແມ່ນ ເປັນພື້ນຖານ ສໍາລັບ:

- ການຍ່ອຍອາຫານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນກະເພາະຂອງສັດ. ຖ້າອາຫານມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ (ລະດັບໂປຼຕິນຕ່ຳກ່ວາ 7%) ບັນດາຈຸລິນຊີໃນກະເພາະຂອງສັດຈະບໍ່ສາມາດຍ່ອຍອາຫານໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະສັດຈະສູນເສຍນໍ້າຫນັກ.
- ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດ ຂອງສັດຖ້າພວກເຮົາຫາກຕ້ອງການພຽງແຕ່ຮັກສາສະພາບ ຂອງ ສັດໄວ້ ແມ່ນ ຕ້ອງການທາດໂປຼຕິນ ໃນຈໍານວນຫນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຖ້າວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ສັດມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄວ, ເຮັດວຽກຫນັກ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງນັ້ນ ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທາດໂປຼຕິນສູງໃນອາຫານ.

ເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີສັດຄ້ຽວເອື້ອງຈະຕ້ອງການຫຍັງແດ່?

ສັດຄ້ຽວເອື້ອງຕ້ອງການອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຈໍານວນຫລາຍເພື່ອການເຕີບໂຕ, ຖ້າປາສະຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ສັດດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວໄວ ຫລື ເຮັດວຽກຫນັກໄດ້, ງົວແມ່ຈະບໍ່ສາມາດຜະລິດນໍ້ານົມ ໃຫ້ລູກໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ລູກຫລາຍ. ຖ້າສັດຄ້ຽວເອື້ອງຖືກເກືອດ້ວຍພືດອາຫານສັດ (ຫລື ອາຫານອື່ນ ໆ) ທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ, ຊຶ່ງຈະຍ່ອຍຊ້າ ຢູ່ ໃນກະເພາະ ຂອງ ສັດ, ສັດດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ສາມາດກິນອາຫານໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ການເຮັດວຽກຫນັກ ຫລື ຜະລິດນໍ້ານົມສໍາລັບງົວນ້ອຍ. (ເບິ່ງຮູບສະແດງ ໃນຫນ້າທີ່ 27)

ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຄຸນນະພາບ ຂອງ ພຶດອາຫານສັດ ແລະ ຜົນຜະລິດ ຂອງສັດ

ຖ້າທ່ານເກືອສັດລ້ຽງ ດ້ວຍ ພຶດອາຫານສັດ ທີ່ . . .

ທ່ານຈະໄດ້...	ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນ ຫຍ້າແກ່ (ໃບ ແລະ ລຳຕົ້ນ)	ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນ ຫຍ້າອ່ອນ(ໃບ ແລະ ລຳຕົ້ນ)	ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນ ຫຍ້າ ແລະ ຖິວ ອ່ອນ(ມີແຕ່ໃບ)
ຄຸນນະພາບອາຫານ	ຕ່ຳ	ປານກາງ	ສູງ
ການຍ່ອຍໄດ້ຂອງ ອາຫານ	ຕ່ຳ	ປານກາງ	ສູງ
ເວລາການຍ່ອຍ	ຊ້າ	ປານກາງ	ໄວ
ຈຳນວນອາຫານ ທີ່ ສັດກິນ ໄດ້ຕໍ່ມື້ (% ນໍ້າໜັກສັດ)	< 1.5 %	1.5 – 2.5 %	2.5 – 3.5%
ຂໍ້ຈະເຮັດໃຫ້ . . .			
	ຜົນຜະລິດ ຂອງສັດ ຕ່ຳ	ຜົນຜະລິດຂອງສັດ ປານກາງ	ຜົນຜະລິດຂອງສັດ ສູງ

ຊາວກະສິກອນ ຈະນຳໃຊ້ຜິດອາຫານສັດໄດ້ແນວໃດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັດລ້ຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ດີກວ່າ?

ໃນການປັບປຸງຜົນຜະລິດສັດ ແມ່ນ ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍນຳໃຊ້ບາງວິທີງ່າຍ ໆ ໃນການໃຫ້ອາຫານສັດ:

1. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສັດລ້ຽງສາມາດມີເວລາກິນອາຫານໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
2. ຕອບສະໜອງອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ.
3. ຮັບປະກັນວ່າສັດສາມາດເລືອກສິ່ງ ທີ່ ມັນຕ້ອງການກິນ.
4. ຕອບສະໜອງອາຫານເສີມທາງດ້ານໂປຼຕິນ.
5. ປັບປຸງອາຫານສັດໃນລະດູແລ້ງ.
6. ໃຫ້ອາຫານສັດທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງທີ່ມີຜົນຜະລິດສູງ.

1. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສັດລ້ຽງສາມາດມີເວລາກິນອາຫານໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ບໍ່ສາມາດກິນອາຫານໄປໄດ້ຕະຫລອດ ເພາະວ່າມັນຕ້ອງການເວລາເພື່ອຄ້ຽວອາຫານຄືນ ໃຫມ່ (ຫມາຍວ່າ ສັດດັ່ງກ່າວຈະເອົາອາຫານອອກມາຈາກກະເພາະ ເພື່ອຄ້ຽວຄືນອີກຄັ້ງ ແລ້ວຈຶ່ງກິນລົງ ໄປອີກຄັ້ງ ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອເປັນການຊ່ວຍຍ່ອຍອາຫານຕື່ມອີກ). ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາສັດເຊົາ ກິນ ອາຫານນັ້ນ ບໍ່ຫມາຍຄວາມວ່າ ມັນກິນອາຫານພຽງພໍແລ້ວ, ເພາະວ່າມັນຕ້ອງການຄ້ຽວອາຫານຄືນ ອີກ ຊຶ່ງປົກກະຕິຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 50% ຂອງ ເວລາທັງໝົດໃນການກິນອາຫານຂອງມັນ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕດີ ສັດລ້ຽງຕ້ອງການມີອາຫານ ທີ່ ມີຄຸນນະພາບ ທັງ ຕອນກາງວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ຊຶ່ງໃນສະພາບການລ້ຽງສັດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ໃນອາຊີ ຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ສະພາບດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມັກຈະເກີດມີ , ສາຍເຫດ ຂອງ ມັນ ກໍຄືສັດ ລ້ຽງອາດຈະບໍ່ສາມາດຫາກິນອາຫານໄດ້ຫມົດມື້ ຫລື ຄຸນນະ ພາບອາຫານສັດຕ່ຳ. ການ ລ້ຽງສັດດ້ວຍວິທີການແບບມັດດ້ວຍເຊືອກສົ້ນ ແລະ ມັດຢູ່ບ່ອນເກົ່າເລື້ອຍ ໆຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ອາຫານທີ່ພຽງພໍ. ສັດລ້ຽງຕ້ອງການໄດ້ຮັບອາຫານທີ່ດີໃນການກັດກິນອາຫານແຕ່ລະ ຄັ້ງ, ສະ ນັ້ນ ຖ້າຫາກຫຍ້າທີ່ມີຢູ່ຕາມແຫລ່ງອາຫານນັ້ນ ຫາກມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ, ສົ້ນ ແລະ ຢູ່ ກະແຈກກະຈາຍ ສັດລ້ຽງຈະຈຳເປັນເວລາໃນການກິນອາຫານດົນກ່ວາ. (ເບິ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້).

ສັດລ້ຽງຈຳເປັນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຕະຫລອດເວລາ (ພາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ສັດລ້ຽງເອື້ອງຕ້ອງການເວລາໃນການກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳດົນກ່ວາອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ

ຄຸນນະພາບອາຫານ	ເວລາທີ່ຕ້ອງການ ຕໍ່ ມື້ (ຊົ່ວໂມງ)
ດີ	6-9
ຕ່ຳ	10-12

- ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຕ້ອງການໃຫ້ສັດລ້ຽງ ມີການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ດີກ່ວາ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສັດລ້ຽງດັ່ງກ່າວ ສາມາດກິນ ອາຫານໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ດ້ວຍການ:
- ໃຫ້ສັດສາມາດຊອກກິນອາຫານໄດ້ດົນເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້,
 - ຊອກເັດຫຍ້າ ເພື່ອເປັນອາຫານເສີມສຳລັບສັດ ໃນເວລາກາງຄືນ,
 - ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສັດທີ່ລ້ຽງຂັງຢູ່ຄອກ ທັງກາງເວັນ ແລະ ຄືນນັ້ນ (ແບ່ງ ຫລື ງົວ ເຈັບ) ຕ້ອງມີອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີກິນຕະຫລອດເວລາ.

ນຳໃຊ້ແນວຄວາມ ຄິດດັ່ງລຸ່ມນີ້

2. ການຕອບສະໜອງອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ

ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສັດສາມາດກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບໄດ້ດ້ວຍການ:

ຕອບສະໜອງພຶດອາຫານສັດ ທີ່ຍັງອ່ອນ. ພຶດອາຫານສັດ ທີ່ຍັງອ່ອນແມ່ນມີໄບຫລາຍ ແລະ ລຳຕົ້ນກໍຍັງອ່ອນຢູ່. ໄບຂອງມັນຈະຍ່ອຍໄດ້ດີ ແລະ ມີທາດບຳລຸງລ້ຽງຫລາຍກ່ວາ ລຳຕົ້ນ. ພຶດອາຫານສັດທີ່ແກ່ແລ້ວ ແມ່ນ ມີຜົນຜະລິດສູງ ແຕ່ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວສັດຈະບໍ່ມັກກິນ, ເພາະສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີແຕ່ລຳຕົ້ນ ທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ.

ເສີມຖິ່ວອາຫານສັດໃນອາຫານ

ການເສີມຖິ່ວອາຫານສັດເຂົ້າໃນອາຫານຂອງສັດນັ້ນ ຈະເປັນການເພີ່ມທາດໂປຼຕິນ, ແຮ່ທາດ ແລະ ວິຕາມິນ.

ຕອບສະໜອງພຶດອາຫານສັດຊະນິດຕ່າງ ໆ ປົນກັນ

ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ມັກຈະຕັດຫຍ້າ ແລະ ໄບໄມ້ຫລາຍຊະນິດປົນກັນ ເພື່ອເປັນອາຫານ ໃຫ້ ແກ່ສັດ ໃນລະບົບການຕັດໃຫ້ກິນ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ, ຈະເປັນການຊ່ຽງຊາທາງດ້ານທາດບຳລຸງ ລ້ຽງ ຂອງ ອາຫານ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ນອກນັ້ນ ຍັງເປັນການແນະນຳອາຫານທີ່ສັດບໍ່ຄ່ອຍຈະມັກກິນ ແຕ່ ມີທາດບຳລຸງລ້ຽງສູງ ປົນເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ສັດ, ເພາະຖ້າຫາກເກືອແຕ່ມັນຢ່າງດຽວ ບາງເທື່ອສັດ ອາດບໍ່ກິນ. ຊາວກະສິກອນບາງຄົນນຳເອົາພຶດອາຫານສັດ ທີ່ ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ (ຫຍ້າເນເປຍທີ່ແກ່ແລ້ວ ຫລື ລຳຕົ້ນ ສາລີ) ມາຟັກ(ຕັດ)ເປັນຕ່ອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ອາຫານມີຄວາມໝ້າກິນເພີ່ມຂຶ້ນ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ການຟັກ ອາຫານນັ້ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ສັດກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳໄດ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ກໍບໍ່ໄດ້ເປັນການປັບປຸງຄຸນ ນະພາບ ຂອງອາຫານໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແຕ່ຢ່າງໃດ. ສະນັ້ນ, ຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານຜົນຜະລິດສັດກໍຍັງຕ່ຳຢູ່, ຈົນກ່ວາຈະມີການຕອບສະໜອງອາຫານເສີມ ທີ່ບັນຈຸທາດໂປຼຕິນ ແລະ ພະລັງງານສູງ.

ໄມ້ພຶດອາຫານສັດທີ່ຍັງອ່ອນເປັນອາຫານສັດ ສຳລັບການຕອບສະໜອງຕິດຕໍ່ຂອງມັນ (ຮາບໂດຍ ຈິມ ໄຊມ)

3. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າສັດສາມາດເລືອກໃນສິ່ງທີ່ມັນຕ້ອງການກິນ

ສັດຄ້ຽວເອື້ອງ ເປັນສັດທີ່ມັກເລືອກວ່າຈະກິນອາຫານແບບໃດໄດ້ ຢ່າງຫນ້າແປກໃຈ (ເບິ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມ ນີ້). ໃນເວລາທີ່ມັນຫາ ກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ ຢູ່ຕາມທັງ ຫຍ້າ ຫລື ຫຍ້າທີ່ຕັດມາໃຫ້ກິນ, ສັດຄ້ຽວ ເອື້ອງມັກຈະຊອກ ກິນພາກສ່ວນທີ່ມີຄຸນຄ່າອາຫານສູງ (ເຊັ່ນ ໃບອ່ອນ)ກ່ອນຫມູ່, ສະນັ້ນເວລາຕອບສະ ໜອງອາຫານລັກ ສະນະດັ່ງກ່າວ ໃນຈຳນວນທີ່ພຽງພໍ, ມັນກໍຈະເຮັດໃຫ້ສັດໄດ້ຮັບອາຫານທີ່ມີຄຸນນະ ພາບເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກໍຄື ຄວນໃຫ້ໂອກາດແກ່ ສັດລ້ຽງ ໃນການເລືອກກິນອາຫານ.

ສັດລ້ຽງຈະເລືອກກິນພາກສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກອາຫານ ທີ່ ຕອບສະໜອງໃຫ້

ຄຸນລັກສະນະຂອງອາຫານ	ຄຸນນະພາບສະເລ່ຍ ຂອງ ອາຫານ	
	ອາຫານທີ່ຕອບສະໜອງ	ອາຫານທີ່ຖືກສັດກິນ
ຈຳນວນໃບ (%)	25	93
ຫາດໂນໂຕເຈນ (%)	1.2	2.5
ການຍ່ອຍ (%)	45	65

ຕົວຢ່າງຂອງງົວນິມ ທີ່ ກິນອາຫານ ໃນທົ່ງຫຍ້າທຳມະຊາດເຂດຮ້ອນ.

ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດ ວ່າສັດລ້ຽງໄດ້ຮັບອາຫານພຽງພໍຫລືບໍ່ ?

ຖ້າສັດລ້ຽງ ຂອງ ທ່ານ ຫາກກິນອາຫານ ທີ່ ທ່ານເອົາ ໃຫ້ຈົນຫມົດ ລວມທັງສ່ວນຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ ເຊັ່ນ: ລຳຕົ້ນ, ນັ້ນສະແດງ ວ່າທ່ານ ໃຫ້ອາຫານສັດບໍ່ພຽງພໍ! ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວດີ ສັດລ້ຽງຄວນສາມາດເລືອກ ກິນພາກສ່ວນ ທີ່ມີ ຄຸນນະພາບດີ ຂອງ ອາຫານເທົ່ານັ້ນ.

ນຳໃຊ້ແນວຄວາມຄິດດັ່ງລຸ່ມນີ້

ການກ່ຽວ ໃບຖົ່ວເພື່ອເປັນອາຫານງົວ ຢູ່ ປະເທດ ສິມຣິບປິນ, (ພາຍໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

4. ການຕອບສະໜອງອາຫານເສີມທາງດ້ານໂປຼຕິນ

ຫຍ້າອາຫານສັດຫລາຍຊະນິດ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງທາດໂປຼຕິນ ໃນຈຳນວນທີ່ພຽງພໍ ໃຫ້ແກ່ສັດເພື່ອ ໃຫ້ສັດສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງໄດ້. ສະນັ້ນຄວນຕອບສະໜອງອາຫານເສີມທາງດ້ານໂປຼຕິນ ຊຶ່ງມັກຈະ ຫາໄດ້ງ່າຍ ເຊັ່ນ ເຄືອ ແລະ ໃບຖົ່ວດິນ ຫລື ຮຳເຂົ້າ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງສາມາດຊື້ອາຫານເສີມ ໃນຮູບ ຂອງ ອາຫານຊຸ້ນ ຫລື ປາປິ່ນ, ແຕ່ສຳລັບຊາວກະສິກອນແລ້ວ ອາຫານທີ່ເປັນແຫລ່ງໂປຼຕິນເຫລົ່ານີ້ ຈະຫາໄດ້ ຍາກຫລື ມີລາຄາແພງຫລາຍ. ສະນັ້ນ, ແຫລ່ງໂປຼຕິນທີ່ເປັນທາງເລືອກທີ່ດີ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ກໍຄືຖົ່ວ ອາຫານສັດ ຊຶ່ງສາມາດໃຫ້ເປັນອາຫານສັດໄດ້ ໂດຍເກືອສິດ ຫລື ແຫ້ງ, ໃນຮູບຂອງຫຍ້າແຫ້ງ ຫລື ໃບ ຖົ່ວປິ່ນ.

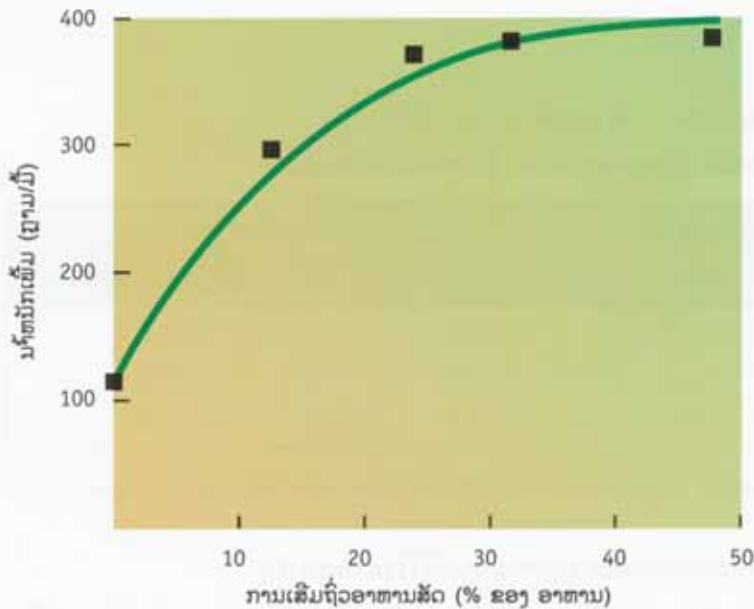
ໃນອາຫານສຳລັບສັດຄັ້ງເອື້ອງນັ້ນ ມັກຈະຖືກແນະນຳໃຫ້ນຳໃຊ້ຖົ່ວອາຫານສັດ ໃນອັດຕາ 10-30 %. 30 % ນີ້ ຖືວ່າເປັນຈຳນວນເໝາະສົມທີ່ສຸດ, ແຕ່ຖ້າມີຖົ່ວອາຫານສັດ ໃນອາຫານຈຳນວນໜ້ອຍ ດຽວ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດສັດ ມີການປັບປຸງຂຶ້ນໄດ້ຫລາຍ ເຊັ່ນດຽວກັນ. ໃນຕົວຢ່າງ (ເບິ່ງເສັ້ນສະແດງ ໃນ ໜ້າທີ່ 33) ການໃຫ້ແຄຜລັງເປັນອາຫານເສີມແກ້ງວູ່ຜູ້ນ້ອຍ, ການເສີມໃບຖົ່ວອາຫານສັດ 10 % ໃສ່ອາຫານຫລັກຈະມີຜົນຕອບທີ່ດີ ໂດຍນ້ຳໜັກສັດຈະເພີ່ມຂຶ້ນປະມານສອງເທົ່າ, ແຕ່ຖ້າໃຫ້ກາຍ 30% ນ້ຳໜັກສັດຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ທຽບກັບໃຫ້ໃນຈຳນວນ 30%.

ຄຳຖາມ

ຄວນຈະໃຫ້ຖົ່ວເປັນອາຫານສັດໃນຈຳນວນຫລາຍປານໃດ? ຖ້າໃຫ້ໃນຈຳນວນ 10-30% ຂອງຈຳນວນອາຫານສາມາດເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດສັດເພີ່ມຂຶ້ນຫລາຍກ່ວາສອງເທົ່າ.

ການໃຊ້ຖົ່ວອາຫານສັດເປັນອາຫານເສີມສາມາດເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳໜັກເພີ່ມຂຶ້ນ

ແກະນ້ອຍກິນໄປຕື່ມໄມ້ອາຫານສັດຕະກູນຖົ່ວ (ຕົ້ນແອແລັງ), (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ຕົວຢ່າງ: ການນຳໃຊ້ໄປແອແລັງເປັນອາຫານເສີມ ໃຫ້ແກ່ກົວນ້ອຍ ໂດຍມີຫຍ້າ ຄົງ ກຳສສ ເປັນອາຫານຫລັກ

ການໃຫ້ຖົ່ວອາຫານສັດ ເປັນ ອາຫານເສີມ ຍັງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ສັດມີສຸຂະພາບດີອີກດ້ວຍ. ນອກນັ້ນ, ຍັງສາ ມາດເຮັດໃຫ້ສັດສາມາດກິນອາຫານໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຜົນຜະລິດນ້ຳນົມ ຂອງ ງົວແມ່ກໍເພີ່ມຂຶ້ນ, ເປີເຊັນ ການລອດຕາຍ ແລະ ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ໄດ້ມີການປັບປຸງຂຶ້ນ. ໃນຕົວຢ່າງ (ເບິ່ງ ຕາຕະລາງຕໍ່ໄປ ໃນໜ້າທີ່ 34) ການໃຫ້ ອາຫານເສີມ ດ້ວຍຖົ່ວອາຫານສັດ ໃຫ້ແກ່ແກະແມ່ ໃນອັດຕາ 25% ຂອງ ຈຳນວນອາຫານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ແກະນ້ອຍມີນ້ຳໜັກ, ການລອດຕາຍ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ຖ້າໃຫ້ອາຫານເສີມຮອດ 50% ຜົນໄດ້ຮັບຈະບໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນເກີນ 25%ເທົ່າໃດ.

ເຖິງແມ້ຈະ ໃຫ້ຖົ່ວອາຫານສັດທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ຈຳນວນໜ້ອຍດຽວ ເປັນອາຫານກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບຫລາຍ ຂຶ້ນ.

ບັນທຶກ

**ເປີເຊັນການຢູ່ລອດ ຂອງ ສັດນ້ອຍ ແມ່ນ ປັບປຸງຂຶ້ນ
ໂດຍການໃຫ້ອາຫານເສີມຖິ່ວອາຫານສັດ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຂອງມັນ**

ເປີເຊັນໃບຖິ່ວ (%) ໃນອາຫານ ຂອງ ແກະແມ່	ເປີເຊັນການຢູ່ລອດ (%)	ນ້ຳໜັກສະເລັຍ ຂອງແກະນ້ອຍ (kg)	
		ນ້ຳໜັກເກີດ	ຫຼັງຈາກ 15 ອາທິດ
0	33	1.2	5.4
25	75	1.9	9.9
50	75	1.9	10.0

(ຕົວຢ່າງ ຜົນກະທົບ ຂອງ ການໃຫ້ອາຫານເສີມໃບແຄຝລັງ ໃຫ້ແກ່ແກະແມ່ ຕໍ່ການເອົາດິວລອດ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງ ແກະນ້ອຍ)

5. ການຕອບສະໜອງອາຫານທີ່ດີໃນລະດູແລ້ງ

ບັນຫາກ່ຽວກັບອາຫານໃນລະດູແລ້ງ ບໍ່ພຽງແຕ່ການຂາດແຄນອາຫານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເລື່ອງ
ຄຸນນະພາບ ຂອງອາຫານ ທີ່ມີຢູ່ໃນໄລຍະນັ້ນ ກໍຍັງເປັນອີກບັນຫານຶ່ງ.

ການນຳໃຊ້ອາຫານສັດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບຕໍ່າ ໃນລະດູແລ້ງ ສາມາດປັບປຸງໄດ້, ດ້ວຍ:

ປູກພືດອາຫານສັດ ທີ່ ທົນແລ້ງ ຫມາຍວ່າມີໃບຂຽວຢູ່ໃນລະດູແລ້ງ

ພືດອາຫານສັດບາງຊະນິດ ສາມາດຮັກສາໃບໃຫ້ຂຽວໃນລະດູແລ້ງ ດົນກວ່າຊະນິດອື່ນ.
ຕົວຢ່າງ ຫຍ້າ ຊີກນານ, ແກມບາ ແລະ ຖິ່ວ ສະໄຕໂລ ເວຣາໂນ.

ປູກຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖົ່ວ ເພື່ອ ເປັນແຫລ່ງໂປຼຕິນ

ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຖົ່ວພູ່ມອາຫານສັດບາງຊະນິດ ເຊັ່ນ ຕົ້ນກະຖິນ ແມ່ນ ມີລະບົບຮາກ ທີ່ສາມາດຢັ່ງລົງ ໄປເຖິງນ້ຳ ທີ່ ຢູ່ເລິກໃນຊັ້ນພື້ນດິນ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເຫລົ່ານີ້ ສາມາດເຕີບໂຕ ແລະ ຮັກ ສາໃບຂອງມັນໄວ້ໄດ້ໃນລະດູແລ້ງ. ສະນັ້ນ, ເວລາເກືອສັດດ້ວຍເສດເຫລືອຈາກການຜະລິດ ເຊັ່ນ ຍອດອ້ອຍ ທີ່ມີພະລັງງານຫລາຍແຕ່ໂປຼຕິນໜ້ອຍ ການນຳໃຊ້ໃບຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດເປັນອາຫານ ເສີມ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ການຮັກສາຖົ່ວອາຫານສັດໄວ້ເປັນຫຍ້າແຫ້ງ ຫລື ເຮັດໃບຖົ່ວປິ່ນ

ຖົ່ວອາຫານສັດສາມາດເກັບກຸ່ມ, ຕາກແຫ້ງ ແລະ ນຳມາຟັກ ຫລື ບິດ ເພື່ອຜະລິດໃບຖົ່ວປິ່ນ ໃນລະ ດູຝົນແລ້ວ ສາມາດນຳໄປຂາຍ ຫລື ນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນອາຫານເສີມທາງດ້ານໂປຼຕິນ ໃນລະດູແລ້ງໄດ້. ຖົ່ວອາຫານສັດ ທີ່ມັກຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຜະລິດໃບຖົ່ວປິ່ນໄດ້ແກ່: ສະໄຕໂລ, ໂມຍະຮາ ແລະ ກະຖິນ.

ການນຳໃຊ້ກະຖິນແຫ້ງເປັນອາຫານສັດ ຢູ່ ບາລີ, ອິນໂດເນເຊຍ. (ຮາບໂດຍ ເວີເນີ ສະເດີອ)

ບໍ່ມີພິດອາຫານສັດມະຫັດສະຈັນຊະນິດ ໃດ ທີ່ສາມາດ ໃຫ້ເນີນຜະລິດສູງ ຕະຫລອດລະດູແລ້ງ.

6. ການໃຫ້ອາຫານສັດ ທີ່ ມີຄຸນນະພາບດີ ແກ່ສັດ ທີ່ມີຜົນຜະລິດສູງ

ມີພຽງອາຫານສັດ ທີ່ ມີຄຸນນະພາບສູງເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະສາມາດຕອບສະໜອງທາດບຳລຸງ ລ້ຽງຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ສັດສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງໄດ້ ຢ່າງເຊັ່ນ ງົວທີ່ມີລູກນ້ອຍ, ງົວ ຜູ້ສຳລັບການລ້ຽງຊຸນ ຫລື ສັດທີ່ ໃຊ້ແຮງງານ ຈະຕ້ອງການອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ດີ ກ່ວາ ສັດທຳມະດາ.

ການຜະລິດນົມຍິ່ງຕ້ອງການພຶດອາຫານສັດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ. ການນຳໃຊ້ພຶດອາຫານ ສັດ ທີ່ມີຄຸນນະ ພາບຕ່ຳ ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການກິນອາຫານ ຂອງ ສັດຫລຸດ ລົງ ຈາກ 9.5 ຫາ 7.5 ກລ ຕໍ່ ມື້ ແລະ ການຜະລິດນົມກໍຈະຫລຸດລົງຈາກ 5 ລິດ ມາເປັນ 1 ລິດ ຕໍ່ວັນ (ເບິ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້).

ຜົນຜະລິດນົມຈະສູງຖ້າໄດ້ອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງແກ່ສັດ

ປະເພດພຶດອາຫານສັດ	ເປີເຊັນ ໄບໂຊຕິນ (%)	ການຍ່ອຍ (%)	ອາຫານທີ່ໄດ້ຮັບ (ກລ ທາດແຫ້ງ/ມື້)	ການຜະລິດນົມ (ລິດ/ໂຕ(ງົວ)/ມື້)
ຖິ້ວ + ຫຍ້າອອ່ນ	12	60	9.5	5
ຫຍ້າຢ່າງດຽວ	8	50	7.5	1

An aerial photograph of terraced rice fields, showing the characteristic curved, stepped patterns of the landscape. The fields are a vibrant green color. In the center of the image, there is a blue square containing the white number '4'. Above this square, there is a yellow rectangular box containing text in Lao language.

ພິດອາຫານສັດ ສາມາດຕອບສະຫນອງຄຸນປະໂຫຍດ
ອັນໃດແດ່ ໃນການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ

4

**ພຶດຕະທຳສັດ
ສາມາດຕອບສະໜອງ
ຄຸນປະໂຫຍດອັນໃດແດ່
ໃນການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ**

ສິ່ງຊີວະພາບ ເພື່ອປ້ອງກັນພືດຕົ້ນຕ່າງ ໆ ຢູ່ ສາເຈາ, ອິນໂດເນເຊຍ
(ພາບໂດຍ ເວີເນີ ສະເຕີອ)

ຕົ້ນກະຕູນສາມາດນຳໃຊ້ເຮັດສິນຄ້າມີຄຸນນະພາບດີ
(ພາບໂດຍ ປີເຕີ ສອນ)

ໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນພຶດຕະທຳສັດຍັງສາມາດປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດໄດ້ ໂດຍ:

1. ຫລຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນ
2. ປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນ, ແລະ
3. ການຄວບຄຸມວັດສະພຶດ.

ຊາວກະສິກອນ ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ພຶດຕະທຳສັດ ເພື່ອແກ້ໄຂບາງບັນຫາສະເພາະ ໃນການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ເຊັ່ນ:

- ຫລຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານແຮງງານ ໃນການດູແລສັດໂດຍການປູກພຶດຕະທຳສັດ ໄກ້ກັບ ເຮືອນ ຊຶ່ງວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ຖືກເປັນເຫດຜົນອັນສຳຄັນທີ່ຊາວກະສິກອນນຳໃຊ້ ແລະ ຍອມຮັບ ເອົາເຕັກໂນໂລຊີພຶດຕະທຳສັດ. ການປູກພຶດຕະທຳສັດ ໄກ້ເຮືອນຍັງຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນເວລາໃນການໄປຊອກຫາອາຫານມາໃຫ້ສັດ ທີ່ ເຈັບ, ຖືພາ ຫລື ສັດ ທີ່ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ສັດທີ່ຂັງໄວ້ໃນເວລາ ທີ່ມີການປູກພຶດ ຫລື ເກັບກ່ຽວ.
- ການປູກຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດເປັນຮົ່ວອ້ອມສວນຍັງສາມາດປ້ອງກັນສັດທີ່ລ້ຽງປ່ອຍໄດ້.
- ການປູກຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ ຍັງສາມາດຕອບສະໜອງພື້ນ ສຳລັບການແຕ່ງກິນໄດ້ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຊ້ໄມ້ຈາກປ່າໄມ້ອີກ.

- ການປູກພືດອາຫານສັດບາງຄັ້ງ ຍັງສາມາດຕອບສະໜອງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ເປັນ ຕົ້ນແມ່ນການຂາຍເມັດ ແລະ ທ່ອນພັນຂອງຫຍ້າ ແລະ ຖິວ ເພື່ອເປັນອາຫານສັດ (ຕົວຢ່າງ: ພືດ ອາຫານສັດສົດ ຫລື ໃບຖົ່ວປົ່ນ).

1. ຈະນຳໃຊ້ພືດອາຫານສັດແນວໃດ ໃນການຫລຸດຜ່ອນ ການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງດິນ?

ພືດອາຫານສັດ ທີ່ ປູກເປັນແຖວ ຫລື ຄູ ແລະ ປູກເປັນພືດຄຸມດິນ ຈະສາມາດຫລຸດຜ່ອນ ການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງ ດິນ ແລະ ການໄຫລຖິ້ມຂອງນ້ຳ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ນອກນັ້ນ, ຫຍ້າອາຫານສັດ ຍັງສາມາດປູກ ໃສ່ເນື້ອທີ່ເປັນຮ່ອງ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນໄດ້.

ເລກຕໍ່ໄປນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ, ພືດອາຫານສັດ ທີ່ ປົກຄຸມດິນປະມານ 80% ຈະ ຊ່ວຍ ເຮັດໃຫ້ການ ສູນເສຍດິນຈາກການເຊາະເຈື່ອນພຽງ 5 % ທຽບໃສ່ກັບເນື້ອທີ່ ງ່ຽມທີ່ ບໍ່ມີຫຍ້າປົກຄຸມ. ເຖິງວ່າ ຈະມີການປົກຄຸມດິນພຽງ 30% ໂດຍການນຳໃຊ້ຖິວອາຫານ ສັດ ກໍຈະສາມາດປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງ ດິນ ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ. ການສູນເສຍ ຂອງ ນ້ຳ ກໍຈະຫລຸດລົງຫລາຍ, ຊຶ່ງຈະເປັນການເພີ່ມຄວາມຊຸ່ມ ໃນດິນ ສະລັບພືດໄດ້ດີ.

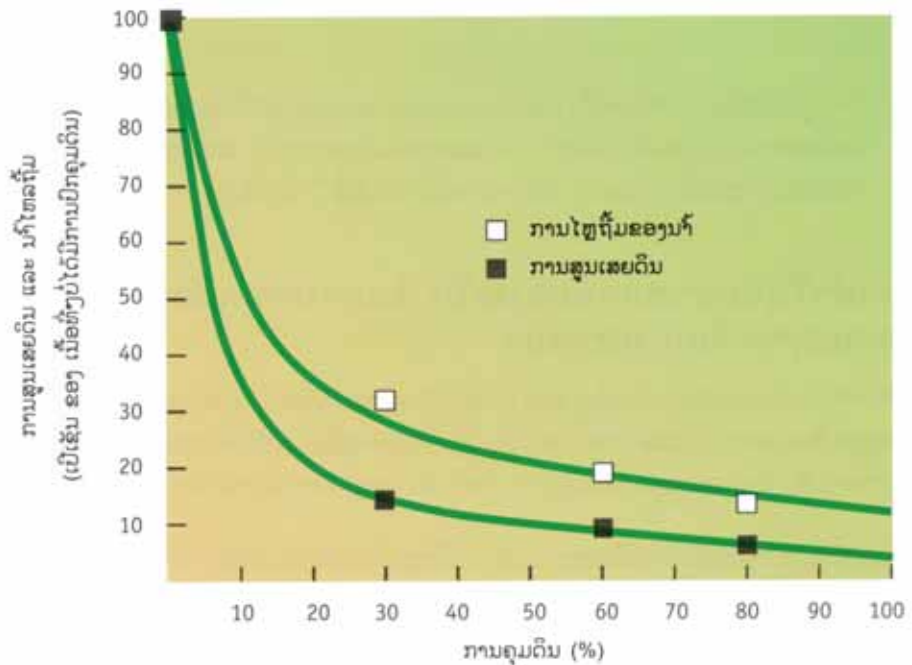

ຊາວກະສິກອນບາງຄົນສາມາດຂາຍເມັດພັນ ຫລື ອາຫານສັດໄດ້. (ຂາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ການປູກພືດອາຫານສັດເປັນແຖວ ສາມາດຫລຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຢູ່ ອີສາດ ກາລິໂນເຕາຍ, ອິນໂດເນເຊຍ. (ຂາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ເຖິງວ່າຈະປູກພືດອາຫານສັດ ໃນເນື້ອທີ່ນ້ອຍ ກໍ່ຍັງສາມາດຊ່ວຍ
ໃນການຫລຸດຜ່ອນ ການເຊາະເຈືອນ ແລະ ການໂຫລຖິ້ມ ຂອງ ນ້ຳ

ຕົວຢ່າງ ໃນບ່ອນທີ່ມີການປູກຖິ້ວອາຫານສັດໃນໜານນ້ອຍ ໆ
ຈະເຮັດໃຫ້ລະດັບການຄວບຄຸມໜ້າດິນແຕກຕ່າງໄປ

3. ຈະນຳໃຊ້ພືດອາຫານສັດແນວໃດໃນການປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ?

ຊາວກະສິກອນຫລາຍຄົນ ໄດ້ປູກພືດອາຫານສັດ ຢູ່ໃກ້ກັບເຮືອນ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າເພື່ອເຂົາເຈົ້າສາມາດ ຮັກສາສັດໄວ້ໃກ້ເຮືອນ. ດ້ວຍວິທີການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຄຸນປະໂຫຍດຫລາຍຢ່າງ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ກ່ວາຫມູ່ຫມິດ ແມ່ນ ຜຸ່ນຄອກ ທີ່ສາມາດທ້ອນແລະ ເກັບໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ຊາວກະສິກອນສາມາດ ນຳ ເອົາຜຸ່ນຄອກເຫຼົ່ານັ້ນໄປນຳໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງຜົນຜະລິດ ຂອງ ພືດ, ຕົ້ນຫມາກໄມ້, ຜັກ ແລະ ພືດອາຫານສັດ. ໂດຍປົກກະຕິ, ຜຸ່ນຄອກ ເປັນເຫມືອນປຸຍອັນດຽວ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ໃນເຂດພູດອຍ ແລະ ຫ່າງ ໄກ ທີ່ ສາມາດຫາໄດ້ ໃນການຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງຜົນຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ການປັບປຸງດິນອີກວິທີການນຶ່ງແມ່ນການປູກຖິ່ວອາຫານສັດເພາະຖິ່ວເຫລົ່ານີ້ຈະສາມາດຕອບສະໜອງ ທາດໂນໂຕຼເຈນໃຫ້ແກ່ດິນ ຫລື ການຜະລິດຕ່າງ ໆ. ຖິ່ວອາຫານສັດ ແມ່ນ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບ ປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ, ແຕ່ຕ້ອງພຽງ ແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າ ມີໃບຖິ່ວດັ່ງກ່າວໃນຈຳນວນພຽງພໍ ທີ່ຫລິ້ນລົງສູ່ພື້ນດິນຊຶ່ງມັນຈະ ຫມັກ ແລະ ເປື້ອຍໃນດິນ. ສ່ວນວິທີການ ທີ່ ນຳໃຊ້ຫລາຍກ່ວາຫມູ່ ໃນການນຳໃຊ້ຖິ່ວ ອາຫານສັດ ເພື່ອ ປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນນັ້ນ ແມ່ນ ການນຳເອົາຖິ່ວອາ ຫານສັດໄປ ນຳໃຊ້ເປັນອາຫານແກ່ສັດແລ້ວຈຶ່ງເອົາຜຸ່ນສັດໄປນຳໃຊ້ເປັນຜຸ່ນສຳລັບພືດ ຜົນຕ່າງ ໆ.

ລະບົບການສ້ອມ ແລະ ຮັກສາຜຸ່ນຄອກ ຢູ່ ເຊບາຕູ, ອິນໂດເນເຊຍ. (ຫາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເວີອ)

ຜຸ່ນຄອກຊ່ວຍໃນການປັບປຸງດິນ ແລະ ຜົນຜະລິດ ຂອງ ພືດ ຢູ່ ບາລາວັນ, ສິລິບປັນ (ຫາຍໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

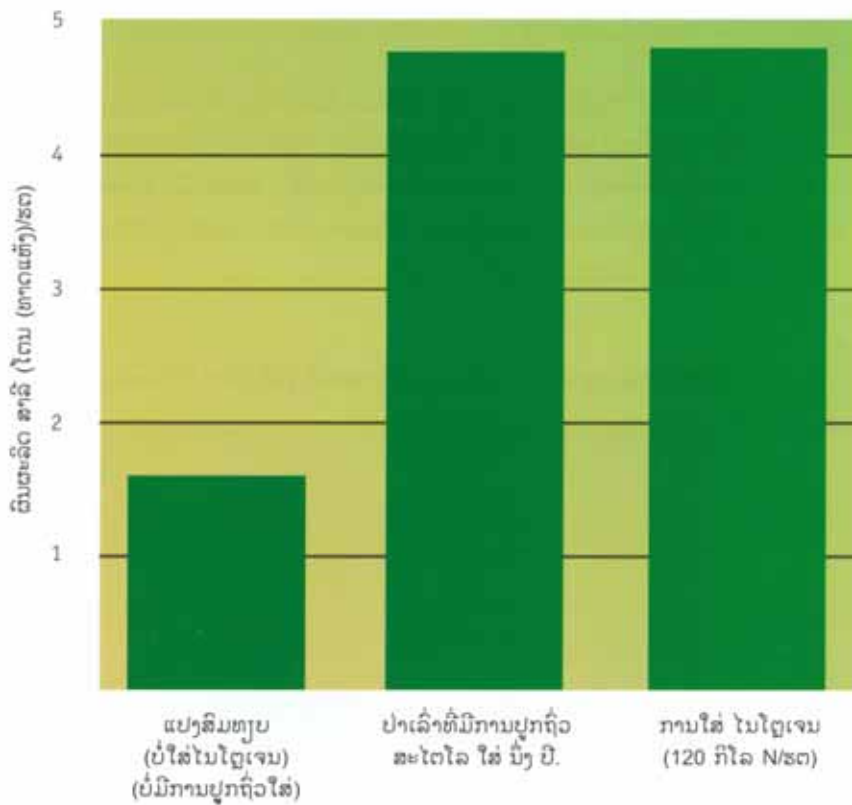

ການປູກຖົ່ວສະໄຕໂລ ເປັນສິດບົກຄຸມ ແລະ ປັບປຸງດິນໃສ່ເມົາ ຢູ່ ມາເລນນູ, ອິນໂດເນເຊຍ. (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ໃນຮູບສະແດງຕໍ່ໄປ ຈະສະແດງເຖິງຄຸນປະໂຫຍດ ຂອງ ການນຳໃຊ້ຖົ່ວອາຫານສັດ ໃນ ການປັບປຸງຄວາມ ອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ປ່າເລົ່າສົມທຽບກັບການປະໃຫ້ເປັນປ່າເລົ່າຕາມ ທຳມະຊາດ. ໃນການທົດລອງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ໄດ້ປູກຖົ່ວສະໄຕໂລ ໃສ່ປ່າເລົ່າ ແລະ ນຳ ໃຊ້ເປັນອາຫານສັດ ໃນໄລຍະ 8 ເດືອນ ແລະ ຫຼັງ ຈາກນັ້ນ ແມ່ນ ປ່ອຍໃຫ້ເກີດຄົນອີກ ປະມານ 4 ເດືອນ ແລ້ວ ຈຶ່ງມີການກຽມດິນ ໂດຍປະສົມຖົ່ວດັ່ງກ່າວ ປົນກັບດິນກ່ອນທີ່ ຈະປູກສາລີໃສ່. ຜົນຂອງການທົດລອງໄດ້ສະແດງ ການສາລີທີ່ປູກໃສ່ເນື້ອທີ່ ງູ ປູກສະ ໄຕໂລ ໃສ່ ກ່ອນນຶ່ງປີ ຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດປະມານ 4.8 ໂຕນ/ເຮັກຕາ ສົມທຽບກັບພຽງແຕ່ 1.7 ໂຕນ/ເຮັກຕາ ໃນປ່າ ເລົ່າແບບທຳມະຊາດ. ການຕອບສະໜອງທາດໂນໂຕຼເຈນ ຂອງ ຖົ່ວອາຫານສັດໃຫ້ແກ່ປ່າເລົ່າ ແມ່ນ ເທົ່າກັບປະມານ 120 ກິໂລ/ເຮັກຕາ.

ຫຍ້າອາຫານສັດ ກໍສາມາດປັບປຸງດິນໄດ້ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມ ບູນຕ່ຳ. ລະບົບ ຮາກຝ່ອຍ ທີ່ ແຂງແຮງ ຂອງ ມັນ ຈະຊ່ວຍປັບປຸງໂຄງສ້າງ ຂອງ ດິນ, ເພື່ອໃຫ້ການດຶງດູດເອົາທາດບຳລຸງ ລ້ຽງໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ພ້ອມທັງເປັນການ ເພີ່ມທາດອົງຄະທາດ ໂດຍການເນົ່າເບື້ອຍ ຂອງ ຮາກ ແລະ ໃບ. ເປັນເວລາຫລາຍສັດ ຕະວັດມາແລ້ວ ໃນການປູກຝັງແບບຫມູນວຽນ (ລະບົບການນຳໃຊ້ທັງຫຍ້າແບບຫມູນ ວຽນ) ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຄຸນປະໂຫຍດ ຂອງ ຫຍ້າ ໃນການຮັກສາລະດັບຜົນຜະລິດ ຂອງ ພືດຕ່າງ ໆ, ແຕ່ຕົກມາຮອດການກະສິກຳສະໄຫມໃຫມ່ນີ້ ແມ່ນ ບໍ່ມີການນຳໃຊ້ວິທີ ການດັ່ງກ່າວ.

**ເຖິງວ່າການປູກຖົ່ວໃສ່ດິນປູກຝັງໃນໄລຍະສັ້ນ
ສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດ ຂອງ ພືດທີ່ປູກໃນປີຕໍ່ມາໄດ້ເປັນຢ່າງດີ**

ການທົດລອງໃນການສົມທຽບຜົນກະທົບ ຂອງ ການນຳໃຊ້ຖົ່ວຕ່າງ ໆ ໃນການປັບປຸງປ່າເລົ່າ ຕໍ່ ຜົນຜະລິດ ຂອງ ສາລີ

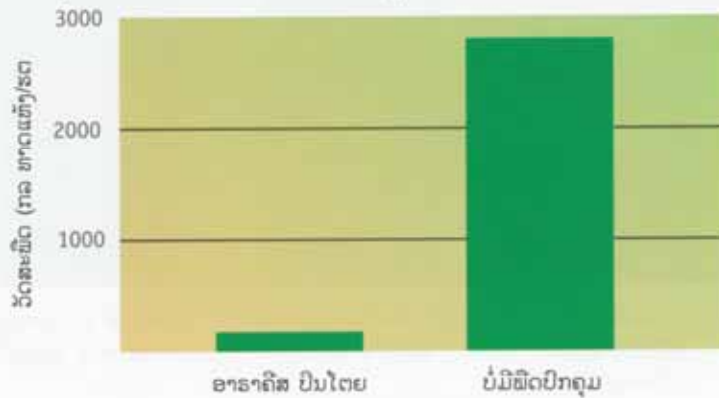
ການປູກຖົ່ວອາຣາຄິສ ເພື່ອຄວບຄຸມວັດສະພິດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຢູ່ ດູຕາ, ສິລິບປົນ. (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລີຍ)

3. ຈະນຳໃຊ້ຜົດອາຫານສັດແນວໃດ ໃນການຄວບຄຸມວັດສະພິດ?

ຖົ່ວອາຫານສັດ ທີ່ ປູກປັບປຸງຢ່າເລົ່າ, ເປັນພືດປົກຄຸມ ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມວັດສະພິດ ໃນເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ແລະ ກ້ອງໄມ້ໃຫ້ຫມາກໄດ້ອີກດ້ວຍ.

ຕົວຢ່າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນ ການປູກຖົ່ວອາຣາຄິສ ເພື່ອເປັນພືດປົກຄຸມ ເພື່ອຄວບຄຸມວັດສະພິດ ໃນສວນກາ ເຟ.(ເບິ່ງຮູບສະແດງລຸ່ມນີ້) ຜົນມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສອງ ເດືອນຫລັງ ຈາກການເສຍຫຍ້າຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ຖົ່ວອາຣາຄິສ ຈະຄວບຄຸມ ວັດສະພິດ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຊຶ່ງສົມທຽບໃນເວລາດຽວກັນ ກັບ ເນື້ອທີ່ ງ ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ວັດສະພິດ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບເຖິງ 3 ໂຕນ/ເຮັກຕາ.

ຖົ່ວອາຫານສັດສາມາດຄວບຄຸມວັດສະພິດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ

ຕົວຢ່າງ ການປູກຖົ່ວອາຣາຄິສເປັນພືດປົກຄຸມໃນສວນກາເຟ

An aerial photograph of terraced rice fields, showing the characteristic curved, wavy patterns of the terraces. The fields are a vibrant green color. Overlaid on the image is a yellow horizontal banner at the top containing text in Lao. Below the banner is a blue square containing the white number '5'.

ຄວນຈະປູກພືດອາຫານສັດດ້ວຍວິທີການໃດ?

5

**ຄວນຈະປູກພືດອາຫານ
ສັດດ້ວຍວິທີການໃດ?**

ການປູກໜົ່ງ ເຊັ່ນເອຍດ້ວຍໜົ່ງ (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລີອ)

ການປູກພືດອາຫານສັດ ແມ່ນ ງ່າຍດາຍ ແຕ່ປົກກະຕິມັນຈະເປັນເລື່ອງໃໝ່ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປູກພືດອາຫານສັດມາກ່ອນ ແລະ ໃນເບື້ອງຕົ້ນເຂົາເຈົ້າອາດຕ້ອງ ການ ຂໍ້ແນະນຳ ບາງຢ່າງ, ຊຶ່ງຖ້າຫາກເປັນພືດຕ່າງ ໆ, ຜັກ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ ຊາວກະສິກອນ ຖືວ່າເປັນຊ່ຽວຊານ ແລະ ພວກເຮົາກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍວິທີການປູກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ສິ່ງທີ່ຊາວກະສິກອນຕ້ອງການ ໃນການ ປູກພືດອາຫານສັດກໍມີພຽງຂໍ້ຈຳເປັນບາງຢ່າງ ທີ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ເທົ່ານັ້ນ.

ເມັດສົ້ນຖິ່ງເປັນໂຕ (ພາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ພືດອາຫານສັດສາມາດປູກໄດ້ດ້ວຍເມັດພັນ ແລະ ສ່ວນຕົ້ນ ເຊັ່ນ ລຳຕົ້ນ, ໜົ່ງຮາກ ແລະ ແໜງ. (ເບິ່ງ ຕາຕະລາງ ຢູ່ໜ້າ 47 ແລະ 48).

ການປູກຖິ່ງອາຫານສັດດ້ວຍເມັດພັນ ແມ່ນ ຫນ້າເຊື່ອຖືໄດ້ກວ່າ ສ່ວນໜ້າອາຫານສັດ ບໍ່ຄ່ອຍຈະໄດ້ດີ ປານໃດ, ເພາະເມັດພັນໜ້າ:

- ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຮັກສາໃນໄລຍະຍາວ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມສູນເສຍຄວາມມີຊີວິດ
- ນ້ອຍ ແລະ ມີການເຕີບໂຕຊ້າ,
- ບາງຄັ້ງຄຸນນະພາບຕ່ຳ, ເພາະການຜະລິດເມັດພັນໜ້າ ໃນເຂດຮ້ອນຊຸ່ມຊື່ນ ແມ່ນ ມີຄວາມຫຍຸ້ງ ຍາກ.
- ຖ້າມີຝົນຕົກແຮງ ຈະຖືກພັດໄປໄດ້ງ່າຍ
- ປົກກະຕິຫລັງຈາກປູກ ມັກຈະຖືກມົດເອົາໄປກິນ

ໃນບາງປະເທດ ເຊັ່ນ ປະເທດໄທ ໄດ້ມີການພັດທະນາລະບົບການຜະລິດເມັດພັນພືດອາຫານສັດ ແລະ ການແຈກຢາຍ ໄດ້ດີ, ຊຶ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວຈະຊ່ວຍໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງການປູກຫຍ້າອາຫານສັດດ້ວຍເມັດພັນເປັນທາງເລືອກອັນນຶ່ງ ສຳລັບ ຊາວກະສິກອນ ໃນປະເທດນັ້ນ ໆ.

ວິທີການງ່າຍ ໆ ໃນການປູກຫຍ້າອາຫານສັດສາຍພັນຕ່າງ ໆ

ຫຍ້າອາຫານສັດ	ລຳດັ່ງ	ແຫນງ	ເຫງົາ	ເບ້ຍ ⁽¹⁾	ເມັດພັນໂດຍກົງ
ແກມບາ (<i>Andropogon gayanus</i> 'Gamba')			••		•
ບຼີຊັນຕາ (<i>Brachiaria brizantha</i> 'Marandu', 'Karanga', 'Serengeti')			••		••
ຊິກນານ (<i>Brachiaria decumbens</i> 'Basilisk')			••		•
ຮູມິດີໂກລາ (<i>Brachiaria humidicola</i> 'Tully', 'Yanero')		••	•		•
ຫຍ້າຂົນ (<i>Brachiaria mutica</i> 'Para')		••	•		
ຮູຊີ (<i>Brachiaria ruziziensis</i> 'Ruzi')		•	•		••
ດີຈິຕາເຣຍ (<i>Digitaria milanjiana</i> 'Jarra')		••	•		•
ກິນີສີມ່ວງ (<i>Panicum maximum</i> 'Simuang')			••		••
ປັດສະປາລອມ 'ເຕເຣໂນສ' (<i>Paspalum atratum</i> 'Terenos')			••		••
ປັດສະປາລອມ 'ເບລາ ວິສຕາ' (<i>Paspalum guenoarum</i> 'Bela Vista')			••		••
ຊ້າງ ສາຍພັນ ເນເປຍ ແລະ ມອຕ (<i>Pennisetum purpureum</i> 'Napier', 'Mott'), ຊ້າງ ສາຍພັນປະສົມ "ຄິງ" (<i>Pennisetum hybrids</i> 'King')	••		•		
ເຊຕາເຣຍ ສາຍພັນ ໂຊລັນເດີ (<i>Setaria sphacelata</i> 'Solander')			••		••
ເຊຕາເຣຍ " ລຳປຸງ" (<i>Setaria sphacelata var. splendida</i> 'Lampung')			••		
ສະເຕໂນຕາພຣຳ (<i>Stenotaphrum secundatum</i> 'Vanuatu')		••			

•• = ປູກໄດ້ດີ • = ປານກາງ ບໍ່ມີຕາວ = ບໍ່ແນະນຳ ຫລື ເປັນໄປບໍ່ໄດ້

1 ພືດອາຫານສັດຫລາຍຊະນິດ ສາມາດປູກໄດ້ດ້ວຍເບ້ຍ ແຕ່ສຳລັບອີກຫລາຍຊະນິດ ແມ່ນ ມີວິທີການປູກອື່ນ ໆ ທີ່ງ່າຍກ່ວາ.

ວິທີການງ່າຍ ໆ ໃນການປູກຖົ່ວອາຫານສັດສາຍພັນຕ່າງ ໆ

ຖົ່ວອາຫານສັດ	ລຳດັບ	ແຫນງ	ເຫງົ້າ	ເບີ້ຍ ⁽¹⁾	ເມັດພັນໂດຍກົງ
ອາຣາຄິສ (<i>Arachis pintoi</i> 'Amarillo', 'Itacambira')		••			•
ກະຖິນແດງ (<i>Calliandra calothyrsus</i> 'Besakih')				••	•
ເຊັນໂຕງໃຫຍ່ (<i>Centrosema macrocarpum</i> 'Ucayali')					••
ເຊັນໂຕງໃບແຫລມ (<i>Centrosema pascuorum</i> 'Cavalcade')					••
ເຊັນໂຕງ (<i>Centrosema pubescens</i> 'Barinas')					••
ໂກດາຣິໂອກາລິກ (<i>Codariocalyx gyroides</i> 'Belize')					••
ໄມຍະຣາ ສາຍພັນ ຈາລັນ (<i>Desmanthus virgatus</i> 'Chaland')					••
ເດັດສະໂມດຽມ ຊິເນເຣຍ (<i>Desmodium cinerea</i> 'Las Delicias')				••	•
ຟລາມິງເກຍ (<i>Flemingia macrophylla</i> 'Chumphon')					••
ແຄຜລັງ (<i>Glicicidia sepium</i> 'Belen Rivas', 'Retalhuleu')	••			••	•
ກະຖິນ (<i>Leucaena leucocephala</i> 'K636', 'K584')				••	•
ແມກກູອບຕີລອມ (<i>Macroptilium gracile</i> 'Maldonado')					••
ຕົ້ນແຄ (<i>Sesbania grandiflora</i> 'Turi')				••	••
ສະໂຕໂລ 184 (<i>Stylosanthes guianensis</i> 'Stylo 184')					••
ສະໂຕໂລ ເວຣາໂນ (<i>Stylosanthes hamata</i> 'Verano')					••

•• = ປູກໄດ້ດີ • = ປານກາງ ບໍ່ມີດາວ = ບໍ່ແນະນຳ ຫລື ເປັນໄປບໍ່ໄດ້

1 ພືດອາຫານສັດຫລາຍຊະນິດ ສາມາດປູກໄດ້ດ້ວຍເບີ້ຍ ແຕ່ສຳລັບອີກຫລາຍຊະນິດ ແມ່ນ ມີວິທີການປູກອື່ນ ໆ ທີ່ງ່າຍກ່ວາ.

ການປູກດ້ວຍລຳຕົ້ນ

ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ນິຍົມກັນ ປູກພືດອາຫານສັດດ້ວຍລຳຕົ້ນ, ເພາະວ່າ:

- ງ່າຍ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້ ຫລື ໄດ້ຮັບຜົນດີ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫຍ້າຊະນິດຕ່າງໆ)
- ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄວ
- ການເສຍຫຍ້າ ຂ້າຫຸ່ນ ຕາມຫວ່າງແຖວຈະງ່າຍກ່ວາ.
- ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການກຽມດິນຢ່າງລະອຽດ
- ລຳຕົ້ນ ຫລື ທ່ອນພັນມັກຈະຫາໄດ້ງ່າຍ ໃນທ້ອງຖິ່ນ
- ສາມາດປູກໃນຕອນກາງ ຫາ ຫ້າຍລະດູຝົນໄດ້, ສ່ວນເມັດພັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ປູກໃນຕົ້ນລະດູຝົນ

ລຳຕົ້ນ ຫລື ທ່ອນພັນພືດອາຫານສັດ ທີ່ ຈະນຳໄປປູກ ຕ້ອງ:

- ຫລັງຈາກຕັດແລ້ວ ຄວນປູກໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້
- ຮັກສາໃຫ້ມີຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມເຢັນ ຈົນກວ່າຈະປູກ
- ປູກໃນເວລາທີ່ດິນມີຄວາມຊຸ່ມ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ການປູກໄດ້ຮັບຜົນດີ

ສິ່ງສຳຄັນອັນນຶ່ງ ໃນການຕັດ ຫລື ເກັບກ່ຽວທ່ອນພັນ ຫລື ລຳຕົ້ນນັ້ນ ຄວນຈະເອົາຈາກຫລາຍໆ ຕົ້ນ ເພື່ອເປັນການເພີ່ມຄວາມແຕກຕ່າງ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ພະຍາດ ແລະ ການຫຳລາຍ ຂອງ ແມງໄມ້.

ການປູກຫຍ້າດ້ວຍເຫງົ້າຫາກ ແມ່ນ ງ່າຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ (ພາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ຊາວກະສິກອນ ນິຍົມການປູກພືດອາຫານສັດ ດ້ວຍລຳຕົ້ນຫລາຍກ່ວາເມັດພັນ

ການປູກດ້ວຍເມັດພັນ:

1. ນຳໃຊ້ເມັດພັນ ທີ່ ມີຄຸນນະພາບດີ

ການປູກເມັດພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ ເປັນການເສຍເວລາ ແລະ ທຶນຮອນ! ແຕ່ພວກເຮົາ ຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດ ວ່າເມັດພັນມີຄຸນນະພາບດີຫລືບໍ່? ບົດຮຽນໃນພາກນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄຳ ຕອບຕໍ່ຄຳຖາມ ທີ່ ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ.

ໃນການປູກພືດອາຫານສັດດ້ວຍເມັດພັນ, ຊາວກະສິກອນຕ້ອງການເມັດພັນ ທີ່:

1. ບໍລິສຸດ ຫລື ສະອາດ
2. ມີຄວາມສາມາດໃນການງອກ.

ເມັດພັນ ທີ່ ບໍລິສຸດ ຫມາຍວ່າແນວໃດ?

ຫຍ້າອາຫານສັດ ມັກຈະອອກດອກເປັນໄລຍະຍາວ. ໃນເວລາເກັບກ່ຽວເມັດພັນ ມັກຈະ ມີສິ່ງຕ່າງ ໆ ປະ ປົນມາ ຢ່າງເຊັ່ນ: ກາບດອກ, ກ້ານຮວງດອກ, ເມັດລືບ ແລະ ເມັດແທ້ (ເມັດທີ່ມີໃນ). ເມັດພັນແທ້ອາດລວມ ມີ ເມັດພັນທີ່ບໍ່ສົມບູນລວມຢູ່ດ້ວຍ, ແຕ່ເມັດພັນ ທີ່ຈະສາມາດງອກ ຫລື ຜະລິດເບ້ຍນ້ອຍໄດ້ ແມ່ນ ເມັດທີ່ ແກ່ແລະ ສົມບູນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ. ສ່ວນສິ່ງອື່ນ ໆ ທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນ ເປັນສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຊຶ່ງສຳລັບເມັດ ຫຍ້າແລ້ວ ສາ ມາດອານາໄມ ເອົາສິ່ງເສດເຫຼືອນັ້ນອອກໄດ້ ໂດຍການຝັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ນັ້ນ ຄື ເມັດແທ້ ທີ່ ບໍລິສຸດແລ້ວ.

ນຳໃຊ້ແນວຄວາມ
ຄິດດັ່ງລຸ່ມນີ້

ຈະບອກໄດ້ແນວໃດວ່າເມັດພັນຫຍ້າສະອາດ ຫລືບໍລິສຸດ ຫລືບໍ່?

ທ່ານສາມາດໃຊ້ມືຂອງທ່ານ ສຳພັດດ້ວຍການບົບຄ່ອຍ ໆ ກັບເປືອກນອກ ຂອງເມັດພັນ ຖ້າເມັດພັນທີ່ແກ່ແລ້ວ ມັນ ຈະແຂງ ແລະ ຖ້າເມັດຍັງອ່ອນ ຫລື ເມັດລືບ ມັນຈະອານາ ໄມອອກໄດ້ງ່າຍ ໂດຍການຝັດ.

ສຳລັບເມັດຖິ່ວແມ່ນງ່າຍກ່ວາ ເພາະວ່າເມັດພັນຖິ່ວອາຫານສັດ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະບໍ່ມີກາບ ຫຸ້ມເມັດ ຄືກັນກັບ ເມັດຫຍ້າ, ຊຶ່ງເມັດຫຍ້າບາງທິອາດເປັນເມັດເປົ່າ ຫລື ລີບ ແຕ່ສຳລັບ ຖິ່ວເມັດພັນທີ່ເຫັນສ່ວນ ໃຫຍ່ ຈະເປັນ ເມັດແທ້. ອີກອັນນຶ່ງ, ໃນເມັດພັນຖິ່ວມັກຈະມີເມັດ ອ່ອນປະປົນຢູ່ຫນ້ອຍ ແລະ ມັກມີຂະໜາດນ້ອຍກ່ວາ , ສາມາດເຫັນໄດ້ ແລະ ອານາໄມ ອອກໄດ້ງ່າຍຈາກການໃຊ້ເຂົ້ງ.

ພວກເຮົາຈະສາມາດຄາດຄະເນເປີເຊັນຄວາມງອກໄດ້ແນວໃດ?

ບໍ່ມີເມັດພັນພືດອາຫານສັດຊະນິດໃດ ທີ່ ສາມາດງອກໄດ້ 100 %. ທ່ານສາມາດຄາດ ໄດ້ເລີຍວ່າ ເປີເຊັນ ຄວາມງອກ ຂອງ ເມັດພັນຫຍ້າ ແມ່ນ ປະມານ 20 - 40% ແລະ ປະມານ 40 - 80% ສຳລັບເມັດ ພັນຖິ່ວ ອາຫານສັດ. ການທີ່ເປີເຊັນຄວາມງອກ ຂອງ ເມັດພັນຕ່ຳ ແມ່ນເປັນຍ້ອນຫລາຍສາຍເຫດເຊັ່ນ:

1. ການພັກຕົວ ຂອງ ເມັດຫຍ້າ
2. ເບື້ອງຫຸ້ມແຂງ ຂອງເມັດຖິ່ວ
3. ການເກັບຮັກສາບໍ່ດີ

1. ການພັກຕົວ ຂອງ ເມັດຫຍ້າ

ເມັດພັນຫຍ້າ ທີ່ ເກັບກ່ຽວມາໃຫມ່ ໆ ຈະບໍ່ສາມາດງອກໄດ້ໂດຍທັນທີ, ປະກົດການດັ່ງ ກ່າວນີ້ ເອີ້ນ ວ່າ ການພັກຕົວ ຂອງ ເມັດພັນ ແລະ ໄລຍະການຝັກຕົວຈະສິ້ນສຸດລົງຕາມ ທຳມະຊາດ ໂດຍການ ເກັບຮັກສາໄວ້ພາຍໃນ 3-6 ເດືອນ. ບໍ່ທັນມີວິທີການ ທີ່ ງ່າຍ ໃນການທົດສອບ ການພັກຕົວ ຂອງ ເມັດພັນ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍບໍ່ມີວິທີ ການ ໃດ ທີ່ ຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ, ການຝັກ ຕົວ ຂອງ ເມັດພັນຫຍ້າ ບໍ່ມັກເປັນບັນຫາ ທີ່ ສຳຄັນ, ເພາະວ່າເມັດພັນທີ່ເກັບກ່ຽວ ໃນປີນີ້ ແມ່ນຈະຖືກນຳໄປປູກ ໃນ ປີຕໍ່ໄປ. ຫຍ້າ ທີ່ ມັກມີການພັກຕົວ ແມ່ນ ຫຍ້າ ບູຊິນຕາ, ຊິກ ນານ ແລະ ຮູມິດີໂກລາ. ໃນຖິ່ວອາຫານສັດ ຊະນິດ ທີ່ ມີໄລຍະຝັກຕົວ ແມ່ນ ອາຣາຄິສ ບິນໂຕຍ.

ເວີນເນີ ສະເລືອກການປັດເມັດພັນຫຍ້າ ເພື່ອ ອານາໄມເຮົາແຕ່ເມັດພັນບໍ່ມີຫຸດ ແລະ ແກ້ະລິ້ວ(ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລືອກ)

ກິນີ ສີມ່ວງ

ເຊັ່ນໂງ ສາຍພິມ 'ບາຣິປັສ'

ຖິ່ວອາຫານສັດ ມັກຈະມີເປີເຊັນຄວາມງອກສູງກ່ວາຫຍ້າ(ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລືອກ)

2. ເປືອກຫຸ້ມແຂງ ຂອງ ເມັດຖົ່ວ

ຖິ່ນຫລາຍຊະນິດບໍ່ສາມາດງອກໄດ້ໄວ ເພາະວ່າມັນຈະມີເປືອກແຂງຫຸ້ມເມັດພັນ ຊຶ່ງ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຊຶມເຂົ້າໄປໄດ້ (ເບິ່ງໃນໜ້າ 59). ການຂັດເມັດພັນແມ່ນບໍ່ມີຄວາມ ຈຳເປັນ ຖ້າວ່າເມັດພັນມີເປີເຊັນຄວາມງອກສູງກ່ວາ 40 %. ການຫວ່ານ ເມັດພັນ ທີ່ ມີເມັດເປືອກແຂງ ແລະ ອ່ອນປົນກັນນັ້ນ ບາງຄັ້ງມັນກໍ່ມີຜົນດີ, ເພາະວ່າເມັດພັນທັງ ຫມິດຈະບ່ຽງອກພ້ອມກັນຫມິດ ເຮັດໃຫ້ເປີເຊັນການສ່ຽງຫລຸດລົງ ຖ້າສະພາບອາກາດ ບໍ່ອຳນວຍ. ເປືອກແຂງ ຂອງ ເມັດພັນ ຈະອ່ອນລົງໃນດິນ ແລະຈະສາມາດງອກໄດ້ໃນ ເວລາທີ່ພຽງພໍ.

ບໍ່ແມ່ນຖິ່ນອາຫານສັດທັງຫມົດ ຈະເປັນເປືອກຫຸ້ມເມັດແຂງ. ເມັດພັນຖິ່ນອາຫານສັດ ທີ່ມີເປືອກແຂງນ້ອຍ ຫລື ບໍ່ມີເລີຍ ເຊັ່ນ ຖິ່ນອາຮາຄິສ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຂັດເມັດພັນ ກ່ອນປູກ. ສ່ວນຖິ່ນຊະນິດອື່ນ ໆ (ເບິ່ງໃນຕາຕະລາງ ໃນໜ້າ 53) ຈະມີລະດັບ ຂອງ ເມັດພັນ ທີ່ມີເປືອກຫຸ້ມແຂງ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ອາດຕ້ອງໄດ້ມີການຂັດເມັດພັນກ່ອນປູກ.

ເມັດພັນ ຂອງ ຖິ່ນອາຫານສັດຊະນິດໃດ ທີ່ມີເປືອກຫຸ້ມແຂງ?

ຊະນິດ	ລະດັບ ຂອງການມີເປືອກຫຸ້ມແຂງ
ອາຣາຄິສ ປົນໂຕຍ 'ອາມາຣິໂລ', 'ອີຕາກຳບິຣາ'	-
ກະຖິນແດງ 'ເບຊາກີ'	-
ເຊັ່ນໂຕ້ໃຫຍ່ 'ອູກາຢາລີ'	•
ເຊັ່ນໂຕ້ໃບແຫລມ 'ການວາເກດ'	•
ເຊັ່ນໂຕ້ 'ບາຣິນັສ'	•
ໂກດາຣິໂອກາລິກ ຈີໂຣຍດັສ 'ເບລີເຊ'	•
ໄມຍະຣາ 'ຈາລັນ'	••
ເດັດສະໂມດຽມ 'ລັສ ເດລີຊຽສ'	-
ຟລະມິງເກຍ 'ຈຸມພອນ'	•
ແຄຜລັງ 'ເບເລນ ຣີວັສ', 'ເຣຕາຮູເລ'	-
ກະຖິນ 'K636', 'K584'	••
ມັກກູອບຕີລັມ 'ມານໂດນາໂດ'	•
ແຄຂາວ 'ຕູຣີ'	-
ສະໂຕໂລ '184'	•
ສະໂຕໂລ ເວຣາໂນ	••

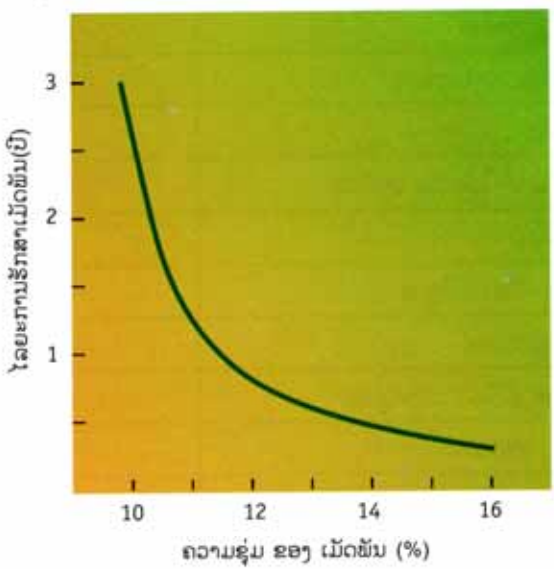

- = ມີໜ້ອຍ ຫລື ບໍ່ມີເລີຍ • = ອາດຈະມີ •• = ອາດມີຫລາຍທີ່ສຸດ

3. ການເກັບຮັກສາບໍ່ດີ

ເມັດພັນແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແຕ່ຈະຕາຍໄວ ຖ້າເມັດພັນທີ່ເກັບກ່ຽວມາ ບໍ່ໄດ້ຕາກໃຫ້ແຫ້ງ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ອາກາດແຫ້ງ ແລະ ເຢັນ. ປັດໃຈທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນ ການເກັບຮັກສາ ຄວາມຊຸ້ມຂອງເມັດພັນ ແມ່ນ ຕ້ອງຕໍ່ກ່ວາ 10%. ຖ້າ ຫາກເປີເຊັນຄວາມຊຸ້ມ ຂອງ ເມັດພັນເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ລະເປີເຊັນ ທີ່ສູງກ່ວາ 10% ນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ ໄລຍະ ການຮັກສາ ຫລື ຊີວິດ ຂອງເມັດພັນຫລຸດລົງ ເຄິ່ງນຶ່ງ. (ດັ່ງໃນຮູບສະແດງຕໍ່ໄປນີ້)!

ເມັດພັນພືດອາຫານສັດຈະຕາຍໄວ
ຖ້າຫາກບໍ່ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມີສະພາບແຫ້ງ

ຄໍາເຕືອນ

ເມັດພັນເປັນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ – ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຈະຮັກສາເມັດພັນດ້ວຍວິທີການນັ້ນ!
ເມັດພັນ ທີ່ ຮັກສາໄວ້ໃນຖົງທີ່ບໍ່ໄດ້ປິດ ຢູ່ ໃນຫ້ອງ ຫລື ໃນຕູ້ເຢັນ ຈະຕາຍໄວ, ສະນັ້ນ ເມັດພັນທີ່ຈະເກັບຮັກສາໄວ້ ນັ້ນ ຕ້ອງ ເປັນເມັດພັນແຫ້ງ ແລະ ຮັກສາໄວ້ໃນຖົງປາລັດ ສະຕິກ ຫລື ພາສະນະ ທີ່ ສາມາດປິດບໍ່ໃຫ້ອາກາດເຂົ້າໄດ້.

ເມັດພັນພືດອາຫານສັດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕາກໃຫ້ແຫ້ງຢ່າງລະອຽດ ກ່ອນທີ່ຈະນຳໄປຮັກສາໄວ້. ໃນເວລາທີ່ຮັກສາໄວ້ນັ້ນ ກໍຕ້ອງໄດ້ຮັກສາບໍ່ໃຫ້ເມັດພັນ ດູດຊຶມເອົາຄວາມຊຸ່ມ ຈາກອາກາດໄດ້ອີກ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ຖືວ່າສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນສຳລັບເມັດພັນຫຍ້າ. (ເພາະປົກກະຕິຈະເປັນເມັດພັນ ທີ່ ອ່ອນ ແລະ ດູດເອົາຄວາມຊຸ່ມໄດ້ງ່າຍ) ແລະສ່ວນສຳລັບເມັດພັນຖົ່ວນັ້ນ ແມ່ນ ສຳລັບເມັດພັນ ທີ່ ໄດ້ມີການຂັດ ຫລື ຫຳລາຍເປືອກຫຸ້ມແຂງມາແລ້ວ ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊຸ່ມສາມາດເຂົ້າໄປໃນເມັດ ພັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ໃນເຂດທີ່ມີອາກາດຊຸ່ມຊື່ນ, ເມັດພັນພືດອາຫານສັດ ໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະດູດເອົາຄວາມຊຸ່ມ ຈາກອາກາດຢ່າງໄວ ແລະ ຈະຕາຍຢ່າງຫນ້ອຍພາຍໃນ 3 ເດືອນ.

ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ ແມ່ນ ການຮັກສາເມັດພັນທີ່ຕາກແຫ້ງແລ້ວ ບໍ່ໃຫ້ດູດເອົາ ຄວາມຊຸ່ມຈາກອາກາດຄືນອີກ. ຖືງ ແລະ ພາສະນະທີ່ຈະເກັບຮັກສາເມັດພັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຫນາ ແລະ ບິດ ບໍ່ໃຫ້ອາກາດເຂົ້າໄດ້ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍຮັກສາເມັດພັນໄວ້ໄດ້ໃນໄລຍະຍາວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເມັດພັນ ໃນຈຳນວນຫນ້ອຍ.

ການເກັບຮັກສາເມັດພັນໄວ້ ໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມເຢັນ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ສາງເຢັນ ຫລື ຕູ້ເຢັນ ຈະສາມາດເພີ່ມ ໄລຍະການຮັກສາເມັດພັນຂຶ້ນໄປອີກສອງຄັ້ງ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ, ຄວາມຊື່ນສຳພັດ ໃນຫ້ອງເຢັນ ຫລື ຕູ້ເຢັນ ຈະສູງ ແລະ ເມັດພັນຈະດູດເອົາຄວາມຊຸ່ມໄດ້ໄວ ຈົນກ່ວາເມັດພັນຈະຖືກຮັກສາໄວ້ໃນຖືງທີ່ແຫ້ງ ແລະ ສາມາດບິດໄດ້.

ການເກັບຮັກສາເມັດພັນທີ່ຕາກແຫ້ງແລ້ວໄວ້ໃນຖືງປະລາສະຕິກ (ອາບໂດຍ ເວີນເມີ ສະເຕີຄ)

ຮັກສາເມັດພັນໃນສະພາບທີ່ແຫ້ງ ແລະ ມີອາກາດເຢັນ!

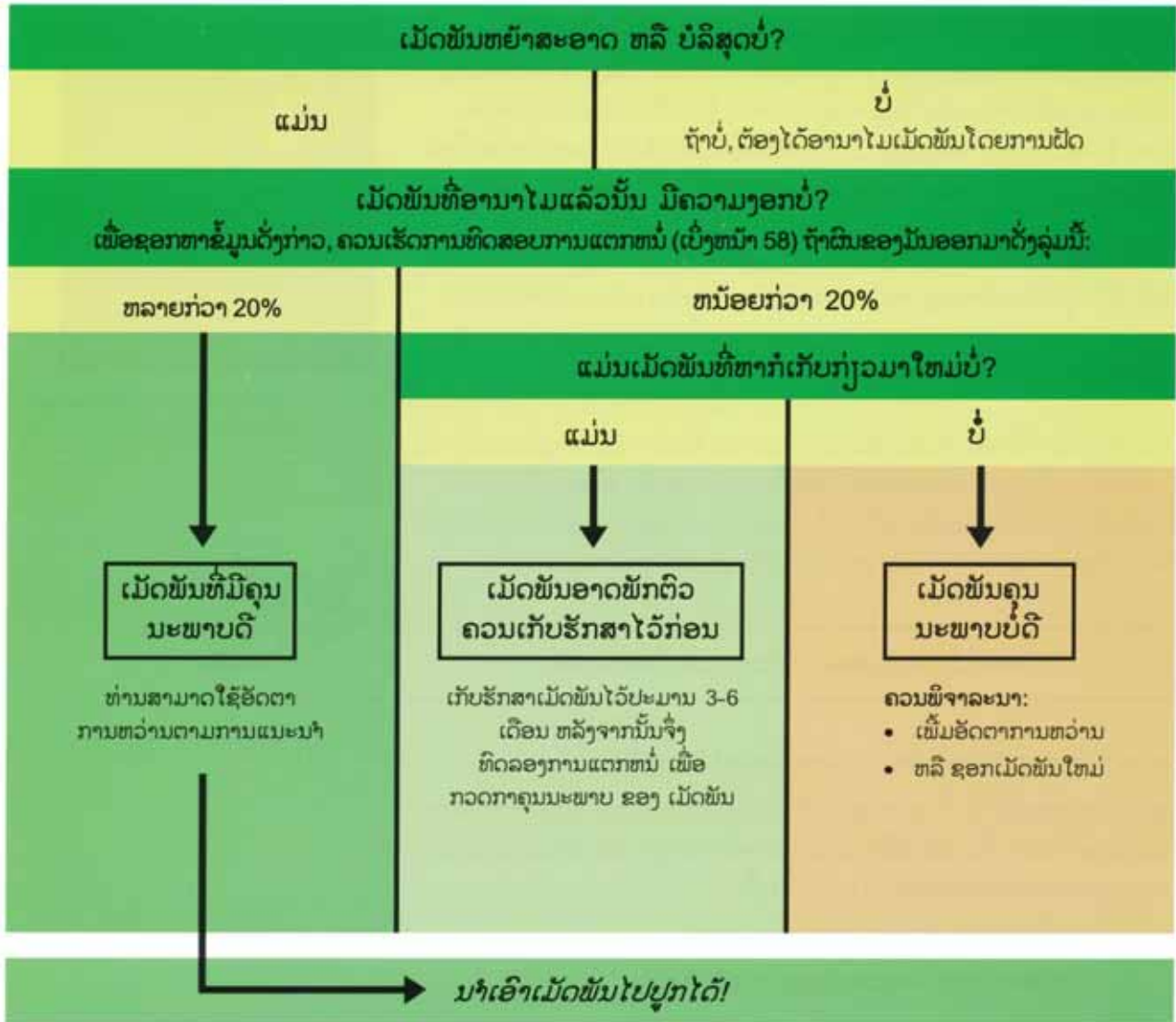
ຄວນຈະກວດກາຄຸນນະພາບ ຂອງເມັດພັນໄດ້ແນວໃດ?

ຮູບສະແດງ ສອງອັນຕໍ່ໄປນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີການກວດກາຄຸນນະພາບ ຂອງເມັດພັນຫຍ້າ ແລະ ຖົ່ວ. ສອງວິທີການ ທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ຮຽນ ເພື່ອທີ່ຈະສາມາດກວດກາ ຄຸນນະພາບເມັດພັນຂອງທ່ານ ແມ່ນ ມີດັ່ງນີ້:

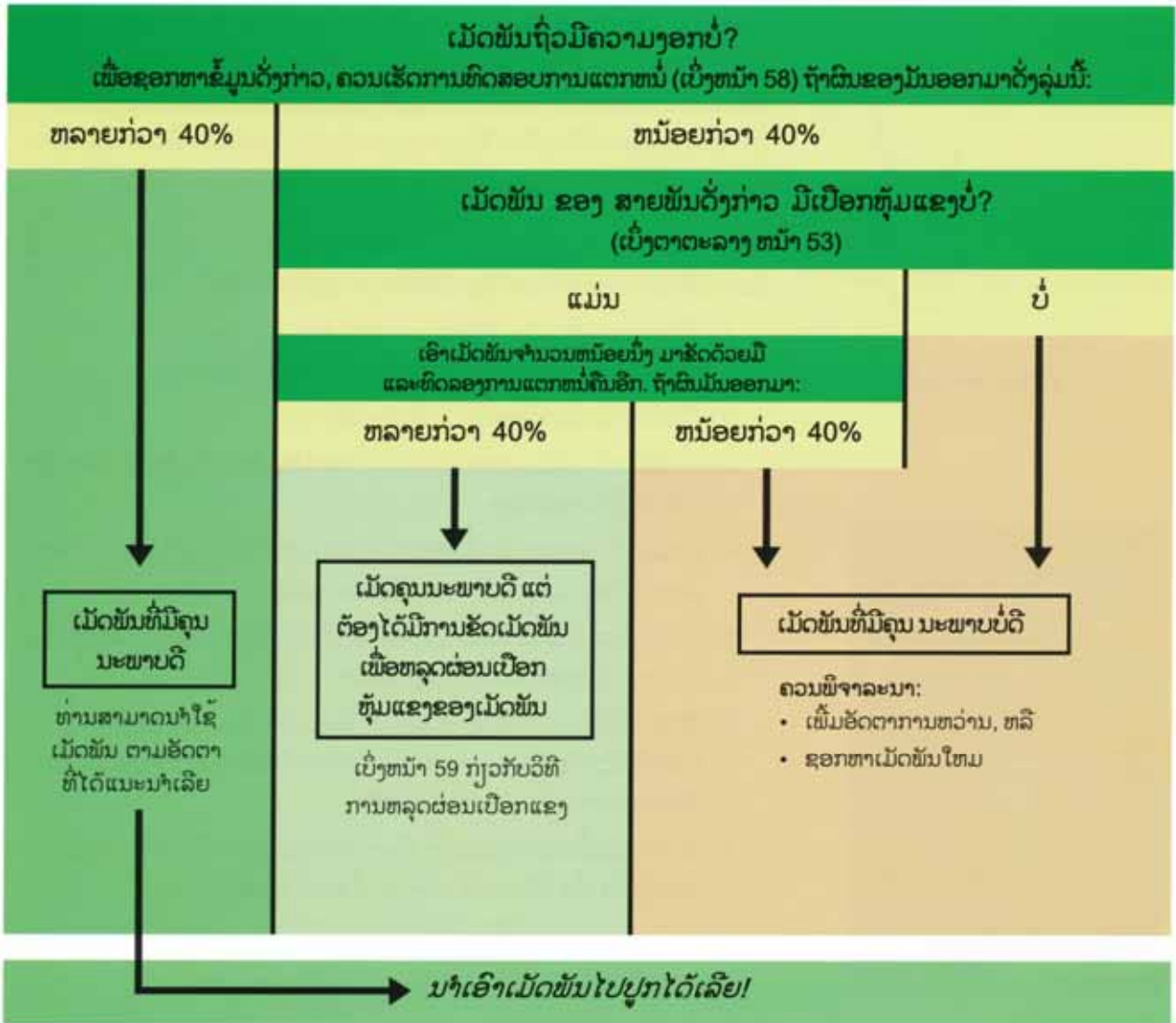
1. ການທົດສອບການແຕກຫນໍ່, ແລະ
2. ວິທີການຫຳລາຍເປືອກຫຸ້ມແຂງ ຂອງ ເມັດພັນຖົ່ວ.

ທັງສອງວິທີການນີ້ ແມ່ນ ໄດ້ອະທິບາຍໃນຫນ້າ 58 ແລະ 59.

ຄວນຈະກວກາຄຸນນະພາບເມັດພັນຫຍ້າໄດ້ແນວໃດ?

ຄວນຈະກວກາຄຸນນະພາບເມັດພັນຖິ້ວໄດ້ແນວໃດ?

ຕ້ອງໄປຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

ການທົດສອບການແຕກຫນໍ່ ຂອງ ຫຍ້າ ກິນີ ສີມ່ວງ
(ຮາບໂດຍ ເວີນເປີ ສະເລີອ)

1. ຈະເຮັດການທົດສອບການແຕກຫນໍ່ໄດ້ແນວໃດ?

ເພື່ອຢາກກວດກາວ່າ ເມັດພັນທີ່ຈະນຳໄປປູກນັ້ນຈະງອກຫລືບໍ່ມັນ ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການທົດລອງ ການແຕກຫນໍ່ຂອງເມັດພັນ. ການທົດລອງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນທົດລອງໃສ່ດິນ ແລະ ສູນເອົາເມັດພັນ ທີ່ ຈະນຳ ໄປປູກຕົວຈິງ. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການທົດລອງແບບດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນຈະຄ້າຍຄືກັນກັບເປີເຊັນການງອກ ທີ່ ນຳໄປປູກຕົວຈິງ ຊຶ່ງມັນຈະສາມາດຊ່ວຍທ່ານ ສາມາດຕັດສິນໃຈໄດ້ ວ່າຄວນນຳໃຊ້ອັດຕາການຫວ່ານ ເທົ່າໃດ.

ໃນການທົດສອບການແຕກຫນໍ່ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດໄປຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ພາບາດ (ຕົວຢ່າງ: 25 ຊມ x 40 ຊມ ແລະ ເລິກປະມານ 5 ຊມ, ທີ່ເຮັດຈາກໄມ້ ຫລື ປະລາສຕິກ) ທີ່ມີຮູຢູ່ພື້ນ ເພື່ອ ໃຫ້ນ້ຳໄຫລອອກ.
2. ຕື່ມດິນລົງໄປ (ແຕ່ຕ້ອງເປັນດິນ ໃນທ້ອງຖິ່ນ)
3. ນຳໃຊ້ຕົວຢ່າງທີ່ສຸ່ມມາຈາກເມັດພັນ ທີ່ຈະນຳໄປປູກຕົວຈິງ ບໍ່ຄວນເລືອກເອົາເມັດພັນທີ່ດີ ມາທົດລອງ
4. ປູກເມັດພັນ ຂອງ ຊະນິດທີ່ຕ້ອງການທົດລອງ 100 ເມັດ ລົງເປັນແຖວ, ເລິກປະມານ 0.5 ຊມ. ເອົາດິນປົກ ແລະ ຫມາຍແຖວໄວ້.
5. ຮັບປະກັນວ່າເມັດພັນ ມີຄວາມສຳພັດກັບດິນໄດ້ດີ ໂດຍການເອົາມືເຫນັ້ນດິນເບົາ ໆ ໄປຕາມແຖວ ຫລັງຈາກປູກແລ້ວ.
6. ຮັກສາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມີອຸນນະພູມລະດັບຫ້ອງ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີແສງສ່ອງເຖິງ (ເຊັ່ນ ໃກ້ກັບປ່ອງຢ້ຽມ) ແລະ ຕ້ອງມີການທົດນຳຄ່ອຍ ໆ ແຕ່ລະມື້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນມີຄວາມປຸງກຊຸ່ມ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຂັ້ງ.
7. ນັບຈຳນວນຕົ້ນທີ່ແຕກອອກມາ. ຊຶ່ງອາດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ການທົດສອບຈົນເຖິງ 21 ມື້ ສຳລັບ ຫຍ້າ ແລະ 10 ມື້ ສຳລັບຖົ່ວອາຫານສັດ.

2. ຈະທຳລາຍເບືອກແຂງ ຂອງຖົ່ວອາຫານສັດໄດ້ແນວໃດ?

ຖ້າຫາກຜົນການທົດລອງການແຕກຫນໍ່ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເບືອກຫຸ້ມແຂງຂອງເມັດພັນ ແມ່ນເປັນສາ ເຫດ ທີ່ ເຮັດໃຫ້ເປີເຊັນຄວາມງອກຕ່ຳ, ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ມີການທຳລາຍ ເບືອກແຂງ ຂອງເມັດພັນກ່ອນທີ່ ຈະນຳໄປປູກ.

ການທຳລາຍເບືອກແຂງ ຂອງ ເມັດພັນຖົ່ວ ເພື່ອໃຫ້ນ້ຳສາມາດຊຸ່ມເຂົ້າໄປໄດ້ນັ້ນ ເອີ້ນ ວ່າ "ການເຮັດໃຫ້ ເບືອກອ່ອນລົງ". ວິທີການໃນການເຮັດໃຫ້ເບືອກຖົ່ວອ່ອນລົງ ແມ່ນ ມີ ສອງວິທີ. ວິທີການທີ່ນຶ່ງ ແມ່ນ ການ ນຳໃຊ້ວັດຖຸຕ່າງ ໆ ຕູ, ຕັດ ຫລື ຊູດ ເມັດພັນ ຊຶ່ງ ເອີ້ນວ່າ ການຂັດເມັດພັນ. ວິທີການທີ່ ສອງ ແມ່ນ ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ ເມັດພັນເປີດ (ຊຶ່ງເປັນສິ່ງ ທີ່ ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ທີ່ ເຮັດໃຫ້ເມັດພັນຖົ່ວອ່ອນລົງ) ໂດຍການປ່ຽນແປງອຸນນະພູມອ້ອມຂ້າງເມັດພັນ.

ວິທີການທີ່ແນ່ນອນ ໃນການທຳລາຍເບືອກແຂງ ຂອງ ເມັດຖົ່ວ ແມ່ນບໍ່ມີ ເພາະວ່າແຕ່ ລະຊະນິດ ແລະ ເມັດພັນແຕ່ລະຊຸດ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນ, ຄວນໃຊ້ ຫລາຍວິທີໃນການທົດລອງ ກັບເມັດພັນ ໃນຈຳນວນຫນ້ອຍກ່ອນ (ປະມານ 50 ກຸກມ) ແລະ ກວດກາເບິ່ງເປີເຊັນຄວາມງອກ ໂດຍນຳໃຊ້ການທົດ ລອງການແຕກຫນໍ່. ເມື່ອ ທ່ານຫາກຫມັ້ນໃຈວ່າ ວິທີການທີ່ທ່ານນຳໃຊ້ຫາກໄດ້ຮັບຜົນດີ ຈຶ່ງຄ່ອຍນຳເອົາ ເມັດ ພັນທັງຫມົດມາທຳລາຍເບືອກແຂງຂອງມັນ.

ວິທີການເຮັດໃຫ້ເບືອກຂອງເມັດພັນຖົ່ວອ່ອນລົງນັ້ນ ແມ່ນ ມີຫລາຍວິທີ, ແຕ່ວິທີທີ່ງ່າຍ, ປອດໄພ ແລະ ຫນ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ແມ່ນ:

1. ການຫຼຸດເມັດພັນ ໂດຍການນຳໃຊ້ເຈ້ຍກະດາດຊາຍ (ການຂັດເມັດພັນ).
ວິທີການນີ້ອາດເຮັດໄດ້ ໃນກໍລະນີມີເມັດພັນໃນຈຳນວນຫນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.
2. ການຕັດເມັດພັນ ໂດຍການໃຊ້ມີດຕັດເລັບ ຫລື ອື່ນ ໆ
ວິທີການນີ້ອາດເຮັດໄດ້ ກັບເມັດພັນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ໃນຈຳນວນ ຫນ້ອຍ ເຊັ່ນ ກະຖິນ

3. ການນຳໃຊ້ນ້ຳຮ້ອນ

ວິທີການງ່າຍ ໆ ກໍຄື ເອົາເມັດພັນຈຸ່ມລົງໃນນ້ຳຮ້ອນ ໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນ ໆ (ຕົວຢ່າງ: ສຳລັບເມັດ ກະຖິນ ແມ່ນ ປະມານ 25 ວິນາທີ), ຫລັງຈາກນັ້ນ ແມ່ນ ເອົາລົງແຊ່ນ້ຳເຢັນ ທັນທີໄລດ. ອີກວິທີການ ນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ມີການເຮັດຕົວຈິງ ຢູ່ທົ່ວໄປແມ່ນ ຈຸ່ມເມັດພັນລົງໃນ ນ້ຳ ທີ່ ມີອຸນນະພູມປະມານ 80% ປະມານ 5-10 ນາທີ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນກໍເອົາລົງນ້ຳ ເຢັນອີກ.

ຄຳເຕືອນ

ການນຳໃຊ້ນ້ຳຮ້ອນ ມັກເຮັດໃຫ້ເກີດການເສຍຫາຍ ຕໍ່ ເມັດພັນ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ການເຮັດໃຫ້ເມັດພັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍຕາຍ. ສະນັ້ນ, ຄວນຫົດລອງເມັດພັນ ໃນຈຳນວນໜ້ອຍ ກັບນ້ຳ ຮ້ອນ ກ່ອນທີ່ຈະຫົດລອງກັບເມັດ ພັນທັງໝົດ.

4. ການຂັດເມັດພັນໂດຍການນຳໃຊ້ກົນຈັກ

ໃນການຂັດເມັດພັນນີ້ ສາມາດນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກແບບງ່າຍ ໆ (ຕົວຢ່າງ: ເຄື່ອງປັ້ນ ທີ່ມີ ພື້ນຊາ ເຫມືອນ ກັບກະດາດຊາຍ), ຊຶ່ງເຫມາະສົມກັບກໍລະນີ ທີ່ ມີເມັດພັນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ.

ການປູກດ້ວຍເມັດພັນ:

2. ການນຳໃຊ້ອັດຕາການຫວ່ານທີ່ຖືກຕ້ອງ

ອັດຕາການຫວ່ານ ເມັດພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 2-5 ກຼາມ ຕໍ່ ແຖວ ທີ່ມີຄວາມຍາວ 10 ແມັດ. ຖ້າຫາກນຳໃຊ້ອັດຕາດັ່ງກ່າວນີ້ ທ່ານຈະນຳໃຊ້ເມັດພັນປະມານ 40-200 ແມັດ / ແມັດ/ແຖວ. ອັດຕາດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເປັນອັດຕາທີ່ດີສຳລັບ ການເລີ່ມຕົ້ນທົດລອງຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ. ຊາວກະສິກອນ ແລະ ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຮຽນຈາກປະສົບປະການ ວ່າຈະຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ ເມັດພັນພືດອາຫານສັດ ສາຍພັນຕ່າງ ໆ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ໃນຈຳນວນເທົ່າໃດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປູກພືດອາຫານສັດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ເມັດພັນທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ (ຕົວຢ່າງ. ຫຍ້າກິນີ) ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ອັດຕາການຫວ່ານ ທີ່ ຫນ້ອຍກ່ວາ ແລະ ເມັດພັນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ (ຕົວຢ່າງ: ຖິ່ວເຊັນໂຕ) ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ ອັດຕາ ທີ່ ສູງກ່ວາ. (ເບິ່ງຕາຕະລາງ ຢູ່ ຫນ້າ 62 ແລະ 63). ເມັດພັນທີ່ມີເປີເຊັນຄວາມ ງອກສູງ ກໍຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ອັດຕາການຫວ່ານ ທີ່ຫນ້ອຍກ່ວາ ເມັດພັນ ທີ່ ມີຄວາມງອກຕ່ຳ ຊຶ່ງປົກກະຕິຈະຕ້ອງໄດ້ອັດຕາການຫວ່ານທີ່ສູງກ່ວາ.

ເມັດພັນຫຍ້າສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີຂະໜາດນ້ອຍ (ພາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ອັດຕາການຫວ່ານທີ່ເໝາະສົມ ໃນການນຳໃຊ້ເຂົ້າ ໃນການທົດລອງພືດອາຫານສັດຊະນິດໃຫຍ່ ໆ ແມ່ນ ຕ້ອງຢູ່ລະ ຫວ່າງ 25 ກຼາມ ຕໍ່ ແຕ່ລະ 10 ແມັດ ຂອງ ແຕ່ລະແຖວ.

ນຳໃຊ້ແນວຄວາມ ຄິດດັ່ງລຸ່ມນີ້

ແຕ່ໃນນີ້ຈະມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນບາງຢ່າງ ເຊັ່ນ:

- ຖິ່ວອາຮາຄິສ ປິນໂຕຍ: ໂດຍຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບ ຂອງ ເມັດພັນປົກກະຕິຈະຕ້ອງ ໃຊ້ເມັດພັນ ປະ ມານ10-20 ແມັດ ຕໍ່ ແມັດ ຂອງ ແຕ່ລະແຖວ. ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະ ກັນວ່າ ໄດ້ມີການທົດລອງຄຸນນະພາບ ເມັດພັນກ່ອນ ເພາະວ່າເມັດພັນ ອາຮາຄິສ ປິນໂຕຍ ມັກຈະຖືກທຳລາຍໄດ້ໄວ ແລະ ບາງທີອາດຈຳ ເປັນຕ້ອງໄດ້ ເພີ່ມອັດຕາການຫວ່ານຂຶ້ນອີກ.
- ຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດຕະກູນຖິ່ວ: ການກ້າເບ້ຍໄມ້ໃນສວນກ້າກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງນຳໄປ ປູກ ຈະເປັນການ ດີກ່ອນ.

ຂະໜາດ ຂອງ ເມັດພັນຫຍ້າອາຫານສັດ

ຫຍ້າອາຫານສັດ	ຂະໜາດ ຂອງ ເມັດ				ຈຳນວນເມັດຕໍ່ ກຸ່ມ ¹
	ນ້ອຍ	ກາງ	ໃຫຍ່	ໃຫຍ່ຫລາຍ	
ແກມບາ	✓				500 - 700
ປູ້ຊັນຕາ ສາຍພັນ 'ມາດັນຕູ', 'ກາຮັນກາ', 'ເຊເຣັນເກຕີ'		✓			100 - 150
ຊິກນານ ສາຍພັນ 'ບາຊີລິສກ'		✓			150 - 220
ຮູມິດີໂກລາ ສາຍພັນ 'ຕູລີ', 'ຢາເນໂຣ'		✓			180 - 230
ຫຍ້າຂົນ ສາຍພັນ 'ປາຣາ'	✓				700 - 900
ຮູຊີ		✓			160 - 220
ດີກິຕາເຣຍ ສາຍພັນ 'ຈາຣາ'	✓				1,800 - 2,200
ກິນີ ສີມ່ວງ	✓				800 - 1,200
ປັດສະປາລັມ ອາຕູາຕອມ 'ເຕເຣໂນສ'	✓				300 - 360
ປັດສະປາລອມ ກີອາເນຣອມ 'ເບລາ ວິສຕາ'		✓			200 - 260
ຫຍ້າ ຊ້າງ ສາຍພັນ 'ເນເປຍ', 'ມອຕ' ແລະ ສາຍພັນປະສົມ 'ຄິງ'	ບໍ່ມີເມັດພັນ				
ເຊຕາເຣຍ ສາຍພັນ 'ໂຊລັນເດີ'	✓				900 - 1,800
ເຊຕາເຣຍ ສາຍພັນ 'ສປເລັນດີຕາ 'ລຳປຸງ'	ບໍ່ມີເມັດພັນ				
ສະເຕັນໂນຕາພູຳ ເຊກັນດາຕຳ ສາຍພັນ 'ວານິວຕູ'					

¹ ຂະໜາດ ຂອງ ເມັດພັນ ຂອງ ສາຍພັນຕ່າງ ໆ ຂ້ອນຂ້າງ ຈະແຕກຕ່າງກັນ; ຈຳນວນເມັດພັນ ຕໍ່ ກຸ່ມ ທີ່ອ້າງອີງມາ ແມ່ນ ເປັນຈຳນວນປະມານເທົ່ານັ້ນ

ຂະໜາດ ຂອງ ເມັດພັນຖົ່ວອາຫານສັດ

ຖົ່ວອາຫານສັດ	ຂະໜາດ ຂອງ ເມັດ				ຈຳນວນເມັດຕໍ່ ກູາມ ¹
	ນ້ອຍ	ກາງ	ໃຫຍ່	ໃຫຍ່ຫລາຍ	
ອາຣາຄິສ ສາຍພັນ 'ອາມາຣິນໂລ', 'ອີຕາກຳບີຣາ'				✓	6 - 8
ກະຖິນແດງ ສາຍພັນ 'ເບຊາກີ'				✓	18 - 20
ເຊັນໂຕງໃຫຍ່ ສາຍພັນ 'ອູກາຢາລີ'				✓	20 - 25
ເຊັນໂຕງໃບແຫລມ ສາຍພັນ 'ກາວານເກດ'			✓		40 - 60
ເຊັນໂຕງ ສາຍພັນ 'ບາຣິນັສ'			✓		30 - 40
ໂກດາຣີໂອກາລິກ ຈີໂຣຍເດສ ສາຍພັນ 'ເບລິສ'		✓			250 - 300
ໄມຍະຣາ ສາຍພັນ 'ຈາລັນ'		✓			200 - 250
ເດັດສະໂມດຽມ ສາຍພັນ 'ລັສ ເດລີຊຽດ'		✓			350 - 400
ຟະເລມິງເກຍ ສາຍພັນ 'ຈູມພອນ'			✓		50 - 80
ແຄຝລັງ ສາຍພັນ 'ເບເລັນ ຣີວັສ', 'ເຣຕາຮູເລ'				✓	7 - 12
ກະຖິນ 'K636', 'K584'				✓	15 - 25
ແມກກູອບຕີລອມ ສາຍພັນ 'ມານໂດນາໂດ'		✓			260 - 300
ແຄຂາວ ສາຍພັນ 'ຕູລີ'				✓	20 - 30
ສະໂຕໂລ ສາຍພັນ 184'		✓			260 - 360
ສະໂຕໂລ ສາຍພັນ 'ເວຣາໂນ'		✓			300 - 400

¹ ຂະໜາດ ຂອງ ເມັດພັນ ຂອງ ສາຍພັນຕ່າງ ໆ ຂ້ອນຂ້າງ ຈະແຕກຕ່າງກັນ; ຈຳນວນເມັດພັນ ຕໍ່ ກູາມ ທີ່ອ້າງອີງມາ ແມ່ນ ເປັນຈຳນວນປະມານເທົ່ານັ້ນ

ການກະກຽມດິນໄດ້ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ການປູກພືດອາຫານສັດໄດ້ດີກ່ວາ ຢູ່ປາກຊ່ອງ, ປະເທດໄທ (ອາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ).

ການປູກດ້ວຍເມັດພັນ:

3. ການນຳໃຊ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງທີດີ

ມີບາງວິທີການ ຊຶ່ງເປັນຕົວຢ່າງສຳລັບຊາວກະສິກອນ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ການປູກພືດອາ ຫານສັດ ດ້ວຍເມັດພັນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ:

ປູກໃສ່ດິນ ທີ່ ໄດ້ກະກຽມແລ້ວ

ເມັດພັນພືດອາຫານສັດສ່ວນໃຫຍ່ ຈະເປັນເມັດນ້ອຍ. ໃນດິນທີ່ກະກຽມບໍ່ໄດ້ດີ, ເມັດພັນ ນ້ອຍ ໆ ອາດ ຈະຖືກຝັງລົງໄປໃນດິນ ເລິກເກີນໄປສຳລັບຫຍ້າທີ່ຈະງອກຂຶ້ນມາໄດ້. ນອກນັ້ນ, ເມັດພັນຍັງຕ້ອງການ ໆ ສຳພັດກັບດິນ ເພື່ອດູດເອົານ້ຳ ຫລື ຄວາຊຸ່ມຊື່ນ ຊຶ່ງ ການດູດຊື່ມດັ່ງກ່າວຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ດິນມີ ການກະກຽມດີ. ການງອກ ຂອງ ພືດ ອາຫານສັດສາມາດປັບປຸງໄດ້ດ້ວຍ ການເຮັດໃຫ້ດິນແໜ້ນຕິດກັບ ເມັດພັນ (ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ: ການຍ່າງໄປຕາມແຖວທີ່ໄດ້ຫວ່ານເມັດພັນລົງແລ້ວ)

ຫວ່ານເມັດພັນລົງໄປກ້ອງຊັ້ນຫນ້າດິນ

ຖ້າເມັດພັນ ທີ່ ມີຂະໜາດນ້ອຍ ຖືກຫວ່ານລົງໄປຢູ່ຫນ້າດິນ ເວລາມີຝົນຕົກແຮງ ຈະ ຖືກພັດໄປໄດ້ງ່າຍ, ມີດມັກຈະເອົາໄປກິນ, ຕາຍ ດວ້ຍຄວາມຮ້ອນ ຫລື ອາກາດແຫ້ງ ແລ້ງ. ແຕ່ຖ້າປູກເລິກເກີນໄປ, ເມັດພັນ ທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ ຈະບໍ່ສາມາດງອກ ແລະ ແຕກຂຶ້ນມາຫນ້າດິນໄດ້

ຄວນຈຳໄວ້

ເມັດພັນພືດອາຫານສັດສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນມີຂະໜາດນ້ອຍ. ສະນັ້ນເວລາປູກ ບໍ່ຄວນປູກ ເລິກ ຈາກຫນ້າດິນ ເກີນ 1-2 ຊມ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເມັດພັນທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດ ງອກຂຶ້ນມາໄດ້.

ການປູກເປັນແຖວ

ຊາວກະສິກອນ ມັກຈະປູກພືດອາຫານສັດ ເປັນແຖວດຽວໄປຕາມເຂດແດນ ຫລື ຕາມ ຫວ່າງພືດຕ່າງ ໆ. ຖ້າຫາກປູກເປັນໜານ, ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຖວ ປະມານ 50 ຊມ ແມ່ນ ເໝາະສົມສຳລັບຫລາຍ ຊະນິດ. ແຕ່ຖ້າຫາກຕ້ອງການ ໃຫ້ພືດອາຫານສັດຄຸມ ດິນໄວຂຶ້ນ ຄວນປູກໃນໄລຍະຫ່າງທີ່ນ້ອຍກ່ວາ. ການປູກພືດອາຫານສັດໃນດິນຄ້ອຍຊຶ່ງ ຄວນປູກໄປຕາມໜ້າຕັດ ຂອງ ຄ້ອຍ (ບໍ່ຄວນປູກຂຶ້ນ ຫລື ລົງ ໄປຕາມຄ້ອຍ) ເພື່ອເປັນ ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອ ໃນເວລາປູກໃໝ່ ໆ.

ການປູກພືດອາຫານສັດເປັນແຖວຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຫລາຍຢ່າງ (ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລືອ)

ການປູກເປັນແຖວ ຈະເຮັດໃຫ້ການຫວ່ານ ເມັດພັນ ໄດ້ຢ່າງສະຫມໍ່າ ສະເໝີ, ໃນເວລາ ເສຍຫຍ້າຂ້າຫຸ່ນ ກໍສາມາດຈຳແນກ ລະ ຫວ່າງຫຍ້າອາຫານສັດ ແລະ ວັດສະພືດໄດ້ ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ນອກນັ້ນ ຍັງເປັນການ ປ້ອງ ກັນການເຊາະເຈື່ອນອີກດ້ວຍ.

ທິດລອງວິທີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້! ວິທີການ ທີ່ ງ່າຍ ໃນການປູກພືດອາຫານສັດ ແມ່ນ ການກະ ກຽມດິນໃຫ້ໄດ້ດີ, ເອົາໄມ້ຂີດເປັນແຖວຕົ້ນ ໆ, ຫວ່ານເມັດພັນໄປຕາມແຖວ, ກວດດິນ ປົກເມັດພັນຫລັງຈາກຫວ່ານ ແລ້ວ ແລະຢ່າງໄປຕາມແຖວເພື່ອຢຽບໃຫ້ດິນແໜ້ນເຈັດ ກັບເມັດພັນ.

ທິດລອງວິທີນີ້ເບິ່ງ

ປ້ອງກັນພືດອາຫານສັດ ທີ ຍັງນ້ອຍຢູ່ ຈາກວັດສະພືດ

ເບ້ຍພືດອາຫານສັດ ຈະຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ໃນໄລຍະສອງສາມອາທິດທຳອິດ ແລະ ໂດຍ ທົ່ວໄປວັດສະພືດ ຈະຈະຫຍາຍຕົວໄວກ່ວາ, ແຕ່ການກຳຈັດວັດສະພືດ ແມ່ນເຮັດໄດ້ ງ່າຍ ຖ້າປູກພືດອາຫານສັດເປັນແຖວ.

ການເສຍຫຍ້າຂ້າຫຸ່ນໃນໄລຍະທຳອິດ ຊ່ວຍໃຫ້ພືດອາຫານສັດມີ ການເຕີບໂຕດີກ່ວາ (ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລືອ)

ເລີ່ມຕົ້ນໃນເນື້ອທີ່ນ້ອຍກ່ອນ ຢູ່ ປະເທດບູຮານ (ຮາບໂດຍ ມິເຕີ ຮອນ).

ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງດິນ

ຖ້າຝົນຕົກແຮງ ເມັດພັນພືດອາຫານສັດ ທີ່ ມີຂະໜາດນ້ອຍ ຈະຖືກພັດໄປໄດ້ງ່າຍ (ໂດຍສະເພາະ ໃນ ບ່ອນທີ່ມີດິນຄ້ອຍຊັນ) ຫລື ຈະຖືກດິນໄຫລມາທັບຖິມ. ແຕ່ການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງ ດິນນັ້ນສາມາດຫລຸດ ຜ່ອນໄດ້ດ້ວຍ:

- ປະດິນທີ່ບໍ່ໄດ້ກະກຽມເປັນແຖວໄປຕາມໜ້າຕັດ ຂອງ ຄວາມຄ້ອຍຊັນ
- ເອົາເສດເຫລືອຂອງພືດວາງໄວ້ຕາມໜ້າດິນ
- ກະກຽມດິນ ແລະ ປູກພືດອາຫານສັດ ໄປຕາມໜ້າຕັດ ຂອງ ຄວາມຄ້ອຍຊັນ
- ປູກພືດອາຫານສັດໄປຕາມຫວ່າງພືດອື່ນ ໆ ທີ່ມີຢູ່

ມີຫຍັງອີກທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການປູກພືດອາຫານສັດໃຫ້ໄດ້ດີ?

ເລີ່ມຕົ້ນຈາກເນື້ອທີ່ນ້ອຍກ່ອນ

ການພັດທະນາໃນເນື້ອທີ່ນ້ອຍ ມັນຈະເປັນການງ່າຍກ່ວາ ທີ່ ຈະເຮັດໃນເນື້ອທີ່ກ້ວາງໂລດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຖືວ່າສຳຄັນ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ທີ່ ເລີ່ມປູກພືດອາຫານສັດເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ເພາະວ່າມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ ຊາວກະສິກອນ ຄ່ອຍ ໆ ຮູ້ຈັກກັບພືດອາຫານສັດ ແລະ ເຂົາເຈົ້າສາມາດຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ນ້ອຍນີ້ ກ່ອນເພື່ອເປັນແຫລ່ງຂະ ຫຍາຍພັນ.

ບັນທຶກ

ການມີຜົນສຳເລັດອັນນ້ອຍ ໆ ດີກ່ວາການລົ້ມເລວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່!

ປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ໃນເນື້ອທີ່ ໆ ຈະມີການປູກພືດອື່ນ ໆ

ການກະກຽມດິນ ອາດມີການໃຊ້ແຮງງານຫລາຍ. ບາງຄັ້ງມັນສາມາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະປູກພືດອາຫານ ສັດ ໃສ່ກັບພືດອື່ນ ໆ ເພື່ອນຳໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການກະກຽມດິນຄັ້ງດຽວ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ການປູກພືດອາ ຫານສັດ ໃສ່ກັບສາລີ ຫລື ເຂົ້າໄຮ່. ເວລາທີ່ເຫມາະສົມ ໃນການປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ກັບພືດຕ່າງ ໆ ນັ້ນ ແມ່ນທັນທີທີ່ມີການເສຍຫາຍຂ້າຫຸ່ນ, ເພາະໃນການເສຍຫາຍນີ້ ຈະມີການພວນ ຫລື ຄົວະ ດິນ ໄປພ້ອມ ແລະ ຍັງຫລຸດຜ່ອນການຊ່ວງເສັງ ຈາກວັດສະພືດອີກດ້ວຍ. ການປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ກັບພືດອື່ນ ໆ ໄວໂພດ ຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດ ຂອງ

ພຶດເຫລົ່ານັ້ນຕໍ່. ແຕ່ຖ້າ ປູກຊ້າໄປກໍຈະເຮັດໃຫ້ມີການ ເຕີບໂຕຊ້າ. ສະນັ້ນ, ຊາວກະສິກອນ ຕ້ອງໄດ້ມີການທົດລອງ ວ່າເວລາໃດ ເປັນໄລຍະທີ່ດີ ສໍາລັບການປູກພືດອາຫານ ສັດໃສ່ກັບພືດຕ່າງ ໆ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຄວນປູກຫລັງຈາກ ທີ່ມີການເສຍຫຍ້າ ໃນເວລາທີ່ພືດອາຫານສັດ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂ້ອນຂ້າງດີ ແຕ່ຕ້ອງກ່ອນທີ່ພືດຈະຄຸມ ແລະ ເປັນຮົ່ມບັງດິນ ແລ້ວ. ຖ້າປູກດ້ວຍວິທີ ການຫວ່ານ, ຊາວກະສິກອນຄວນໃສ່ອັດຕາການຫວ່ານເມັດ ທີ່ສູງກ່ວາ ເພາະ ການສູນເສຍຈະສູງກ່ວາ ການປູກແບບເປັນແຖວ ທີ່ມີດິນປົກໄວ້.

ປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ໃນເນື້ອທີ່ ໆ ຈະມີການປູກພືດອື່ນ ໆ ການກະກຽມດິນອາດມີ ການໃຊ້ແຮງງານຫລາຍ. ບາງຄັ້ງມັນສາມາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ ກັບພືດອື່ນ ໆ ເພື່ອນໍາໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການກະກຽມດິນຄັ້ງດຽວ. ຍົກຕົວຢ່າງ:ການ ປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ກັບສາລີ ຫລື ເຂົ້າໄຮ່. ເວລາທີ່ເຫມາະສົມໃນການປູກພືດອາ ຫານສັດ ໃສ່ກັບພືດຕ່າງ ໆ ນັ້ນ ແມ່ນທັນທີທີ່ມີການເສຍຫຍ້າຂ້າຫຸ່ນ, ເພາະໃນການ ເສຍຫຍ້ານີ້ ຈະມີການພວນ ຫລື ຄົວະ ດິນໄປພ້ອມ ແລະ ຍັງຫລຸດຜ່ອນການຊ່ວງເສັງ ຈາກວັດສະພືດອີກດ້ວຍ. ການປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ກັບພືດອື່ນ ໆ ໄວໂພດ ຈະເຮັດ ໃຫ້ຜົນຜະລິດ ຂອງ ພືດເຫລົ່ານັ້ນຕໍ່. ແຕ່ຖ້າ ປູກຊ້າໄປກໍຈະເຮັດໃຫ້ມີການເຕີບໂຕຊ້າ. ສະນັ້ນ, ຊາວກະສິກອນ ຕ້ອງໄດ້ມີການທົດລອງ ວ່າເວລາໃດ ເປັນໄລຍະທີ່ດີ ສໍາລັບ ການປູກພືດອາຫານ ສັດໃສ່ກັບພືດຕ່າງ ໆ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຄວນປູກຫລັງຈາກ ທີ່ມີ ການເສຍຫຍ້າ ໃນເວລາທີ່ພືດອາຫານສັດ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂ້ອນຂ້າງດີ ແຕ່ຕ້ອງ ກ່ອນທີ່ພືດຈະຄຸມ ແລະ ເປັນຮົ່ມບັງດິນແລ້ວ. ຖ້າປູກດ້ວຍວິທີ ການຫວ່ານ, ຊາວກະ ສິກອນຄວນໃສ່ອັດຕາການຫວ່ານເມັດ ທີ່ສູງກ່ວາ ເພາະການສູນເສຍຈະສູງກ່ວາ ການ ປູກແບບເປັນແຖວ ທີ່ມີດິນປົກໄວ້.

ການໃຊ້ຝຸ່ນຄອກ ຫລື ປຸຍຖ້າມີ

ໃນຫລາຍ ໆ ສະພາບ, ພືດອາຫານສັດ ສາມາດເກີດໄດ້ດີ ໂດຍປາສະຈາກການນໍາໃຊ້ ຝຸ່ນ ຫລື ປຸຍ. ແຕ່ ກໍ່ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າ, ພືດອາຫານສັດ ຈະຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ດີກ່ວາ ຖ້າຫາກມີການ ນໍາໃຊ້ຝຸ່ນ ຫລື ປຸຍ. ສໍາລັບຊາວກະສິກອນແລ້ວ ຝຸ່ນຄອກອາດເປັນ ແຫລ່ງທາດບໍາລຸງລ້ຽງສິ່ງດຽວ ທີ່ ຫາໄດ້ງ່າຍ. ຝຸ່ນ ຄອກ ຈະໃຫ້ທາດບໍາລຸງລ້ຽງຕໍ່ດິນ ຢ່າງຊ້າ ໆ ຊຶ່ງຈະໃຫ້ຜົນໃນໄລຍະຍາວ. ຖ້າຫາກມີປຸຍວິທະຍາສາດ, ຫຍ້າຈະຕ້ອງການ ແລະ ໄດ້ປະໂຫຍດຈາກການນໍາໃຊ້ ທາດໂນໂຕຼເຈນ ແລະ ຖິ່ວ ແມ່ນ ທາດ ພືດສະພໍ.

ການປູກຖິ່ວສະໄໂຕໃນປີນກັບໄຂ່ເຂົ້າ ຢູ່ ໑໒ ປ ບ ລາວ (ພາຍໂດຍ ແມກ ແຊນເັນ)

ຝຸ່ນຄອກຈະຖືກຍາຍໄປຕາມເນື້ອທີ່ປູກບັງກ່ອນທີ່ຈະມີການປູກ ຢູ່ ປະເທດ ບູຖານ (ພາຍໂດຍ ປີເວີ ສອນ).

ຄວນຈະມີການປະສົມເຊື້ອ ໃສ່ ເມັດພັນຖິວອາຫານສັດບໍ່?

ຖິວອາຫານສັດ ທີ່ ໄດ້ແນະນຳໃນປື້ມຫົວນີ້ ໄດ້ມີການຄັດເລືອກ ສຳລັບຄວາມສາມາດ ໃນການສ້າງເບົ້າຈຸ ລິນຊີ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິທິຜົນ ໃນດິນຫລາຍປະເພດ ຂອງ ອາຊີຕາເວັນ ອອກສ່ຽງໃຕ້ ທີ່ມີເຊື້ອຈຸລິນຊີ "ໂຮໂຊ ເບຍ" ທີ່ ເກີດຕາມທຳມະຊາດ. ແຕ່ກໍມີຖິວບາງ ຊະນິດ ທີ່ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ ເຊື້ອຈຸລິນຊີທີ່ມີຢູ່ ໄດ້ຢ່າງມີປະ ສິດທິຜົນ ເພາະວ່າມັນຕ້ອງ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຊື້ອໂຮໂຊເບຍ ສະເພາະ ຂອງ ມັນ, ຊຶ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວມັນຈະສະແດງອອກຢູ່ທີ່ໃບ ຂອງຖິວຈະກາຍເປັນສີເຫລືອງ. ວິທີການງ່າຍ ໆ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຊອກ ເອົາຖິວຊະນິດໃໝ່ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເຊື້ອຈຸລິນຊີໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ມາປູກ ແທນ.

ຄວນຄິດ

ມີບັນຫາກ່ຽວກັບເຊື້ອຈຸລິນຊີບໍ່? ວິທີການງ່າຍ ໆ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຊອກ ເອົາຖິວຊະນິດໃໝ່ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເຊື້ອຈຸລິນຊີທີ່ມີຢູ່ໃນດິນ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດ ທິຜົນ ມາປູກແທນ.

ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ ທີ່ ຈະນຳໃຊ້ເຊື້ອຈຸລິນຊີ ໂຮໂຊເບຍ ທີ່ ຖືກຕ້ອງລົງໄປ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນ ຫາດັ່ງກ່າວ. ຊຶ່ງ ສາມາດເຮັດໄດ້ທັງສອງວິທີເຊັ່ນ ນຳເອົາເຊື້ອໂຮໂຊເບຍ ປະສົມກັບ ເມັດພັນກ່ອນປູກ ຫລື ນຳໃຊ້ດິນ ທີ່ ເອົາມາຈາກໃກ້ ໆ ກັບຮາກ ຂອງຕົ້ນພືດຊະນິດດຽວ ກັນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຊື້ອຈຸລິນຊີໄດ້ດີ. ແຕ່ທັງ ສອງວິທີນີ້ ແມ່ນ ບໍ່ເໝາະສົມ ສຳລັບຊາວກະສິ ກອນ ໃນເຂດຮ້ອນຊຸ່ມຊື່ນ. ຍ້ອນວ່າ ເຊື້ອຈຸລິນຊີ ທີ່ ຈຳ ເປັນ ຈະບໍ່ມີ, ຊຶ່ງ ການນຳເຂົ້າ, ການຮັກສາ ແລະ ແຈກຢາຍ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພາະຕ້ອງໄດ້ ຮັກສາໄວ້ໃນຕູ້ ເຢັນ. ການທີ່ຈະເອົາດິນບໍລິເວນອ້ອມຮາກ ຂອງ ຕົ້ນ ທີ່ ນຳໃຊ້ເຊື້ອຈຸລິນຊີໄດ້ດີນັ້ນກໍ ອາດເຮັດໄດ້ໃນຈຳນວນ ນ້ອຍ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ກ້າເບ້ຍຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ (ກະຖິນ 'K636') ໃນຖົງປະລາສຕິກ ໂດຍນຳໃຊ້ດິນ ດັ່ງ ກ່າວອາດເຮັດໄດ້ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

An aerial photograph of terraced rice fields, showing the characteristic curved, step-like patterns of the landscape. The fields are a vibrant green color, and the terraces are separated by dark, narrow paths or ditches. The overall scene is a lush, agricultural landscape.

ສາມາດປູກພືດອາຫານສັດຮ່ວມກັບ
ຊາວກະສິກອນໄດ້ແນວໃດ?

6

ສາມາດປູກພືດອາຫານສັດຮ່ວມກັບ
ຊາວກະສິກອນໄດ້ແນວໃດ?

ການຜະລິດແບບເຊິ່ງກະເສດຊຸມໃນເຂດເປັນສູງ (ພາບໂດຍ ເວນເນີ ສະເລີອ)

ການເຮັດໄສ່ (ພາບໂດຍ ປີເອີ ຮອນ)

ການປູກພືດອາຫານສັດຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ມີຫລາຍວິທີການ ເຊັ່ນ ສາມາດປູກປະສົມປະສານ ເຂົ້າກັບພືດອື່ນ ໆ ຫລື ປູກສະເພາະເປັນສວນຫຍ້າອາຫານສັດກໍໄດ້. ວິທີການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ໃນການ ປະສົມປະສານ ຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ງອາຫານສັດ ແມ່ນ ຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ແຕ່ລະ ຄົນ. ຊາວກະສິກອນ ແຕ່ລະຄົນ ແລະ ເຂດຜະລິດແຕ່ລະບ່ອນ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນ, ວິທີການປູກພືດອາຫານສັດຈຶ່ງມີຫລາຍວິທີ, ຊຶ່ງວິທີ ທີ່ ສຳຄັນແມ່ນລວມມີ:

- ປູກເປັນໜານ, ສວນ ເພື່ອຕັດໃຫ້ກິນ
- ປູກເປັນສວນເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ເຂົ້າກິນ
- ຮົ່ວຊີວະພາບ.
- ແລວກັນເຈື່ອນ.
- ປັບປຸງໄຮ່ເລົ່າ.
- ປູກເປັນພືດປົກຄຸມ ໃນສວນພືດລົ້ມລຸກ
- ປູກເປັນພືດປົກຄຸມ ກ້ອງຕົ້ນໄມ້.
- ຄວບຄຸມດິນ ສຳລັບປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ

ທິ່ງຫຍ້າທຳມະຊາດ (ພາບໂດຍ ປີເຕີ ສອນ)

ການຜະລິດຢູ່ເຂດທິ່ງຫຍ້າ (ພາບໂດຍ ປີເຕີ ສອນ)

ການຜະລິດແບບກະເສດສຸມໃນເຂດເປັນສູງ (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ)

ທາງເລືອກທາງດ້ານພຶດອາຫານສັດອັນໃດ ທີ່ດີທີ່ສຸດ ສຳລັບ ລະບົບການຜະລິດ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ?

ຢູ່ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້, ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ນຳໃຊ້ພຶດອາຫານສັດ ຢູ່ ໃນທຸກລະບົບ ການຜະລິດ ຂອງ ເຂດພູດອຍ. ນັບຈາກ ລະບົບການເຮັດໄຮ່ ໄປເຖິງການປູກຝັງແບບ ຫມູນວຽນ. (ເບິ່ງຕາມຮູບ). ໃນເວລາທີ່ ຊາວກະສິກອນເລີ້ມທົດລອງພຶດອາຫານສັດ, ເຂົາເຈົ້າຈະປູກເປັນໜານ ຫລື ສວນນ້ອຍ ໃກ້ ໆ ກັບເຮືອນ.ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ ຄວາມຫມັ້ນໃຈ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ ຈະໄດ້ຮັບຈາກພຶດອາຫານສັດ ທີ່ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈະຊອກຫາວິທີການ ປະສົມປະສານເຂົ້າໄປໃນລະບົບການຜະລິດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ໃນເວລາທຳອິດຊາວກະສິກອນມັກທົດລອງພຶດອາຫານສັດ ໃນໜານນ້ອຍກ່ອນຈະພິຈາລະນາວ່າຄວນປະສົມປະສານ ຫລື ນຳໃຊ້ແນວໃດ ເຂົ້າໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ!

ໃນທຸກ ໆ ລະບົບການຜະລິດ, ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ມັກປູກພຶດອາຫານສັດເປັນ ໜານ ຫລື ແຖວ ສຳລັບໄວ້ຕັດໃຫ້ສັດກິນ, ຊຶ່ງເປັນອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການ ຊອກຫາອາຫານ ເພື່ອເປັນອາຫານເສີມ ຫລື ເພີ່ມໃສ່ກັບອາຫານສັດ ທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະ ຊາດ. ແຕ່ເວລາຜ່ານໄປ, ຊາວກະສິກອນໄດ້ມີການລິເລີ່ມ ໃນການທົດລອງ ແລະປະ ເມີນຜົນວິທີການອື່ນ ໆ ເຊັ່ນ ການປູກເປັນແລວຕ້ານເຈື່ອນ ໃນດິນທີ່ມີຄວາມ ຄ້ອຍຊັນ, ການປູກເຮັດຮົ່ວຊິວະພາບ ແລະ ພຶດປົກຄຸມ. ມີບື້ມແນະນຳອີກຫນຶ່ງ ໃນຊຸດດຽວກັນນີ້

ປີເຕີ ສອນ
ຕອບສະໜອງຫລາຍທາງເລືອກໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງສອງຜ່ານ

‘ການ ພັດທະນາທາງເລືອກດ້ານກະສິກຳ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ: ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ’ ໄດ້ອະທິບາຍແຈ້ງ ກ່ຽວກັບວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ.

ລາຍລະອຽດເພີ່ມກ່ຽວກັບທາງເລືອກດ້ານພືດອາຫານສັດ ແຕ່ລະອັນ

ໃນພາກນີ້ ຈະໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບວິທີການປູກພືດອາຫານສັດ ຕ່າງ ໆ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຄຸນປະ ໂຫຍດ ຂອງ ແຕ່ລະວິທີການ ແລະ ປະເພດພືດອາຫານສັດ ທີ່ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະວິທີການປູກ.

ໃນຫລາຍ ໆ ສະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂ, ຊາວກະສິກອນ:

- ມັກປູກພືດອາຫານສັດຫລາຍສາຍພັນພ້ອມກັນ ຫລາຍກ່ວາປູກພຽງສາຍພັນໃດນຶ່ງ ເພາະວ່າເຂົາ ເຈົ້າຕ້ອງການຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕ້ອງການອາຫານຫລາຍຢ່າງປົນກັນ ສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ຈະມີການຄັດເລືອກສາຍພັນຕ່າງ ໆ ທີ່ເໝາະສົມກັບວິທີການທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການປູກ ແລະນຳໃຊ້. ຍົກຕົວຢ່າງ, ເຂົາເຈົ້າອາດເລືອກຫຍ້າສາຍພັນ ທີ່ ເປັນສຸມ ເພື່ອປູກໃສ່ອ້ອມແອ້ມສວນ ຫລື ບ່ອນ ຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າເພື່ອຕັດໄປໃຫ້ສັດກິນ.
- ນອກນັ້ນ, ຍັງຄັດເລືອກສາຍພັນຕ່າງ ໆ ທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງອາຫານໃຫ້ແກ່ສັດ ໃນລະດູການ ຕ່າງ ໆ ຂອງປີ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ພືດອາຫານສັດບາງຊະນິດ ເກີດໄດ້ດີໃນລະດູຝົນ ແຕ່ບາງຊະນິດພັດ ເກີດໄດ້ດີ ຫລື ສາມາດຕອບສະໜອງຫຍ້າຂຽວໄດ້ດີ ໃນລະດູແລ້ງ.

ຕາຕະລາງ ທີ່ ສະແດງເຖິງສາຍພັນຕ່າງ ໆ ທີ່ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະວິທີການປູກພືດອາຫານສັດ ແມ່ນ ມີຢູ່ ໃນປຶ້ມແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ‘ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ: ຈະຄັດເລືອກພືດອາຫານສັດສາຍພັນທີ່ດີທີ່ສຸດ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ອາຊີຕາເວັນອອກ ສ່ຽງໃຕ້’.

ສວນຫຍ້າສຳລັບໄວ້ຕັດໃຫ້ກິນ

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ສວນຫຍ້າສຳລັບການຕັດໃຫ້ກິນ ແມ່ນ ມີລັກສະນະສວນນ້ອຍ ທີ່ ປູກພືດອາຫານສັດ ທີ່ມີຜົນຜະລິດຫລາຍ ເພື່ອຊອກຫາ ແລະ ຕອບສະໜອງອາຫານໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງ ໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ທັງຕອນກາງເວັນ ແລະ ຕົ້ນ. ຖ້າຊາວກະສິກອນ ປູກພືດອາຫານສັດ ໃນລັກສະນະດັ່ງ ກ່າວ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດລ້ຽງສັດແບບສັ່ງ ໃນໄລຍະຍາວ ໄດ້ ແລະ ຍັງໄດ້ຝຸ່ນຄອກນຳອີກ.
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການຂາດແຄນອາຫານສັດ ໂດຍທົ່ວໄປ ການຂາດແຄນອາຫານໃນລະດູແລ້ງ (ນຳໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ). ການຕອບສະໜອງອາຫານໃຫ້ສັດທີ່ເຈັບ ຫລື ອອກລູກໃໝ່ ການຂາດແຄນແຮງງານ ໃນການຊອກຫາອາຫານສັດ (ເພາະວ່າການຕັດຫຍ້າທີ່ປູກໃກ້ເຮືອນ ຈະໃຊ້ເວລາຫນ້ອຍກ່ວາ ການໄປ ເລາະຕັດຕາມທຳມະຊາດ.). ບັນຫາຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ຕົ້ນ ຫລຸດລົງ (ແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍການນຳເອົາຝຸ່ນຈາກຄອກ ທີ່ ຢູ່ໃກ້ເຮືອນມາໃສ່)
<p>ພືດອາຫານສັດປະເພດໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຫຍ້າສູງເປັນສຸມ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ ທີ່: <ul style="list-style-type: none"> - ຕັດງ່າຍ. - ຕັດແລ້ວຂະຫຍາຍຕົວໄວ, - ທົນທານຕໍ່ການຕັດ, - ຕອບສະໜອງຕໍ່ການຍົບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນໄດ້ດີ (ຕົວຢ່າງ. ການສະໜອງຝຸ່ນຄອກ) ຕົວຢ່າງພືດອາຫານສັດທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ດີ: ຫຍ້າ ຊ້າງ ສາຍພັນ ເນເປຍ * ແລະ ກະຖິນ ສາຍພັນ 'K636'.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ໃນລະບົບແບບຕັດໃຫ້ກິນ ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຫລຸດລົງ ໄວ ແລະ ຜົນຜະລິດກໍຈະຫລຸດລົງ, ຈົນກ່ວາຈະມີການສະໜອງ ຝຸ່ນ ຫລື ປຸຍຄືນໄປ. (ເບິ່ງພາກທີ 7 'ຄວນຈະຄຸ້ມຄອງພືດອາຫານ ສັດແນວໃດ').

ການຕັດຫຍ້າ ມັດສະປາລອມ ສາຍພັນ ເດເນເອສ ສຳລັບເກືອງ ໃນຕອນກາງຄືນ ຢູ່ ມາໂຕຼມານ, ອິນໂດເນເຊຍ (ສາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລີອ)

ສວນຫຍ້າ ຊຶ່ງການ ບູກໃສ່ກ້ອງຕົ້ນພ້າວ ຢູ່ ນອດ ສູລາເວຊີ, ອິນໂດເນເຊຍ (ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເລີອ).

ສວນຫຍ້າສໍາລັບປ່ອຍໃຫ້ສັດເຂົ້າກິນ

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວມີແມ່ນແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ມັນບໍ່ຄ່ອຍຈະເປັນໄປໄດ້ ສໍາລັບຊາວກະສິກອນ ໃນການປັບປຸງທັງຫຍ້າທຳມະຊາດ ໂດຍການນຳໃຊ້ພືດອາຫານສັດ ໃນເມື່ອທີ່ກ້ວາງຂວາງ. ດັ່ງນັ້ນ, ສວນຫຍ້າຂອງຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ນ້ອຍ ແລະ ມີສິ່ວອ້ອມຄັກແນ່, ບາງຄັ້ງຈະມີແຕ່ຫຍ້າອາຫານສັດ ແຕ່ບາງຄັ້ງກໍຈະປະສົມກັນລະຫວ່າງ ຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ວ. ສວນຫຍ້າດັ່ງກ່າວ ມັກຈະຢູ່ໃກ້ກັບຄອກສັດ ຊຶ່ງສັດສາມາດເຂົ້າໄປກິນໄດ້ເປັນຄັ້ງຄາວ. (ຕົວຢ່າງ ສັດທີ່ເຈ້ຍ ຫລື ມີລູກນ້ອຍ).
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ແຮງງານບໍ່ພຽງພໍສໍາລັບການໃຫ້ອາຫານສັດ ການຂາດແຄນອາຫານສັດ.
<p>ພືດອາຫານສັດປະເພດໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຫຍ້າທີ່ມີລຳຕົ້ນຕໍ່າ, ເລືອໄປຕາມຫນ້າດິນ ແລະ ຖິ່ວ ທີ່ທົນທານຕໍ່ການກັດກິນ ຂອງສັດ ແລະ ສູ້ກັບບັດສະພືດໄດ້ດີ. ຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ວ ທີ່ສາມາດປູກປະສົມກັນໄດ້ ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ. ຫຍ້າທີ່ຄວາມສູງປານກາງ ອາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແຕ່ມັນອາດຈະບໍ່ທົນ ທານຕໍ່ການກັດກິນ ແລະ ຢຽບຍຳ ຂອງ ສັດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ. ຕົວຢ່າງພືດອາຫານສັດທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ດີ: ຫຍ້າຮູມິດີໂກລາ ສາຍພັນ 'ຢາເນໂອ' ແລະ ຖິ່ວ ອາຣາຄິສ ສາຍພັນ 'ອິຕາກາບິຣາ'.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ສວນຫຍ້າລັກສະນະນີ້ ຕ້ອງໄດ້ມີການລ້ອມຮົ້ວ ເພື່ອປົກປ້ອງຈາກ ສັດທີ່ລ່ຽງປ່ອຍຕາມຫຳມະຊາດ. ການຫວ່ານເມັດຖິ່ວອາຫານສັດ ໃສ່ ທັງຫຍ້າທຳມະຊາດ ຕາມມາແມ່ນ ໄດ້ມີການແນະນຳ ຊຶ່ງກໍເປັນວິທີການປັບປຸງແຫລ່ງອາຫານສັດແບບນຶ່ງ. ແຕ່ວິທີການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຄ່ອຍຈະໄດ້ຜົນ ໃນເມື່ອທີ່ ກິນ ມີ ການ ລ່ຽງສັດແບບປະປ່ອຍ ເພາະຊາວກະສິກອນບໍ່ໄດ້ຄວບຄຸມສັດລ່ຽງດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ສັດກິນຖິ່ວຈົນຫມົດ

ການປູກເຮັດຮົ່ວຊິວະພາບ

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮົ່ວຊິວະພາບ ແມ່ນການປູກຕົ້ນໄມ້ໂດຍຕາມແລວຮົ່ວສວນ ຫລື ເຮືອນ ແລະ ຕາມທາງຍ່າງ.
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການຫາລາຍເຄື່ອງປູກ ຈາກ ສັດ. ການຂາດແຄນອາຫານໃນລະດູແລ້ງ (ຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖິ້ວ ແມ່ນມີໃບທີ່ເປັນແຫລ່ງຫາດໂປຼຕິນສູງ ສຳລັບເປັນອາຫານເລີມ ໃນລະດູ ແລ້ງ).
<p>ພືດອາຫານສັດປະເພດໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖິ້ວ, ໂດຍສະເພາະ ພວກທີ່ສາມາດປູກໄດ້ໂດຍ ລຳ ຕົ້ນ ແລະ ທົນທານຕໍ່ການຕັດ. ຫຍ້າຊ້າງ ສາຍພັນທີ່ມີລັກສະນະເປັນສຸມ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນ ຮົ່ວ ທີ່ ຫນາແຫນ້ນເພື່ອປ້ອງສວນຜັກຈາກສັດ ປີກ. ຕົວຢ່າງຕົ້ນໄມ້ທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ດີ: ຕົ້ນແຄຝລັງ ສາຍພັນ 'ເຮຕາຈູເລ'.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ ທີ່ ປູກດ້ວຍແກ່ນ ຈະເຕີບໂຕຊ້າ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປ້ອງກັນ ຈາກສັດລ້ຽງຢ່າງຫນ້ອຍນຶ່ງປີ ຈົນກວ່າຮົ່ວຊິວະພາບຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ມັກປູກຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ ທີ່ ສາມາດປູກໄດ້ດ້ວຍລຳຕົ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ດູແລຫລາຍ. ຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ ທີ່ ປູກເປັນຮົ່ວ ຍັງໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ໆ ອີກ ເຊັ່ນ ເປັນພືນ ແລະ ຮິມ ຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖິ້ວ ອາດຈະບໍ່ສາມາດ ຕອບສະໜອງອາຫານສັດໄດ້ ໃນໄລຍະສັ້ນ ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນມີຊີວິດຍືນ.

ການນຳໃຊ້ແຄຝລັງເປັນຮົ່ວຊິວະພາບ ຢູ່ ເຊບາກູ, ອິນໂດເນເຊຍ (ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ).

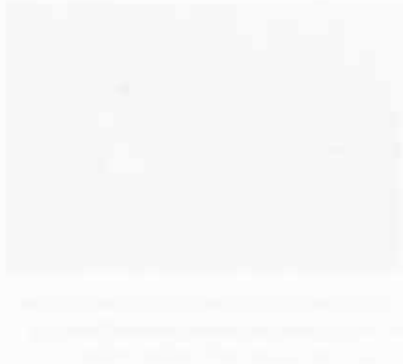
ການປູກຫຍິບຊ້າງ ເປັນແລວກັນເຈື່ອນສຳລັບການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ເປັນອາຫານສຳລັບແມ່ ປູ ມາໃນບ່ອນ ສິລິບປິນ (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເວີອ).

ການປູກເປັນແລວກັນເຈື່ອນ

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ແລວກັນເຈື່ອນ ແມ່ນ ການປູກພືດອາຫານສັດເປັນແຖວ ລະຫວ່າງພືດຕ່າງ ໆ. ໂດຍປົກກະຕິ ແມ່ນ ເປັນແຖວຕັດ ໃນເຂດທີ່ຄ້ອຍຊັນ. ບາງຄັ້ງກໍປູກໄປຕາມແລວຮິ້ວ ຫລື ເປັນເຂດແດນລະຫວ່າງສວນ.
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ • ການຂາດແຄນອາຫານສັດທົ່ວໄປ • ການຂາດແຄນອາຫານໃນລະດູແລ້ງ (ຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖິ້ວ ແມ່ນມີໃບທີ່ເປັນແຫລ່ງທາດໂປຕິນສູງ ສຳລັບເປັນອາຫານເສັ້ມ ໃນລະດູ ແລ້ງ). • ຄວາມສຸດໂຊມທາງດ້ານຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນປູກຝັງ (ໃບຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖິ້ວ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຝຸ່ນ ໃນການປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງດິນ).
<p>ພືດອາຫານສັດປະເພດໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພືດອາຫານສັດ ທີ່ ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ໃນການປູກເປັນແລວກັນ ເຈື່ອນ ແມ່ນ ຫຍ້າ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດ ທີ່: <ul style="list-style-type: none"> - ບໍ່ແຕ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຈາກແລວດ້ານເຈື່ອນ - ສາມາດເປັນສິ່ງກົດຂວາງ ເພື່ອໃຫ້ການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ນົກໄຫລຜ່ານຊ້າ ໆ - ມີອາຍຸຍາວ - ບໍ່ມີການແຂ່ງຂັນຫລາຍກັບພືດທີ່ປູກໃກ້ຄຽງ • ຕົວຢ່າງພືດອາຫານສັດທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ດີ: ຫຍ້າ ປັດສະປາລອມ ສາຍຜັບ 'ເດເນອສ' ແລະ ເດັດສະໂມດຽມ ສາຍຜັບ 'ລັສ ເດລີຊູສ'.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພືດອາຫານສັດ ທີ່ ປູກໃສ່ແລວກັນເຈື່ອນ ຕ້ອງໄດ້ຕັດເປັນປະຈຳ ໃນລະດູການປູກຝັງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນກັບພືດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ ເພື່ອສາມາດປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຄວາມຕ້ອງການໃນການໃຊ້ແຮງງານເພີ່ມແບບນີ້ ເປັນເຫດຜົນນຶ່ງ ທີ່ ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນບໍ່ຄ່ອຍຈະນຳໃຊ້ ເດັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວ. • ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ທີ່ ມີປະສິດທິຜົນ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການນິດກັນການໄຫລຂອງນົກ ຢ່າງນ້ອຍໃນລະດັບປານກາງ ແລະ ສາມາດຄຸ້ມຄົນໄດ້. ການປູກຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດຢ່າງດຽວ ບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນໄດ້ຢ່າງດີ ແຕ່ຖ້າປູກເປັນສອງແຖວຕິດ ກັນ, ມີການຕັດຢ່າງເປັນປະຈຳ ເຮັດໃຫ້ມີການແຕກກຳຫລາຍຂຶ້ນ. ໄລຍະຫ່າງ ຂອງ ການປູກໃນແຕ່ລະແຖວກໍຕ້ອງໃກ້ ໆ ກັນ ຫລື ນຳໃຊ້ງ່າຂອງມັນປູກໄປຕາມຫວ່າງແຖວ ມັນກໍຈະສາມາດປ້ອງກັນໄດ້ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. • ການນຳໃຊ້ພືດຜັບທຳມະຊາດ ເປັນແລວກັນເຈື່ອນ ກໍເປັນອີກທາງເລືອກນຶ່ງໃນການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແຕ່ຈະນຳໃຊ້ເປັນອາຫານສັດໄດ້ຫນ້ອຍ.

ການປັບປຸງໂຮ່ເລົ່າ (ຫລືປ່າເລົ່າ)

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການປັບປຸງໂຮ່ເລົ່າ ຫລື ປ່າເລົ່າ ແມ່ນການປູກພືດຕະກູນຖິ່ງ ໃສ່ໃນເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ທີ່ໄດ້ຢຸດເຊົາໄປແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ນຶ່ງຂຶ້ນໄປ.
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນ ຊຸດໂຊມ ວັດສະພຶດ ໃນເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ການຂາດແຄນອາຫານທີ່ວໄປ ຖິ່ງທີ່ປູກໃສ່ເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ ຍັງສາມາດນຳມາຕະລິດ ເປັນໂບຖິ່ງ ປົນຊຶ່ງສາມາດເອົາໄປນຳໃຊ້ ເປັນອາຫານເສີມສຳລັບສັດໄດ້ ໂດຍ ສະເພາະ ແມ່ນ ໄກ່ ແລະ ຫມູ.
<p>ພືດອາຫານສັດປະເພດໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ພືດຕະກູນຖິ່ງ ທີ່: <ul style="list-style-type: none"> ມີການຂະຫຍາຍຕົວໄວພຽງພໍ ໃນການຄວບຄຸມວັດສະພຶດ ຕຸ້ມຄອງໄດ້ງ່າຍ ໃນເວລາທີ່ຈະປູກພືດອື່ນຕໍ່ໄປ ຕົວຢ່າງພືດອາຫານສັດທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ດີ: ຖິ່ງສະໄຕໂລ 184'.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເນື້ອທີ່ ໆ ປັບປຸງ ໂດຍການປູກຖິ່ງ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປ້ອງກັນຈາກສັດ. ການປັບປຸງໂຮ່ເລົ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ການປູກຝັງໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປງ່າຍຂຶ້ນ ເພາະດິນໄດ້ມີການປົກຄຸມ ແລະ ດິນຈະອຸ້ມ. ການປູກພືດຕະກູນຖິ່ງ ເພື່ອປັບປຸງໂຮ່ເລົ່າ ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍການປູກປົນໃສ່ກັບພືດ ແຕ່ຕ້ອງເປັນເວລາທີ່ພືດໄດ້ເຕີບໂຕດີແລ້ວ ແລະ ຫາກມີການເສຍຫາຍຊ້າໆ ແນວໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກ ຫວ່ານຖິ່ງໄວໂພດ ຈະເຮັດໃຫ້ຖິ່ງໄປຍາດແຍ່ງກັບພືດ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ຜົນຕະລິດ ຂອງພືດລຸດລົງ. ຢູ່ ອິນໂດເນເຊຍ ໄດ້ມີວິທີການນຶ່ງ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັບວິທີການທີ່ວໄປ ເພາະເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້ ຕົ້ນກະຖິນ ເພື່ອເປັນຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖິ່ງ ທີ່ສາມາດເກີດໄດ້ຕາມທຳມະຊາດ ໃນລະບົບການຕະລິດເຂດພູດອຍ. ເວລາຈະມີການປູກພືດຕ່າງ ໆ ໃສ່ເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕັດ ຕົ້ນກະຖິນກ່ອນ ໃນລະດັບຫນ້າດິນ. ຕົ້ນກະຖິນ ທີ່ ປົ່ງຄືນໃຫມ່ ແມ່ນ ນຳໄປໃຊ້ເປັນອາຫານສັດ ແລະ ເປັນພື້ນສຳລັບແຕ່ງກິນ ຫລື ຂາຍເອົາເງິນ. ຫລັງຈາກປູກພືດອື່ນ ໆ ແລ້ວ ກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຕົ້ນກະຖິນ ເກີດຄືນເປັນປ່າຫີນອີກ.

ການປູກ ຖິ່ງສະໄຕໂລ 184 ຫລັງຈາກການປູກສາລີ ເພື່ອຄວບຄຸມວັດສະພຶດ, ປັບປຸງດິນ ແລະ ຕະລິດເມັດສົ້ມຖິ່ງ ສະໄຕໂລ 184 ຢູ່ ກາກຢັນ ເດີ ໂອໂອ, ຜີລິບປິນ (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເຕີອ).

ການປູກຖິ່ວ ສະໄຕໂລ 184 ໃສ່ສວນມັນດິນ ເພື່ອຄວບຄຸມວັດສະ ພິດ, ປັບປຸງດິນ ແລະ ຕອບສະໜອງອາຫານສັດ ໃຫ້ແກ່ແບ້ ຢູ່ ມາໂຊມັນ, ສິນໂດເນເຊຍ (ສາຍໂດຍເວີນເນີ ສະເປືອ)

ພຶດປົກຄຸມໃນສວນພຶດລົ້ມລຸກ

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນ ແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພຶດປົກຄຸມ ໃນສວນພຶດລົ້ມລຸກ ແມ່ນ ການປູກພຶດຕະກຸນຖິ່ວໃສ່ ກ້ອງ ພຶດຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ສາລີ. ໃນລະດູການປູກຝັງ , ຈະຕ້ອງຕັດພຶດ ປົກຄຸມ ນັ້ນເລື້ອຍ ໆ. ຫລັງຈາກການເກັບກ່ຽວພຶດຕ່າງ ໆ ແລ້ວ, ພຶດປົກຄຸມ ກໍ ຍັງຈະຄຸມດິນໄວ້ຈົນເຖິງລະດູການປູກຝັງຕໍ່ໄປ.
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດ ໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ວັດສະພິດໃນສວນ ຫລື ໄຮພຶດລົ້ມລຸກ • ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນ ຫລຸດລົງ • ການເຊາະເຈ້ອນ • ການຂາດແຄນອາຫານສັດຕົວໄປ (ຖິ່ວອາຫານສັດ ສາມາດນຳ ໃຊ້ເປັນແຫລ່ງອາຫານ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ).
<p>ພຶດອາຫານສັດປະເພດ ໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖິ່ວອາຫານສັດ ທີ່: <ul style="list-style-type: none"> – ເຕີບໂຕໄວ – ທຶນຫານຕໍ່ການເັດເລື້ອຍ ໆ – ຄຸ້ມຄອງງ່າຍດາຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນກັບພຶດຕ່າງ ໆ. • ຕົວຢ່າງພຶດອາຫານສັດທີ່ເໝາະສົມ: ເຊັ່ນໂງ ສາຍຮັ້ນ 'ບາວິນິສ' ແລະ ສະໄຕໂລ 184.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ການປ້ອງກັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຖິ່ວອາຫານສັດ ແຂ່ງຂັນກັບພຶດຕ່າງ ໆ ນັ້ນ ຈຳ ເປັນຕ້ອງໄດ້ຕັດເປັນປະຈຳ. ຊຶ່ງມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແຮງງານ ແຕ່ກໍ ຄຶງບໍ່ຫລາຍເທົ່າກັບແຮງງານ ທີ່ໃຊ້ໃນການກຳຈັດວັດສະພິດ ທີ່ ເກີດປົນ ກັບພຶດນັ້ນ. ແຕ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ ແມ່ນ ຊາວກະສິ ກອນສາມາດ ນຳໃຊ້ ຖິ່ວທີ່ຕັດແລ້ວນັ້ນເປັນອາຫານສັດ.

ພິດປົກຄຸມໃນກ້ອງຕົ້ນໄມ້

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພິດປົກຄຸມກ້ອງຕົ້ນໄມ້ ແມ່ນ ການບູກພິດຖິ່ວອາຫານສັດ ໃສ່ກ້ອງຕົ້ນໄມ້ໄຫ້ຫມາກ ແລະ ຫມາກໜ້າວ.
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ວັດສະພິດ ທີ່ ເກີດຕາມກ້ອງຕົ້ນໄມ້ • ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນຊຸດໂຊມ • ການຂາດແຄນອາຫານສັດທົ່ວໄປ (ຖິ່ວອາຫານສັດ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນແຫລ່ງອາຫານ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ).
<p>ພືດອາຫານສັດປະເພດໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖິ່ວອາຫານສັດ ທີ່: <ul style="list-style-type: none"> – ມີການເຕີບໂຕໄວ – ມີຄວາມຫິນຫານ ແລະ ອາຍຸຢືນ – ມີລັກສະນະການເຕີບໂຕແບບແຕ່ຂະຫຍາຍໄວ • ຕົວຢ່າງພືດອາຫານສັດທີ່ເໝາະສົມ: ຖິ່ວອາຮາຄິສ ສາຍພັນ 'ອີຕາກຳບີຮາ' ແລະ ເຊັນໂຕ ສາຍພັນ 'ອູກາຢາລີ'.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງ ຖິ່ວອາຫານສັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຊ່ວງເສັງ ໃນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ຍັງນ້ອຍ. • ການປ່ອຍໄຫ້ສັດເຂົ້າໄປກິນ ອາດເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ມີການເສຍຫາຍ.

ການບູກຖິ່ວ ອາຮາຄິສ ປົນໄດຍ ໃນສວນຫມາກພິກໂອ (ທີ່ກຽວພັນຕາມຕົ້ນແຄບລົງ) ເພື່ອປ້ອງກັນວັດສະພິດ ແລະ ເປັນອາຫານໄຫ້ແກ່ແບ້ ຢູ່ ນອດ ກາຕາຍູ, ສີລິບປິນ (ພາບໂດຍ ເວີນເນີ ສະເວີອ)

ການປູກຖິ່ວ ອາຮາຄິສ ສາຍພັນ 'ອິຕາກຳປີຣາ' ຕາມແຄມທາງ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຕອບສະໜອງເປັນອາຫານ ແກ່ສັດຄູ່ງຽວ ເຄື່ອງ ຢູ່ ມາລິດບອກ, ສີລິບປິນ (ພາຍໂດຍ ເວີນເນີ ສະເກີອ).

ການຄຸມດິນເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ

<p>ວິທີການດັ່ງກ່າວມີແມ່ນ ແນວໃດ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການຄຸມດິນເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແມ່ນ ການປູກຖິ່ວ ແລະ ຫຍ້າ ໃສ່ດິນທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ.
<p>ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໃດ ໄດ້ແດ່?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການເຊາະເຈື່ອນ (ໄດ້ທັງສອງຢ່າງ ທັງການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ການ ປັບປຸງດິນທີ່ຊຸດໂຊມ). ການປູກພືດອາຫານສັດເພື່ອຄຸມດິນ ເປັນການຕອບສະໜອງອາ ຫານ ໃຫ້ສັດເພີ່ມອີກ ແລະ ເປັນການປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ດິນ.
<p>ພືດອາຫານສັດປະເພດ ໃດທີ່ເໝາະສົມ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຫຍ້າ ແລະ ຖິ່ວ ທີ່ມີລຳດົນເດີຍ, ຂະຫຍາຍໄປຕາມຫນ້າດິນ ຕົວຢ່າງພືດອາຫານສັດ ທີ່ ເໝາະສົມ: ຫຍ້າ ຮູມິດີໂກລາ ສາຍພັນ 'ບາເນໂຮ' ແລະ ຖິ່ວ ອາຮາຄິສ ສາຍພັນ 'ອິຕາກຳປີຣາ'.
<p>ມີຫຍັງອີກທີ່ຕ້ອງໄດ້ ພິຈາລະນາ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເຖິງວ່າພືດອາຫານສັດ ທີ່ ນຳໃຊ້ໃນການຄຸມດິນ ຈະຫນຸດຫນ້າການ ກັດກິນຂອງສັດ, ແຕ່ມັນກໍຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປົກປ້ອງຈາກສັດ ໃນ ໄລຍະການປູກໃຫມ່ ໆ.

An aerial photograph of terraced rice fields, showing a series of curved, wavy lines of green and brown earth. The fields are arranged in a pattern that follows the contours of the land. In the center of the image, there is a blue square containing the white number 7. Above this square, there is a yellow banner with Lao text.

ຄວນຈະຄຸ້ມຄອງພືດອາຫານສັດແນວໃດ?

7

ຄວນຈະຄຸ້ມຄອງພືດອາຫານສັດແນວໃດ?

ການຄຸ້ມຄອງພືດອາຫານສັດ ແມ່ນ ງ່າຍດາຍ. ແຕ່ຖ້າຊາວກະສິກອນ ທີ່ ບໍ່ເຄີຍປູກພືດອາຫານສັດຈັກເທື່ອ ເຂົາເຈົ້າອາດຕ້ອງການບາງຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ຂອງ ພືດອາຫານສັດສາຍພັນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ. ບາງຫລັກການໃນການຄຸ້ມຄອງ ຕໍ່ໄປນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນສາມາດປັບ ປຸງ:

- ຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງ ພືດອາຫານສັດ
- ຄວາມທົນທານ ຂອງ ພືດອາຫານສັດ
- ຜົນຜະລິດສັດ.

ຄວນຕັດພືດອາຫານສັດເລື້ອຍປານໃດ?

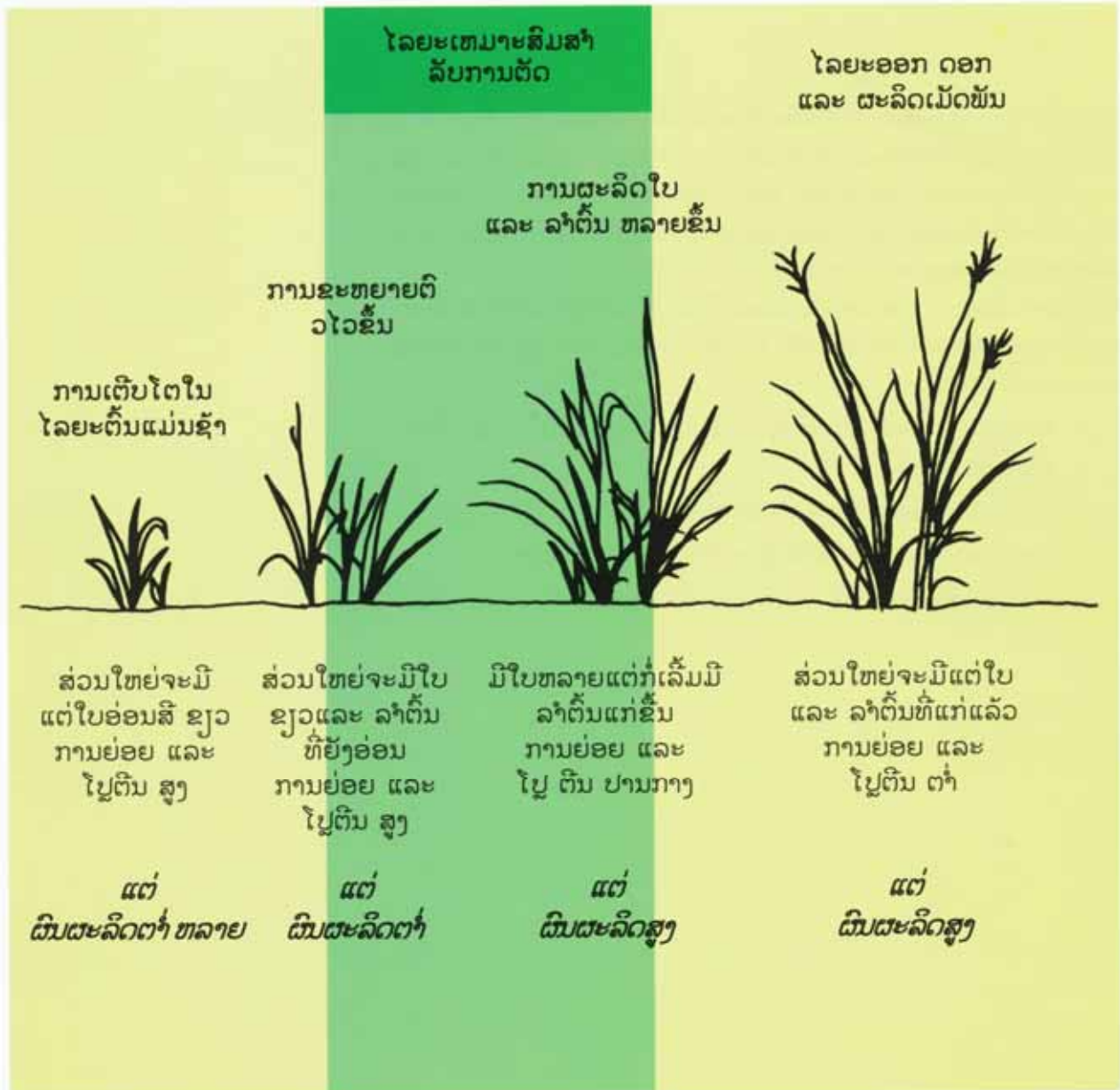
ການຕັດສິນໃຈວ່າຈະຕ້ອງຕັດພືດອາຫານສັດເລື້ອຍຊ່ຳໃດນັ້ນບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ພຽງແຕ່ຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນ ນະພາບ ຂອງ ອາຫານສັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງ ຊາວກະສິກອນໃນເວລານັ້ນ ຊຶ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຖືວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍກ່ວາເຫດຜົນອື່ນ ໆ.

ຖ້າເຮົາພິຈາລະນາພຽງແຕ່ວ່າ ອັນໃດທີ່ສຳຄັນສຳລັບພຶດອາຫານສັດ ແລະ ຜົນຜະລິດສັດນັ້ນ ການຕັດສິນ ໃຈວ່າຈະຕ້ອງຕັດຈັກເທື່ອອາດຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງທັງຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບ (ເບິ່ງຮູບສະແດງໃນໜ້າ 84). ຫຼັງຈາກຕັດແລ້ວ, ຈະມີໄລຍະນຶ່ງ ທີ່ພຶດອາຫານສັດຈະເກີດຄືນໄດ້ຊ້າ ເພາະ ໃບຂອງມັນຈະເຫຼືອ ພຽງເລັກນ້ອຍທີ່ຈະຮັບເອົາແສງສະຫວ່າງສັງເຄາະແສງ. ຫຼັງຈາກໄລຍະນີ້ປະມານສອງ ສາມ ອາທິດ ພຶດອາຫານສັດຈິ່ງຈະມີການພື້ນຕົວ ໂດຍສະເພາະໃບ ແລະ ຜະລິດອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ຖ້າຫາກປະ ພຶດອາຫານສັດ ໄວ້ ໂດຍບໍ່ມີການຕັດ ໃນໄລຍະຍາວ, ຄຸນນະພາບຂອງພຶດອາຫານສັດຈະຫຼຸດລົງ, ເພາະວ່າ:

- ພຶດອາຫານສັດຈະຜະລິດລຳຕົ້ນຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໃນເວລາ ທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນອອກດອກ.
- ການຍ່ອຍໄດ້ ຂອງ ລຳຕົ້ນຈະຕໍ່າກວ່າ ຂອງ ໃບຫລາຍ.
- ການຍ່ອຍໄດ້ ຂອງ ຫຍ້າທີ່ແກ່ແລ້ວ ຈະຕໍ່າກວ່າ ຫຍ້າອ່ອນຫລາຍ.
- ຈຳນວນໂປຼຕີນຈະຫຼຸດລົງ ຕາມ ອາຍຸຂອງພຶດອາຫານສັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຫຍ້າ.

ເວລາທີ່ເຫມາະສົມສຳລັບການຕັດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງທັງຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບ

ຖ້າຕັດພືດອາຫານສັດເລື້ອຍ ໆ ຈະໄດ້ຮັບອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແຕ່ ຜົນຜະລິດຈະຕ່ຳ

ໄລຍະການຕັດ	ຜົນຜະລິດ(ທາດແຫ້ງ) (ໂຕນ/ຮຕ/ປີ)	ໃບ % ຕໍ່ ຜົນຜະລິດລວມ	ໂປຼຕີນ (%)	ການຍ່ອຍໄດ້ (%)
3 ອາທິດ	10	60	14	60
6 ອາທິດ	15	40	10	55
9 ອາທິດ	25	25	7	45

(ຕົວຢ່າງ ການຕັດຫຍ້າເນເປຍ ໃນແຕ່ລະ 3, 6 ແລະ 9 ອາທິດ)

ຕົວຢ່າງ ຂອງ ການປ່ຽນແປງ ໃນຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງອາຫານສັດ ໃນເວລາທີ່ຫຍ້າໄດ້ເຕີບ ໂຕຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງຢູ່ຕາຕະລາງຂ້າງເທິງ: ຫຍ້າ ເນເປຍ ໄດ້ຕັດ ໃນທຸກ ໆ 3, 6 ແລະ 9 ອາທິດ. ຜົນຜະ ລິດສູງສຸດ ທີ່ ໄດ້ຮັບ ແມ່ນ ຢູ່ໃນຊ່ວງການຕັດ 9 ອາທິດ, ແຕ່ຄຸນນະພາບ ຂອງ ອາຫານແມ່ນຕ່ຳ.

ຖ້າຕ້ອງການອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຕັດພືດອາຫານສັດຕອນຍັງອ່ອນ, ຖ້າຕ້ອງການ ຜົນຜະ ລິດສູງ ປ່ອຍ ໃຫ້ພືດອາຫານສັດຂະຫຍາຍຕົວໄປໄລຍະນຶ່ງ.

ຫຍ້າເນເປຍ ທີ່ ຍັງອ່ອນ (ຂາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ຫຍ້າເນເປຍ ທີ່ ແກ່ແລ້ວ (ຂາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ຄວນຕັດພຶດອາຫານສັດສູງປານໃດ?

ພຶດອາຫານສັດຫລາຍຊະນິດ ແມ່ນ ທົນທານຕໍ່ການຕັດຕໍ່ ແຕ່ມັນຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ດົນກ່ວາ ຖ້າຕັດສູງຂຶ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ (ເບິ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້). ໃນນີ້ແມ່ນ ບໍ່ມີຫລັກການຕາຍຕົວ ແລະ ໃນ ເວລາ ທີ່ ຊາວກະສິກອນ ມີປະສິດປະການກັບພຶດ ອາຫານສັດຊະນິດ ຫລື ສາຍພັນໃໝ່ແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງໄດ້ ພັດທະນາ ວິທີການຕັດ ດ້ວຍຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ການຕັດຫຍ້າ ເນເປຍ ບາງຄັ້ງ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕັດ ເກືອບຈໍາດິນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນແຕກແຫນ່ງໃໝ່ຫລາຍຂຶ້ນອີກ.

ການເນນໍາຄວາມສູງໃນການຕັດພຶດອາຫານສັດປະເພດຕ່າງ ໆ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ

ປະເພດພຶດອາຫານສັດ	ຄວາມສູງໃນການຕັດ (ຊມ)	ຕົວຢ່າງ
ຖິ້ວອາຫານສັດ ລໍາຕົ້ນເຕ້ຍ ແລະ ເລືອຕາມດິນ	5 - 10	ອາຣາຄີສ ປິນໂຕຍ
ຕົ້ນຊີ້ເປັນພຸ່ມ	20 - 30	ສະໂຕໂລ, ໄມຍະລາ
ຕົ້ນໄມ້ຕະກູນຖິ້ວ	50 - 100	ແຄຝລັງ
ຫຍ້າອາຫານສັດ	ຄວາມສູງໃນການຕັດ (ຊມ)	ຕົວຢ່າງ
ລໍາຕົ້ນເຕ້ຍ ແລະ ເລືອຕາມດິນ	5 - 10	ຮຸ່ມີດີໂກລາ
ຫຍ້າອື່ນ ໆ	10 - 30	ຊິກນານ, ກິນີ ຫຍ້າ ຊ້າງ ຫລື ເນເປຍ

ຄວນຈະໃສ່ຝຸ່ນ ຫລື ປຸຍຫລາຍປານໃດ?

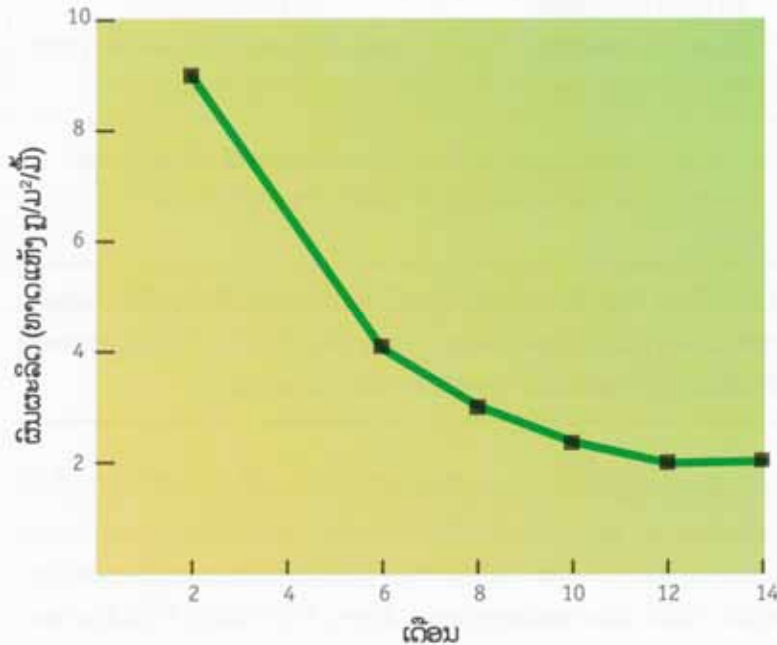
ໃນລະບົບທີ່ງ່າຍໆແບບປ່ອຍໃຫ້ສັດເຂົ້າກິນ, ທາດບຳລຸງລ້ຽງຕ່າງໆ ທີ່ຖືກສັດກິນເຂົ້າໄປ ຈະກັບຄືນສູ່ດິນ ຄືນອີກ ໂດຍຜ່ານທາງຍ່ຽວ ແລະ ຝຸ່ນສັດ. ແຕ່ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນລະບົບແບບຕັດໃຫ້ກິນ ເພາະ ທາດບຳລຸງລ້ຽງຕ່າງໆ ຈະຖືກເອົາອອກໄປໃຫ້ສັດ ຢູ່ຄອກສັດ. ຖ້າບໍ່ມີການຕອບສະໜອງ ທາດບຳລຸງລ້ຽງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄືນໃສ່ທີ່ງ່າຍໆ ຈະເຮັດໃຫ້ທັງຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງເມັດພັນຫລຸດລົງຢ່າງໄວ.

ຢູ່ໃນຕົວຢ່າງ (ເບິ່ງຕາມຮູບສະແດງລຸ່ມນີ້) ຜົນຜະລິດ ຂອງ ຫຍ້າເນເປຍ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການໃສ່ຝຸ່ນ ຈະຫລຸດລົງຈາກທີ່ມີ ຜົນຜະລິດສູງໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມາເປັນຜົນຜະລິດຕ່ຳທີ່ສຸດພາຍໃນປີດຽວ.

ຝຸ່ນຄອກສາມາດຊ່ວຍປັບສາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສັດອາຫານສັດມີຜົນຜະລິດສູງ (ພາບໂດຍ ຈິມ ໂຮມ)

ຄວນໃສ່ຝຸ່ນສວນຫຍ້າສຳລັບໄວ້ຕັດໃຫ້ກິນ

(ຕົວຢ່າງ: ຫຍ້າເນເປຍ ທີ່ ຕັດໃນແຕ່ລະ 8 ອາທິດ ໂດຍບໍ່ມີການໃສ່ປຸຍ ຫລື ຝຸ່ນ)

ຊາວກະສິກອນຕັດຫຍ້າເພື່ອເປັນອາຫານເສີມສຳລັບງົວຂອງລາວ ຢູ່ ເຂບາງ, ຜືນໂຕເນເສຍ (ຫາບໂຕຍຈິມ ໂຮມ)

ພຶດອາຫານສັດ ປົກກະຕິຈະນຳໃຊ້ທາດບຳລຸງລ້ຽງຫລາຍກວ່າພຶດທຳມະດາ ເຊັ່ນ ສາລີ ແລະ ເຂົ້າ, ເພາະ ວ່າ ພຶດອາຫານສັດຈະຖືກຕັດນຳໄປໃຊ້ຫມົດເກືອບທັງຕົ້ນ. ໃນຕົວຢ່າງ (ເບິ່ງຕາມຕາຕະລາງ) ຫຍ້າ ເນເປຍ ທີ່ໄດ້ຕັດນຳໃຊ້ເປັນປະຈຳ ຈະ ໃຫ້ຜົນ ຜະລິດປະມານ 18 ໂຕນ/ຮຕ (ທາດແຫ້ງ). ຊຶ່ງໃນການຜະ ລິດດັ່ງກ່າວ ມັນຈະມີການ ດູດເອົາທາດບຳລຸງລ້ຽງຕ່າງ ໆ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນທາດ ໂນໂຕຼເຈນ (N), ພຶດສະພໍຣັດ (P) ແລະ ໂປຕາຊຽມ (K). ນອກນັ້ນກໍຍັງມີບັນດາທາດ ບຳລຸງ ລ້ຽງອື່ນ ໆ ອອກມາຈາກດິນ, ຊຶ່ງຖ້າຈະຕອບແທນບັນດາທາດນີ້ຄືນສູ່ດິນດ້ວຍ ປຸຍວິທະຍາສາດ ກໍຈະມີ ລາຄາແພງ.

**ລະບົບການປູກເພື່ອຕັດໃຫ້ກິນ
ຈະເຮັດໃຫ້ທາດບຳລຸງລ້ຽງຂອງດິນມີການສູນເສຍຫລາຍ**

ທາດບຳລຸງລ້ຽງ ທີ່ ສູນເສຍ ຈາກ 1000m ²	ເທົ່າກັບ ຈຳນວນປຸຍ
32 ກລ/ປີ (ໂນໂຕຼເຈນ)	70 ກລ/ປີ ປຸຍ ຢູເຣຍ
2 ກລ/ປີ (ພຶດສະພໍຣັດ)	10 ກລ/ປີ ປຸຍ ຊຸບເບີ ພຶດສະເຟດ (TSP)
21 ກລ/ປີ (ໂປຕາຊຽມ)	42 ກລ/ປີ ປຸຍ KCl

(ຕົວຢ່າງ: ຈຳນວນທາດບຳລຸງລ້ຽງ ທີ່ ຖືກຫຍ້າເນເປຍດູດເອົານຳໃຊ້ ເພື່ອໃຫ້ຜົນຜະລິດ ປະມານ 18 ໂຕນ(ທາດແຫ້ງ)/ຮຕ/ປີ ໃນລະບົບການປູກເພື່ອຕັດໃຫ້ກິນ)

ບັນທຶກ

ດິນໃນເຂດເນີນສູງ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມ ສົມບູນຕ່ຳ ແລະ ຖ້າບໍ່ມີ ການຕອບສະໜອງ ທາດບຳລຸງລ້ຽງຕ່າງ ໆ ໃຫ້ແກ່ສ່ວນຫຍ້າ ແບບຕັດໃຫ້ກິນ, ຜົນຜະລິດ ພຶດອາຫານສັດ ຈະຫລຸດ ລົງຢ່າງໄວ.

ຖິ່ນອາຫານສັດ ແມ່ນ ມີຄວາມສາມາດ ໃນການດຶງດູດ ໂດຍເຊື້ອຈຸລິນຊີ ທີ່ ຢູ່ໃນເບົ້າທີ່ ຕິດກັບຮາກຂອງ ມັນ, ສະນັ້ນ, ຖິ່ນສ່ວນໃຫຍ່ຈະບໍ່ຈຳເປັນທາດໂນໂຕຼເຈນຈາກດິນ. ເຖິງ ແນວໃດກໍຕາມ, ຖິ່ນອາຫານສັດ ຈະຕ້ອງການທາດພຶດສະພໍຣັດຫລາຍກວ່າຫຍ້າເພື່ອ ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ຕອບສະໜອງພະ ລັງງານ ໃຫ້ແກ່ຈຸລິນຊີ, ດັ່ງນັ້ນຜົນຕອບ

ຂອງຖິ້ວ ທີ່ມີຕໍ່ການຕອບສະໜອງ ຂອງ ພຶດສະພໍຣັສ ແມ່ນດີ. ສະນັ້ນບໍ່ຄວນໃສ່ປຸຍໄນ ໂຕເຈນໃຫ້ຖິ້ວອາຫານສັດ, ເພາະວ່າເບົ້າຈຸລິນຊີຈະຢຸດເຊົາການດຶງດູດທາດໄນໂຕເຈນ ຈາກອາກາດ ແລະ ຫັນມານຳໃຊ້ຈາກປຸຍທີ່ໄດ້ໃສ່ລົງໄປ.

ຖ້າຊາວກະສິກອນຕ້ອງການໃສ່ປຸຍ ເພື່ອປັບປຸງຜົນຜະລິດ ຂອງພຶດອາຫານສັດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຕ້ອງໄດ້ ເບິ່ງຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຜົນຕອບຈາກການໃສ່ປຸຍ ເຊັ່ນ ການຕອບ ສະໜອງທາດໄນໂຕເຈນ ໃຫ້ຫຍ້າ (ປຸຍ ຢູເຣຍ) ແລະ ທາດພຶດສະພໍຣັສ ໃຫ້ຖິ້ວ (ປຸຍ ຊູເປີ ພຶດສະເຟດ).

ສຳລັບຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່, ການນຳໃຊ້ປຸຍໃສ່ພຶດອາຫານສັດ ໃນລະບົບການປູກ ແບບຕັດໃຫ້ກິນ ນັ້ນ ບໍ່ຄ່ອຍຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ບໍ່ເສດຖະກິດ. ວິທີການດຽວ ທີ່ເຂົາ ເຈົ້າມັກນຳໃຊ້ ແມ່ນ ການໃສ່ຝຸ່ນ ຄອກ. ຝຸ່ນຄອກຖືວ່າເປັນປຸຍທີ່ດີຊະນິດນຶ່ງ ເພາະວ່າ ຊອກຫາໄດ້ງ່າຍໃນທ້ອງຖິ່ນ, ລາຄາຖືກ ແລະ ລະ ລາຍຊ້າ, ຊຶ່ງສິ່ງຜົນດີໃຫ້ແກ່ພຶດ ໃນ ໄລຍະອັນຍາວ. ຖ້າສວນຫຍ້າແບບຕັດໃຫ້ກິນ ຢູ່ໃກ້ກັບຄອກສັດຈະ ເປັນການດີ ແລະ ງ່າຍສຳລັບຊາວກະສິກອນ ຫລື ອີກວິທີການນຶ່ງ ແມ່ນ ປູກພຶດອາຫານສັດໃສ່ບ່ອນຄ້ອຍ ລຸ່ມລົງມາຈາກຄອກສັດ ແລະ ພຶດອາຫານສັດ ສາມາດນຳໃຊ້ທາດບຳລຸງລ້ຽງທີ່ໄຫລລົງ ມາຈາກຄອກສັດ.

ການປູກພືດອາຫານສັດ ໃສ່ກ້ອງຄອກສັດລົງໄປຕາມຄວາມຊັນຂອງພູ ຈະຊ່ວຍປັບປຸງການເຕີບໂຕ ຂອງພືດອາຫານສັດ ແລະ ການ
ຫມູນວຽນ ຂອງ ທາດບຳລຸງລ້ຽງ

ແຕ່ມັນກໍເປັນສິ່ງທີ່ລົກລຽງບໍ່ໄດ້ ທີ່ຊາວກະສິກອນບາງຄົນ ອາດຈະກາຍມາເປັນຜູ້ຜະລິດ
ອັນໃດອັນນຶ່ງ ສະ ເພາະ. ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄາດຫວັງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນການຍົກຜົນຜະ
ລິດ ໂດຍການນຳໃຊ້ຜຸ່ນຄອກ ອາດຈະ ບໍ່ພຽງພໍ ເພື່ອປ້ອງກັນ ການຂາດແຄນທາດບຳ
ລຸງລ້ຽງ ຂອງ ດິນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. (ຕົວຢ່າງ ທາດໂປຕາຊຽມ) ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການ
ໃສ່ປຸຍອະນິງຄະທາດແທນ.

ສາມາດຕິດຕໍ່ ແລະ ພົວພັນເອົາຂໍ້ມູນ
ເພີ່ມເຕີມໄດ້ຢູ່ໃສ?

8

ສາມາດຕິດຕໍ່ ແລະ ພົວພັນ ເອົາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໄດ້ຢູ່ໃສ?

ຖ້າຫາກທ່ານຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມກ່ຽວກັບພຶດຕະການສັດ ຫລື ທ່ານຕ້ອງການເມັດພັນ ຫລື ທ່ານພັນ ຂອງພຶດຕະການສັດ ທີ່ ໄດ້ບັນລະຍາຍໄວ້ ໃນປຶ້ມຫົວນີ້ນັ້ນ, ທ່ານສາມາດພົວພັນ ແລະ ຕິດຕໍ່ໄດ້ ແມ່ນ ດັ່ງທີ່ຢູ່ ທີ່ຈັດລຽງໄວ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້. ເຖິງວ່າບາງຄັ້ງ ທີ່ຢູ່ ຫລື ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ ອາດມີການປ່ຽນແປງ ແຕ່ມັນກໍ ເປັນສິ່ງພາບາງໃຫ້ທ່ານສາມາດຊອກຫາບັນດາຂໍ້ມູນ ທີ່ ທ່ານຕ້ອງການໄດ້. ນອກນັ້ນ, ທ່ານຍັງສາມາດ ຊອກຫາຂໍ້ມູນໄດ້ ໃນ ເວບໄຊ (Web site) ຂອງ ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກໍາເຂດຮ້ອນ (CIAT) ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: <http://www.ciat.cgiar.org>

ສປປ ລາວ

ສູນຄົ້ນຄ້ວາການລ້ຽງສັດ

ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຕູ້ ປ. ນ 811

ວຽງຈັນ

ໂທ: (856 21) 222 796

Email: vanh@laotel.com; seuth@laotel.com

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ວັນທອງ ແພງວິຈິດ

ພອນປະເສີດ ເພັງສະຫວັນ

ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວິງສິດ

ສູນສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ກອງສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຕູ້ ປ. ນ 6766

ວຽງຈັນ

ໂທ: (856 21) 222796/222797

ມືຖື: (020) 521 454

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ

ໂຄງການທົດລອງລະບົບການລ້ຽງສັດ

ຕູ້ ປ. ນ 6766

ວຽງຈັນ

ໂທ: (856 21) 222796

ແຟກ: (856 21) 222797

Email: flspvte@laotel.com

p.horne@cgiar.org

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: Peter Horne

ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ແຂວງ ຫລວງພະບາງ

ໂທ: (856 71) 212018, 252821

Email: flsplpb@laotel.com

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ຈັນພອນ ແກ້ວບົວລະເພັດ

ແສງປະສິດ ທອງສະຫວັດ

ເພັງ ຄຳມະວົງ

ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ແຂວງ ຊຽງຂວາງ

ໂທ: (856 61) 211314

Email: flspxk@laotel.com

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ສຸລິວັນ ໂນວາຫາ

ທິງທອງ ພິມມະສານ

ຄຳໄພ ພິມມະວົງ

ສຳລັບການຕິດຕໍ່ທົ່ວໄປ:

ຫ້ອງການປະສານງານ ຂອງສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳເຂດຮ້ອນ

ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ

ຕູ້ ປ. ນ 783

ວຽງຈັນ

ສ ປ ປ ລາວ

ໂທ: (856 21) 222 796

ແຟກ: (856 21) 222 797

Email: ciat-asia@cgiar.org

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: Peter Kerridge

